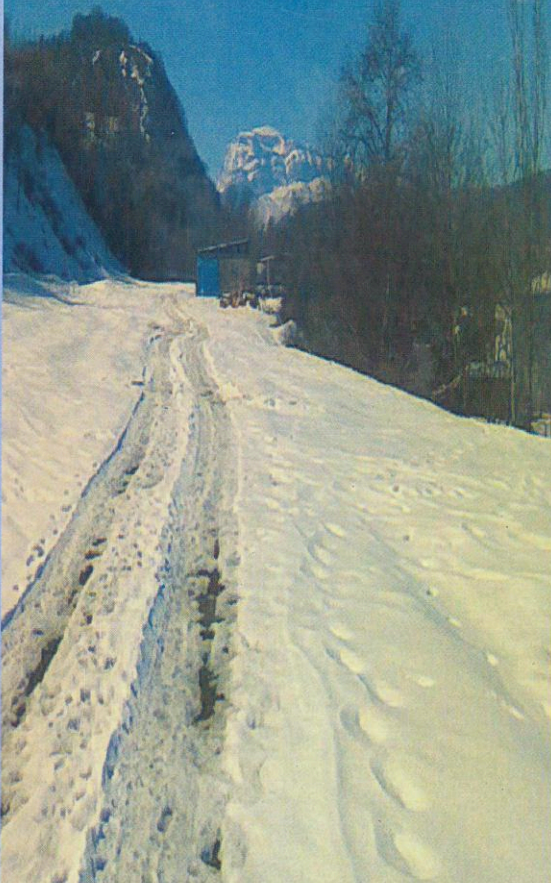

Rafiq Yusifoğlu

Eşqin qarlı yollarında

84(5Aze)-5

494

Rafiq YUSİFOĞLU

EŞQİN QARLI YOLLARINDA

F. Köçərli adına
Azərbaycan Dövlət Uşaq
KITABXANASI
INV. № 49441

BAKİ - 2008

Redaktoru: MƏHƏRRƏM QASIMLI

Rafiq Yusifoğlu. Eşqin qarlı yollarında. Şeirlər. Bakı, 2008, 304 səh.

Azərbaycan Respublikasının Əməkdar mədəniyyət işçisi, "Qızıl qələm", "Vətən", "Araz", "İlin ən yaxşı kitabı" və s. ədəbi mükafatlarını laureatı, görkəmli şair, ədəbiyyatşünas, filologiya elmləri doktoru, professor Rafiq Yusifoğlu çoxlu şeir, nəsr, publisistika, tərcümə kitablarının, ali məktəblərin tələbələri üçün yazılmış üç dərsliyin və bir monoqrafiyanın müəllifidir. Şairin "Eşqin qarlı yollarında" kitabına onun son illərdə yazdığı şeirlər toplanmışdır. Müəllif yeni kitabına "Həsrət köçü" toplusunda dərc edilmiş şeirlərini də daxil etmişdir.

© Rafiq Yusifoğlu

© 194701030408257 – 2008 ADPU nəşriyyatı
195700(ə)07008

ALLAHA SARI GEDƏN YOL

ALLAHÜ ƏKBƏR

Çiçəklər gülür
Yağış yağanda.
Bir səda qopur
Şimşək çaxanda:
Allahü əkbər!
Allahü əkbər!

Quşlar göylərə
Meydan oxuyur,
Yağış çiçəkdən
Xalı toxuyur.
Allahü əkbər!
Allahü əkbər!

Elə ki meşə
Yaşıl don geyir,
Sanki yarpaqlar
Dil açıb deyir:
Allahü əkbər!
Allahü əkbər!

Ulduzlara bax,
Bənzəyir közə.
Göylər möcüzə,
Yerlər möcüzə...
Allahü əkbər!
Allahü əkbər!

İllər dil açır,
Aylar dil açır.
Kükreyib daşan
Çaylar dil açır:
Allahü əkbər!
Allahü əkbər!

Məni kövrəldən
Sarı xəzəldi.
İlahi, dünya
Necə gözəldi!
Allahü əkbər!
Allahü əkbər!

Çöllər, yamaclar
Güldü, çiçəkdi.
Dağlar, dərələr
Necə qəşəngdi!
Allahü əkbər!
Allahü əkbər!

Ocaq yananda
Köz çiçəkləyir.
Dodaqlarımda
Söz çiçəkləyir:
Allahü əkbər!
Allahü əkbər!

28.09.2007

EY GÖYÜN, YERİN SAHİBİ

Ey Göyün, Yerin sahibi,
Bu qədər sirrin sahibi!
Ömrüm keçməsin ah ilə,
Məni işdən agah elə!

Bu dünyanı dərk eləyim,
Günahları tərk eləyim.
Tutub göylərə üz, gəlirim,
Dərgahına təmiz gəlirim...

2008

Kamil olan insan gerek
Özü özünü tanıya.
Sonra diz çöküb, təşəkkür
Eləyə ulu Tanrıya!

Allahü əkbər deyəndə
Səsim əsir məhəbbətdən.
Bu dünyada gözəl nə var
Yaradana məhəbbətdən?!

Tanrım, sənə minnətdaram
Bu tükənməz vara görə.
Qəlbimdəki məhəbbətə,
Gözümdəki nura görə...

Hər bələdan, hər qəzadan
Məni Allah qoruyacaq.
Haqqa qarşı qalxan əllər
Əvvəl-axır quruyacaq...

2007

TANRI DƏRGAHINA GEDƏN YOL

Nadanlıq –
imansızın qəlbində
sağalmaz azara dönür.

Pis əməllər –
Allaha sarı
gedən yolun üstündə
keçilməz hasara dönür.
Allah –
sidq ürəklə
Ona ibatət eləyənləri
xoşlayır.
Tanrı dərğahına gedən yol
İman nurundan başlayır...
Hər insan –
Ulu Yaradanın
sevimli körpəsidir.
Sevgi –
Allahın dərğahına
gedən yolun
körpüsüdür...

2007

Elə bilməyin
Dostumuz çoxdu.
Allahdan başqa
Dostumuz yoxdu...

20.01.2008

Çoxdan keçibdir
Ömür yarından.
Mənə rəhm elə,
Ulu Yaradan.

Qəlbimin simi
Çəkilib tarım.
Yox səndən özgə
Himayədarım.

6

Məni xilas et
Nəfsin əlindən.
Şair dodağı
Öpsün əlindən.

Əskik eləmə
Gözümdən nuru.
Ürəyimdəki
Sevgini qoru!

31.01.2008

Ömrüm boyu yaşamışam
Ölüm-dirim arasında.
Ona görə öz yerim var
Ölüm, dirim arasında...

26.02.2007

Bəxtəvərlər bəxtəvərinə
dönə bilmirəm,
bəxtəvər oğul-uşaq,
bəxtəvər nəvə-nəticə elində.
Hərdən Allaha yazığım gəlir,
Qalib dəli, gicbəsər
övladlarının
əlində...

26.02.2007

DƏNİZ TƏKCƏ MƏNİM İDİ

Dəli kimi evdən çıxdım çaparaq,
Qəlbim idi sənsiz haray qoparan.
Məni dəniz sahilinə aparan
İçimdəki qəmim idi bu səhər,
Dəniz təkcə mənim idi bu səhər.

7

Əzab dolu piyaləni daşa vur,
Bu dastanı ləyaqətlə başa vur.
Üfüqlərin bəbəyindən daşan nur
Həsratimə qənim idi bu səhər,
Dəniz təkçə mənim idi bu səhər.

Yağışdımı bəbəyində sellənən?
Ləpələrimi pıçıldayan, dillənən?
Dalğaların qucağında yellənən
Mənim sevgi gəmim idi bu səhər,
Dəniz təkçə mənim idi bu səhər...

20.02.2007

TANRI PAYI

Göylərdən gələndə qar xışma-xışma
Müdrük düşünəcək, naşı güləcək.
Bəyaz saçlarıma baxıb qımışma,
Sənin də ömrünün qışı gələcək.

Sənə də cavanlar ağız büzəcək,
Sənin də ocağın buza dönəcək.
Sənin də içini sazaq kəsəcək,
Sənin də gözünün nuru sönəcək.

Duyğusuz bir insan quru payadı,
Ulu yaradanın önündə əyil.
Bir də ki, ömür-gün Tanrı payıdı,
Qocalmaq hamının qisməti deyil...

20.03.2007

Qışın son günüdür,
başlayıb təhvil-təslimə...

Sevsəm də hər bir fəslə mən,
Gedəni saxlamağa,
Gələni qaytarmağa
gücüm çatmaz.
Xoş getdin, qarlı qış,
Xoş gəldin, çiçəkli yaz!
Ulu tanrım, indən belə
Mənim taleyimi
çiçəklə yaz!...

20.03.2007

BİZ KÖÇƏNDƏ

Biz köçəndə bu dünyada
Qalacaqmı ömrün izi?
Var-dövlət yığmaqdan ötrü
Xərcləyirik ömrümüzü.

Niyə bu qədər hərisik
İnciyə, dürrə, altuna?
Dünya çox "mənəm" deyəni
Alıb dizinin altına.

Acılar yaddan silinir
Elə ki biz bal dadırıq.
Xırdaxuruş sevinclərlə
Özümüzü aldadıq.

Ömrü güdaza veririk
Qurdalana-qurdalana.
Əriyirik, yox oluruq
Xırdalana-xırdalana...

06.04.2007

TANRIM, ŞÜKÜR KƏRƏMİNƏ

Axı bəndə nə karədi? –
Məhəbbət Tanrı işidi.
Sevgidən əsən ürəyin
Səsini Tanrı eşidir...

Neçə-neçə dəli sevda
Ürəyimi şum eləyib.
Tale məni sevib, əzab
Çəkməyə məhkum eləyib.

Həsətimdən şəfəq saçan
Nəmli gözləri öpmüşəm.
Mənim sevgi gülzarıma
Düşən izləri öpmüşəm.

Çevrilmişəm bəxtəvərə,
Yolum düşüb yar bağına.
Köksümdə əsən ürəyim
Dönüb payız yarpağına.

Ömrümü sevgi yolunda
Səpə-səpə boy atmışam.
Neçə mürgülü qönçəni
Öpə-öpə oyatmışam.

Cadar-cadar ürəyimdə
Hər sevgidən bir iz qalıb.
Tanrım, şükür kərəminə,
Adım yenə təmiz qalıb...

20.08.2007

Tanrım, mən qulaq asmışam
Hər an qəlbimin səsinə.
Sənin yaratdıqlarını
Sevirəm dəlicəsinə.

Bəxtəvərə çevrilmişəm
Şehli yamacda gəzəndə.
Titrək əlim ləzzət çəkib,
Çəmənazardan gül üzəndə.

Qanad açan quşa baxıb,
İstəmişəm mən də uçum.
Çiçək gözündə şəh öpüb,
Titrəmişəm uçum-uçum.

Təşnə dodaqlarım öpüb,
Bulaqlarının gözündən.
Sevgi ocağı çatmışam
Göylərin ulduz közündən.

Çiçəkli budaq görəndə
Artıb yaşamaq həvəsim.
Saralmış yarpaq görəndə
Titrəmişəm əsim-əsim.

Həsət yelləri əsəndə
Üstümü duman bürüyüb.
İlahi gözlər görəndə
Qəlbim şam kimi əriyib.

Uca dağlara qalxanda
Bəbəyimdə şimşək çaxıb.
Gözəl qızlara baxanda
Yanmışam, cızdağım çıxıb...

Məni sevənlər çox olub,
Qəlbimdən bir qoşun gedib.
Bənövşəni kol dibində
Qoxlayanda huşum gedib.

Məhəbbətlə yoğrulubmuş
Mənim qışım da, yazım da.
Gözəllikdən qəlbi əsmək
Var imiş alın yazımda...

Çox sağ ol, sevgi yolunda
Nəfəsimi qaraltmışan.
Sən bu qədər gözəlliyi
Mənim üçün yaratmışan!

Ürəyimdən sevgi daşır,
Qismətimdi nə vermişən!
Tanrım, şükür kərəminə,
Bu qəlbi mənə vermişən...

15.10.2007

BİZ ÖZ TALEYİMİZİN AĞASI DEYİLİK HA

Sevədalı ürəyimə vurub yara buludlar,
Sıxlaşıb qatar-qatar gedir hara buludlar?
Başımızın üstündə uçur qara buludlar –
Şimşək olub göylərdə çaxası deyilik ha!
Biz öz taleyimizin ağası deyilik ha!

Pərən-pərən düşmüşük öz doğma elimizdən,
Sevdiyimiz kəslərin üzülüb əli bizdən.
Səhrələr çat-çat olub, nə gəlir əlimizdən? –
Yağış olub çöllərə yağası deyilik ha!
Biz öz taleyimizin ağası deyilik ha!

12

Nə dağlıq, nə dənizik, düşüncəli insanıq,
Qəlbimiz danışanda dinləyənlik, susanıq,
Üstümüze yağsa da ayrılığın leysanı,
Sələ dönüb dağlardan axası deyilik ha!
Biz öz taleyimizin ağası deyilik ha!

Səni duymayan kəsə könül bağlamaq olmaz,
Ürək yanmasa əgər axı ağlamaq olmaz?!
Gedəni öz yolundan zorla saxlamaq olmaz,
Hər gözəlin dalınca baxası deyilik ha!
Biz öz taleyimizin ağası deyilik ha!

Gözümüzdən çağlayır yenə həsrət selləri,
Başımızın üstündə əsir hicran yelləri,
Səpələnib, dağılıb ömrümüzün illəri,
Onları muncuq kimi yığısa deyilik ha!
Biz öz taleyimizin ağası deyilik ha!

11.05.2007

Allah istəsə əgər,
Çaylar kimi coşar,
Bulaqlar kimi
çağlarıq...
Allah qəzəblənsə əgər
Önündə nə dayanar,
kim durar?!
Biz onun düzəltdiyi
adi oyuncaqlarıq. –
İstəyər, oynadar,
İstəyər, sındırar...

30.09.2007

13

ŞAHDAĞIN ƏTƏKLƏRİNDƏ

Zirvəyə uzanan yolun
Hər pilləsində bir dağ var.
Hər yamacın sinəsində
Büllur gözlü bir bulaq var.

Ulu yaradanın əli
Söykək edib dağı dağa.
Belə də gözəllik olar? –
Gözüm qalıb baxa-baxa.

Gül çiçəkli yamacları
Gören ürəyim yaz olub.
Dağların köksündən axan
Hər şələlə bir saz olub.

Ona dayaq olan dağlar
Şahdağı Şahdağ eləyib.
Ulu Tanrı zirvəsini
İl uzunlu ağı eləyib.

Göylərdə ildırım çaxır,
İçimdə fırtına qopub.
Ciyərimə gül qoxulu
Dağların havası hopub.

Peyğəmbərin bulağından
İçmək qismətim var imiş.
Şələlənin köynəyindən
Keçmək qismətim var imiş.

Şipşirin bal hazırlanır
Arzuların pətəyində.
Çox şükür sənə, İlahi,
Əlim qalıb ətəyində.

Bəxtəvərə çevrilmişəm,
Göz yaşım baxmır sözümə.
Taleyimi yazan əli
Öpüb qoyuram gözümə...

22.07.2007. Ləzə

YAĞIŞ SİMFONİYASI

Təbiət ana
ilhama gəldi,
dilləndi.
Heyrət gözlərimdən
qovdu yuxumu.
Qızılı şimşək
dirijor çubuğu kimi
yelləndi,
Əzəmətli bir
yağış simfoniyası
oxşadı ruhumuzu...

10.08.2007. Nabran

NABRANIN BULAQLARI

Bulaqlarının suyu tükənməz,
Ağaclarının gövdəsinə
örkən dolanmaz. –
Bu gözəllik mənim xalqıma
Tanrının verdiyi paydı.
Nabranın bulaqlarına
Bulaq demək də olmaz,
Hərəsi bir ağacın dibindən
çıxan çaydı...

08.08.2007. Nabran

GÜNƏBAXAN

Günəş günəbaxanın
Qəlbində eşq oyadır.
Günəşə çatsın deyə,
Günəbaxan boy atr.

Onu bəxtiyar edib
Ürəyinin atəşi.
Harda gizlənsə belə
Tapacaq o günəşi...

Ruhdan düşüb
fikir eləmə,
davam elə yoluna.
Onsuz da əvvəl-axır
zaman hər işi
qoyur yoluna...

27.05.2007

Kağız qələmin döşəyi,
Qələm kağıza baş əyir...

Ocaq sönür, köz qalır,
Şair gedir, söz qalır...

İKİ ÜRƏK BİR OLANDA

SEVGİ FƏSLİNİN YAĞIŞI

Yaz yağışı torpağa düşərkən ona həyat verir, bəs Siz hansı fəslin yağışısınız ki, ürəyimə düşüncə orada yeni bir dünya yaratdınız?

Bir mesajdan

Gülüm, mən sevgi fəslinin
Çiskiniyəm, yağışıyam.
Kim bilir, bəlkə də elə
Yaradanın göz yaşıyam?!

Bir buludam, nəm çəkirəm
Gözəllərin baxışından.
Kimsəyə ziyan gəlməyib
Hələ sevgi yağışından.

Nəğmələrimlə könlünün
Simplərini dindirəcəm.
Belə getsə, ürəyini
Gülüstana döndərəcəm...

Mən elə bir yağışam ki,
Səsim yatanı oyadır.
Bircə qətrəm düşən yerdə
Sevgi çiçəyi boy atır...

Məhəbbətim ürəyində
Bənövşələr bitirəcək.
Sevgi fəslinin yağışı
Qəlbine yaz gətirəcək...

09.12.2006

KİMLİYİNİ BİLMƏSƏM DƏ

*Mən Sizin sevgi çiçəklərinizin vurğunuyam.
Bu çiçəklərdə Sizin qəlbinizin gözəlliyini görürəm.
Kimliyimi isə yazmağa çəkinirəm. Amma Sizi çox
sevən bir tələbənizəm.*

Bir mesajdan

Sevgi dolu mesajlarınla
dincliyimi
gora göndərmisən.
Sən məni
sevgilisinin üzünü görməyən
kora döndərmisən...
Bəlkə də mənə
lağ edib gülürsən,
Elə bil yolumu azmışam
çiskinlər,
dumanlar içində...
Sən xoşbəxtsən,
heç olmasa
kimi sevdiyini bilirsən,
Mən isə sərgərdan qalmışam
şübhələr,
gümanlar içində...
Qəlbimi çırağa döndərib
mənə sarı gələn
yollarının üstündə
asmaqdan ötrü ölürəm.
Kimliyini bilməsəm də,
Səni bağrıma
basmaqdan ötrü ölürəm...

12.12.2006

Əgər ürək
kimə doğrusa can atırsa,
ona nə demək olar?
Sevginin borcunu
yalnız sevgi ilə
ödəmək olar...

12.12.2006

*Sevgi könüllərdə açan çiçəkdir. Bir yol sevən,
əlbəttə, ömürlük sevəcəkdir...*

Bir mesajdan

Sənin ürəyində açan
Çiçəyi sevdim, – nə gözəl!
Həsərlənlə çırpınıram,
İçimdə dərdim – nə gözəl!

Ancaq bilmirəm ki, kimsən,
De, nə deyim bu adətə?
Bəlkə layiq deyiləm heç
Könlündəki məhəbbətə?

Mənim üşüyən qəlbimi
Qızdıra bilməz hər isti.
Onunla oynama, ay qız,
Könlüm sevgiyə hərisdi...

Sənin adını bilməmiş
Qovuşsam əbədiyyətə,
Günahlara batacaqsan, –
Gülüm, son qoy bu niyyətə...

Bəlkə gizlicə gülürsən
Ürəyimi üzə-üzə?
Durmağa layiq deyilmi
Şair sənənlə üz-üzə?

Kimliyini bilməsəm də,
Həmişə əzizlənirsən.
Əgər qəlbin məndədirsə,
Axı niyə gizlənirsən?

Onsuz da hər şey aydıdı,
Ox atıb, yayı gizləmə!
Yaradanın mənim üçün
Verdiyi payı gizləmə...

13.12.2006

Mesajında yazırsan ki,
Qəlbinə mənə vermişən.
Ürəyində qönçələyən
Sevgi gülünü dərmisən.

Mənim sevdalı könlümə
Aşiq olan mələksənmi?
Özüylə sevgi gətirən
Bir sehri küləksənmi?

Nəfəsin qarsır üzümü,
İçimdə həsrət közərir.
Ancaq bədbəxtəm, görmürəm
Mənə vurulan gözləri.

Sinəmdəki ağırlara
Heyf ki, qənim deyilsən.
Ruhun ruhuma yaxındı,
Ancaq sən mənim deyilsən.

Həsretindən sevən qəlbim
Çiçək kimi sola bilər.
Kimliyini bilmədiyim
Necə mənim ola bilər?

2006

-Qərq olub sulara söz gənim,
Mənimçün doğmadır öz qənim.
Həsretdən ürəyim üzülür,
Bilmirəm mənimsən, özgənin?

-Əzizim, sanırsan məni nə?
Nəğmələr qoşuram şəninə.
Gəl saxla qəlbinə buz kimi,
Neçə ki, sevirəsən, səninin.

30.12.2006

SEVGİ DƏNİZİ

Sən gözəllik ilahəsi,
Mən gözəllik dəlisiyəm.
Gecə-gündüz dalğalanan
Bir məhəbbət dəniziyəm.

Sevgi nəğməsi oxuyur
Ləpələrim sənə üçün.
Həsretinlə gecə-gündüz
Göynəyirəm için-için.

Nə vaxtacan könlüm quşu
Həsret qalsın dən üzünə?
İnci taparsan, baş vursan
Əgər sevgi dənizinə...

30.12.2006

Telefonun dəstəyində
Titrək barmaqların gəzdi.
Təzə ilin ilk günündə
Məni anmısan, bu bədi...

Dikilibdir yollarıma,
O nə ilahi gözlərdi?!
Sözlərinin istisindən
İçimdə həsrət közərdi.

Soyuq köksümü dağladı
Sevda dolu isti sinə.
Ümid çiçəkləri açdı
Sözlərinin istisinə.

Əlini ovcumda sandım,
Üşüyən qəlbim qızındı.
Səadətli günlərimin
Ömrü bir il də uzandı...

01.01.2007

*Doğan hər günün səhərində içimdə gözlərini
görə bilmək eşqi olmasa, inan, heç bir şeyə
dəyməzdi yaşamaq.*

Bir mesajdan

Bu gün gözlərimi görmək arzusu
Gün kimi boylanıb içindən sənin.
Təşnəyə neyləsin iki damla su? –
Gəl, həyat nuru tək içim mən səni!

Əzablar, ağrılar qoy yetsin sona,
Üz-üzə, göz-gözə durub ağlayaq.
Sevməkçün verilib həyat insana,
Niyə boynumuzu burub ağlayaq?!

Hələ görməmişdim belə möcüzə,
Baş açə bilmirəm bu haqq-hesabdan.
Çıx üzə, bilim ki, kimsən, nəçisən,
İntizar könlümü qurtar əzabdan.

Ürəyim od alıb həsrət közündən
İnləyər, çırpınar, sızlar içimdə...
Sevdiyin o gözlər düşüb gözümdən, –
Səni seçəmməyib qızlar içindən...

Diləyirsən mənim bir cüt gözümü,
Gəl ömrünü gülüstana döndərim.
Əgər görmək istəmirsən üzümü,
Hüzuruna gözlərimi göndərim...

16.01.2007

İşıqlı səhərim axşama dönüb,
Neçə ki, fürsət var, zülm et qəlbimə!
Sənin hər barmağın bir şama dönüb,
Yanır, nur çiləyir zülmət qəlbimə.

Titrək barmağından masaj süzülür,
Məni sevgi ilə danışdırırsan.
Nəfəsin dəyəndə qəlbim üzülür,
Sönən ocağımı alışdırırsan.

Ruhumu qızdırmaz hər nur, hər isti,
Yaradan göndərə gərək payımı.
Sevda üreyim qəmə hərisdi,
Hər qara gözlüdə əzab-pay umur...

Üstümdən ayrılıq yelləri əsir,
Sönən bir ocaqdan qor ummaq olmaz.
Mənim üreyimlə oynayan kəsi
Tanrı cəzasından qorumaq olmaz...

16.01.2007

Mənim könlümün quşu
sənin sevgi ağacının budaqlarına
qonmaq istəyir.
Mənim kəpənək qanadlı həsrətim
sənin ləçək dodaqlarına
qonmaq istəyir...
Fəqət nə
o budağı tapa bilərəm,
nə o dodağı...
Bu arzu məni
öldürəcək deyəsən.
Bu sevgi elləri üstümə
güldürəcək deyəsən.

21.01.2007. Bakı.

"Kimdi ki, məni
bu qədər sevir?" –
Özüm özümə gülürəm.
Ancaq bəbəklərim həsrətdən
od tutub yanır.
Tanıdığım bütün qızların çöhrəsini
gözlərim önündə
canlandıra bilərəm,
ancaq bilmirəm ki,
bu sevdalı ürək
kimin köksündən boylanır?
Oğrun-oğrun gözəllərə baxıb,
səni sevənin kimliyini
aramaq armı?
Ancaq nahaqdan
özümü yoruram,
O ürəyə layiq qamət,
o ürəyə layiq sinə varmı?

21.01.2007

Sən mənim sevdalı könlümün
sonuncu baharı, yazısan.
Gecənin qaranlığında
köksünün nuruyla qızınmağa,
günəşin işığında
saçlarının kölgəsində dincəlməyə –
Hər şeyə, hər şeyə razısan...
Bəlkə də ürəyindən keçənləri
düz demirsən.
Ancaq yağışlı havada
sənə qısılib ağlamağımı
istəmirsən...
Çünki məni çooox
sevdiyini yazırsan.
Bu sevginin yollarında
hər şeyə, hər şeyə hazırsan...
Xoşbəxtəm, başımın üstündə
ulduzlar kimi sayrısan
bir sevgi tacım var.
Ancaq...
Yağışın altında
doğma bir adama qısılib,
bəxtəvərlikdən
hönkür-hönkür ağlamağa
ehtiyacım var...

21.01.2007

Məni elə bir dünyaya
apardın ki,
bəxtəvərlər bəxtəvərinə
döndüm.
Dodaqlarının istisindən
alovlandım,

Nəfəsinin dalğasından
söndüm.
Görəsən bizə
qismət olacaqmı
xeyallarımızda yaşatdığımız
o görüş axşamı?
Təkcə sən
yandıra bilərsən, əzizim,
köksündə söndürdüyüm
o şamı...

28.01.2007

O söhbətdən sonra
bir şey yazdınmı? –
Deyirsən. –
Məlhəm hazırlamısanmı
yaramı sağaltmağa?
Elə işlər var ki, əzizim,
lüzum yoxdu onları
açıb-ağartmağa...
O görüşün sevinci, həzzi
təkcə mənim deyil,
xatirəsi sənə də qalır.
O elə bir ilahi şeirdi ki,
ləzzəti birçə dodaqda,
istisi birçə sinədə qalır...

30.01.2007

Bilirsənmi sevən ürək
Qadir olur nələrə?
Ya sən mənim olmalısən,
Ya mən sənsiz ölərəm...

2007

TİTRƏK SƏSLƏRİMİZ

Səsimi eşitcək titrədi səsin,
Sevinc buludları tutdu üzünü.
Bahar havasına döndü nəfəsin,
Dünyanın xoşbəxti sandım özümü.

Sənin məhəbbətin bulaq tək duru,
Pıçiltın sükutu dindirdi yenə.
Səsinin sevincə bələnmiş nuru
Məni bəxtəvərə döndərdi yenə.

Sənsiz mən heç nəyəm, saxla yadında,
Sevdalı gözlərin bulud tək doldu.
Özümüz yansa da həsrət odunda,
Titrək səslərimiz qol-boyun oldu.

11.02.2007

Sevgi çırağımız his eləməsə,
Nuruna sevenlər baş əyə bilər.
Mən səndə soyuqluq hiss eləməsəm,
Bu sevgi əbədi yaşaya bilər...

11.02.2007

Qorxuram ki,
ürəyimdən qopan haray
ürəyinin sükutunu
dindirə bilməyə.
Qorxuram ki,
sevgim sənin qəlbini
laləzara döndərə bilməyə.
Qorxuram ki,

kəpənək qanadlı duyğularım
sənə yük ola.
Qorxuram ki, itirdiklərin
qazandıqlarından böyük ola.
Qorxuram ki,
nəfəsin qəlbimin buzunu
əridə bilməyə.
Qorxuram ki, sevgim
ağlayan ürəyini kiridə bilməyə.
Nəfəsin üzümə dəyəndə
içimdə həsrət tumurcuqları
puçurlayır.
Dodaqların dodaqlarıma
ilahi sözlər pıçıldayır.
Təzəcə başlayan bu sevgi dastanımı
bitirmək istəmirəm.
O sevdalı baxışların,
o kövrək ürəyin,
o səsin, o nəfəsin sahibini
itirmək istəmirəm...

17.02.2007

MƏNİM OLMAQ İSTƏYƏN GÜL

*"Gülü necə gəldi tutsan, tikanları batar, yarpaqlarını
açsan, duyğuları axır, tutmağın qaydasını bilsən, o gül
sənin olar."*

Bir mesajdan

Ürəyim kövrək olsa da,
Ağlamağı xoşlamıram.
Çiçəyi dərib güldanda
Saxlamağı xoşlamıram.

Əyilib gülün gözündə
Şeh öpməkdən xoşum gəlir.
Demə güllü yazım gedib,
İndi qarlı qışım gəlir...

28

Bu dünya yaranan gündən
Zaval olmayıb doğruya.
Gül ətrini duyardımmı
Dözməsəm şirin ağrıya.

Yarımı özüm yoluxub,
Yoxlamağı xoşlayıram.
Mən gülü öz budağında
Qoxlamağı xoşlayıram.

Qəlbi məndə olmayana
Gəl bizə köçək – demərəm.
Dizimi yerə vurmayan
Çiçəyə çiçək demərəm...

06.02.2007

ELƏ BİL BAHARDI BU

Ələ düşməz beləsi,
Yanağı may laləsi.
Nəfəsi yaz küləyi,
Səsi dağ şələləsi.

Naz eləmək hədərdi,
Daha mənim nə dərdim?
Düymələri yaxandan
Bənövşə kimi dərdim.

Qalxdım yaz yuxusundan,
Məst oldum qoxusundan.
Bənövşə ətri gəlir
Yarımin yaxasından.

Axtarıb sora-sora,
Yetişdim çəmənзара.

29

Ac arının əlindən
Gəlibdir çəmən zara.

Ayrı düşsəm ahımdan,
Göylər yanar ahımdan.
Bəxtəvərə dönmüşəm,
Tanrım, keç günahımdan!

Nə sevməli yardı bu,
Ürəyimi yardı bu.
Qəlbimdə gül bitirdi,
Elə bil bahardı bu...

26.04.2007

Sanırdım sən mənim eşqimin barısan,
Gözümün işığı, könlümün yarısan.

Əbədi hicrana talemi qol çəkib?
Ayağım altında elə bil yol çöküb.
Gecələr sübhədək gözlərim yol çəkir,
Sənsizlik mənimçin deyilmiş, yar, asan.

Sanırdım sən mənim eşqimin barısan,
Gözümün işığı, könlümün yarısan.

Qəlbinin ağrısı, gözünün yaşiyam,
Məhəbbət çayının çınqılı, daşiyam.
Nə məni öldürür, nə qoyur yaşiyam, –
Sən mənim köksümdə sağalmaz yarasan.

Sanırdım sən mənim eşqimin barısan,
Gözümün işığı, könlümün yarısan.

Geriye fırlanmır taleyin təkəri,
Göz dikib yoluma Bərgüşad, Həkəri.

Başımın üstündə taleyin ülkəri
İşarır, sayrışır, çağırır harasa...

Sanırdım sən mənim eşqimin barısan,
Gözümün işığı, könlümün yarısan.

01.05.2007

"Bürçüm xərçəngdir. Xərçənglər üçün sevgisiz
həyat boşdur."

X.Nadirova

Mən oğlaq, sən xərçəngsən,
Bu sevgidən əl çək sən!
Mən danışan, sən susan,
Mən torpağam, sən susan.
Sən dəniz, mən sahiləm,
Sən varlı, mən sailəm.
Baş tutarmı bu sevda?
Get öz tayını sev da!
Gözlərin görmür məgər? –
Sən cavan, mən ixtiyar.
Məndədimi ixtiyar,
Səndədimi ixtiyar?!
Günahkar ürəyimdi,
Günahkar ürəyindi.
Sevgi yaşa baxmırsa,
Neyləsin ürək indi?!

09.05.2007

İNDİ BİLDİM

Həmişə məni görəndə
Qaş-qabağın tökülərdi.
İşıq saçan təbəssümün
Uçub göyə çəkilərdi.

Sən özün məndən gen qaçıb,
Üzümə baxmasan belə,
Demə köksündə ürəyin
Döyünürmüş sevgi ilə.

Demə gizlicə-gizlicə
Eşq oduna yanmışsan.
İndi bildim ki, sən məni
Qızlara qışqarımışsan.

Min şükür tale yazana,
Könlümün yarı gəlirmiş.
Bilməzdim ki, məndən qaçan
Qız mənə sarı gəlirmiş...

İki sevən ürək üçün
Görüş inci, görüş dürrüdü.
İndi bildim tale bizi
Niyə bir də görüşdüdü?!

09.05.2007

Yenidən üz-üzə gəldik,
Görüşdük doğmalar kimi.
İsti ovcuma sığındı
Əllərin bumbuz qar kimi.

İşardı gözüm önündə
Taleyimin bəxt ulduzu.
Baxışların nur çilədi,
Əridi qəlbimin buzu.

Həsət dolu baxışların
Hər an məni izləyirmiş.
İllər boyu yanaqların
Öpüşümü gözləyirmiş...

32

Saçlarına sığal çəkdi
Gözlərim əlimdən qabaq.
Səni sevdiyimi dedi
Dodağım dilimdən qabaq...

10.09.2007

GET İŞİNİN DALINCA

Qara-qara buludlar
Boşalınca, dolunca,
Get çəməndən çiçək də
Xeyallara dalınca.

Bir baxışla mat oldum,
Ürəyim çat-çat oldu.
Qara qaşlar çatıldı,
Döndü bir cüt qılınca.

Tapdalama rəddimi,
Lağa qoyma cəddimi,
Həsət əyib qəddimi
Səndən cavab alınca.

Çiçək yoxsa, bar olmaz,
Bir güllə bahar olmaz.
Səndən mənə yar olmaz,
Get işinin dalınca...

13.05.2007

33

ZARAFAT

Boş sözlərlə sevgini pərdələmə,
Gülüm, səni Tanrı belə yaradıb.
Kökəlməyi özünə dərd eləmə,
Bədəninə bir öpüşlük yer artıb...

2007

Göylərdən gələn sevgiyə
Neyləsin qoruq-qadağa?
Gözü gözümü gəzən qız,
Gözüm gözünə sadağa...

2007

Sahildə tək-tənha bir gözəl gəzir,
Qarışır sulara gözünün yaşı.
Başının üstündə şimşəklər çaxır,
Köksündə dalgalar kükrəyir, daşır.

Qalıbdır yer ilə göy arasında,
Durub laqeyd-laqeyd baxır adamlar.
Nə qoşula bilir su pərisinə,
Nə onu sahilə duyan adam var...

19.05.2007

İKİ ÜRƏK BİR OLANDA

İnsan yaman kövrək olur
Məcnun kimi vurulanda.
Qəlbi yarpaq kimi əsir
Sular axıb durulanda.

Gözündə yaş çiçək-çiçək,
Dərd əlindən hara köçək?
Uf deyərmi sevən ürək
Eşq oduna qovrulanda?

Sərraf tanısa incini,
Gizləyəmməz sevincini.
Göz gözdə alar dincini
Yol çəkməkdən yorulanda.

Dodaqlara gülüş qonar,
Yağış yağar, gül islanar.
Dünya döner gülüstana
İki ürək bir olanda...

27.05.2007

TANRIM, KEÇ GÜNAHLARIMDAN

Bu qız təşnə ciyərimə
Hava gətirən küləkmi?
Mənim sevgi gülzarımda
Təzəcə açan çiçəkmi?

Bəlkə o ilahi gözlər
Mənim bəxtimə yazılıb?
Öpüşünün nubarından
Ömrümün qışı yaz olub.

Gecə-gündüz göynəyirəm
Bir ümitsiz ah içində.
Sözümə baxmayan ürək
Çırpınır günah içində...

Bəbəyimdə şimşək çaxdı,
Doğru yol seçə bilmədim.
Tanrım, keç günahlarımdan,
Bu qızdan keçə bilmədim...

01.08.2007

ÜRƏYİMƏ DÜŞƏN DAMLA

*"Yağışın damlası ilanın dilinə düşüncə zəhər,
incinin içinə düşüncə almas olurmuş. Siz nəyin
damlasısınız ki, qəlbimə düşüncə hər şeyim
oldunuz?"*

Q.Nübar

ÜRəyinə düşən damla
Qəlbini gülzar ələyib.
Meyvəsiz qalan ağacın
Budağına bar ələyib.

ÜRəyinə düşən damla
Ulduz kimi şəfəq saçır.
ÜRəyinə düşən damla
Gecə-gündüz ətir saçır.

O damlada çimən yarpaq
Heç zaman dönməz xəzələ.
O bir damlada yuyunan
Dönər qənirsiz gözələ...

Heç nə, heç nə ola bilməz
O bir damlanın gücündə.
Yer var, göy var, kainat var
O bir damlanın içində.

ÜRəyimə düşən damla
Məhəbbətin nurudumu?
Səndən bir səs-soraq yoxdu,
O bir damla qurudumu?!

07.08.2007. Nabran

36

Nübar üçün

Elə bil Tanrı səni
yaralı könlüme
məlhəm göndərib. –
Mənimlə hər görüşdən sonra
qəlbindən sevinc boylandığını
yazırsan.
Sevgi səni
titrəyən payız yarpağına
döndərib,
Nəfəsim dəyən kimi
köksümə düşməyə
hazırsan...

2007

MƏNİ YAŞAMAĞA QOYMAYAN QADIN

Bizi bir-birimizə
qovuşdura bilmirsə,
Ayaqlarımızın altında
Getdiyimiz yol çöksün!
ÜRəyimiz nə qədər göynəsin,
Gözlərimiz nə qədər yol çəksin?
Bu nə zülümdü mənə verirsən
yaşın bu çağında?
Nə qədər sərgardan qalım axı
Gizli bir sevgi adasının
hicra bucağında?
Bir qüvvə varmı ki,
Məni sənsiz,
Səni mənsiz günlərə qaytarsın?
Məni yaşamağa qoymayan qadın,
Öldür, ikimizin də
canımız qurtarsın...

23.08.2007

37

Qoyma adım dilə düşə,
Məni salma dilə-dişə...

Hər şeyin vaxt-vədəsi var,
Əcəl zəngi çalınacaq.
Ömür bizə borc verilib,
Əvvəl-axır alınacaq...

28.08.2007

MİLYONÇU SAİL

Rəsmiyyə üçün

Zarafatla belə dedin
Bənzədib məni saillə:
-Öpüş sədəqəsi düşür
Köksü sevdalı şairə.

-Daha özgə nə lazımdı
Öz ürəyinə sadıqə?
Məni milyonçu eləyib
Sənin verdiyin sədəqə...

07.09.2007

SƏN ADLI BİR DAYANACAQ

Bir xınalı kəklik uçub qayadan
Naz-qəmzəylə ovçusunu çağırıdı. –
Yanaqları qızarmışdı həyadan,
Gözlərindən bəxtəverlik yağırıdı.

38

Nə olsun ki, saçıma qar ələnilib,
Neynim axı, ürək baxmır sözümə?!
Bir utancaq təbəssümə bələnilib,
Bəbəklərin nur saçırıdı üzümə.

Qəlbim oldu o sevginin köləsi,
Gör kim düşdü qismətimə, payıma?
Sənin qara gözlərinin giləsi
Kömür kimi közərmişdi, ay aman!

İndiyəcən mən sanırdım buz səni,
Köksündə bir yanar ocaq var imiş.
Mənim sevgi yollarımın üstündə
Sən adlı bir dayanacaq var imiş...

11.09.2007

BU DA TANRI QISMƏTİYMİŞ

Bu da Tanrı qismətiymiş
Təzədən üz-üzə gəldik.
İçimizdə tufan qopdu,
Elə ki göz-gözə gəldik.

Ayağım altdan yer qaçır,
Bəbəyimdə şimşək çaxır.
O bir cüt gül ləçəyini
Necə öpməyəydim axı?!

İçindən sevgi boylanan
Gözlər çətin mürgüləsin.
Nəfəsimlə közərmişdi
Qara gözlərin giləsi.

Köksümdə sevdalı ürək
İnləyirdi için-için.

39

Əlim yarpaq tək əsirdi,
Çox sağ ol o anlar üçün.

Şəvə kimi saçlarına
Baxışımın zər ələdim.
Özüm batsam da günaha,
Səni bəxtəvər elədim.

Ruhumu alt-üst elədi
Bircə sevdalı baxışla.
Tanrım, məni o gözəlin
Xoş anlarına bağışla!

11.09.2007

Ciyərlərimdən getməyib
Nəfəsinin doğma ətri.
Dodaqlarım qəribşeyib,
Sənin yanağından ötrü.

Nə vaxtdı həsrət qalmışam
Saçlarının qoxusuna.
Titrəyən əllərin girir
Əllərimin yuxusuna...

Necə də bəxtəvər idi
Sevdayla dolu baxışlar!
Sanki nura qərç edirdi
Mən gələn yolu baxışlar.

O gözlər mənim gözümə
Necə baxırdı, İlahi!
Bəxtəvərlikdən içimdə
Şimşək çaxırdı, İlahi...

Bu sənin sevgi payındı,
Qismətə çevirmə arxa.
Unutma, bir də gələcək
Nə vaxtsa su gələn arxa...

14.10.2007

Daha ömrümüzü
sevgimizin ötən xatirələri
bəzəyir. –
Qohumdan,
tanişdan
gizlədirik onu...
İndi eşqimiz
sönməkdə olan
bir ocağa bənzəyir,
Arabir üfürüb
közərdirik onu...

14.10.2007

SEVGİ KÖRPÜSÜ

Ş.Vəfa üçün

Sevda dolu məktubunla
Sən məni özümdən aldın.
Ürəyindən ürəyimə
Bir sevgi körpüsü saldın.

Arzumun solan gülünə
Təbəssümün həyat verdi.
Sənin isti sözlərinlə
Qəlbimin bunu çat verdi.

Mənim sevgi çiçəyimin
Bəbəyində yaş güləcək.
Quruyan neçə bulağın
Gözlərinə yaş gələcək.

Yenə yaralı ürəyim
İçin-için ağlayacaq.
Yenə sevdalı köksümdən
Sellər, sular çağlayacaq.

Şükür ulu yaradana,
Taleyimə yazıb səni.
Saz kimi çala biləydim
Kaş köksümə basıb səni...

25.11.2007

Adın tək vəfalı olsan
Qəlbinə nur ələyəcəm.
Öz ilahi sevgim ilə
Səni xoşbəxt eləyəcəm.

Gül bitəcək döşəyində,
Dayanacam keşiyində.
Arzuların beşiyində
Səni gülə bələyəcəm.

Könül versən əgər yada,
Dönəcəm qara buluda,
Qəhərimi uda-uda
Arxanca su çiləyəcəm...

28.11.2008

Mənim sevgimdən qiyməti
Dövlət, var tapa bilməzsən.
Ürəyimə dəysən əgər
Qışda qar tapa bilməzsən.

Gəl əl götür bu adətdən,
Pay ummazlar səadətdən.
Ömrün boyu məhəbbətdən
Şirin bar tapa bilməzsən.

Köksümdə dərin yarasan,
Gözümdən axan qorasan,
Ha axtarsan, ha arasan
Mən tək yar tapa bilməzsən...

23.11.2007

AVTOQRAF

Vəfa! Vəfa!
Gəl insafa!
Qismət ol bir
Qəlbi safə.
Sənsiz varımı
Zövqi-səfa? –
Qoyma çəkim
Cövri-cəfa...

Canım Vəfa, gözüm Vəfa,
Sənə çoxdu sözüm, Vəfa.
Aralığa hicran düşüb,
Buna necə dözüm, Vəfa?!

28.11.2007

İKİ ODUN ARASINDA

Sən əkizlər bürcündənsən,
Bəlkə bir az düşünəsən? –
Qorxuram ki,
ömrün boyu
İki odun arasında
Üşüyəsən...

28.11.2007

Qönçəni öpüb oyadan
sehrli külək kimisən,
Soluxan gülün üstünə
qonan kəpənək kimisən.
Mən payızam, sən baharsan,
bu sevgi baş tutan deyil, –
Sən xəzəllərin altından
boylanan çiçək kimisən...

28.11.2007

SƏNLİ SABAHLAR

Dünyanın ən əziz adamı!
Sizə olan sevgim sonsuzdu...
İlahə Vəliyeva

Mən elə bilirdim qəlbin buz olub,
Mən elə bilirdim unudulmuşam.
Sanırdım köksündən bir daş asılıb,
Sanırdım yuvası dağılan quşam.

İçimi yaxırdı həsrət közləri,
Ümidim yox idi sənli sabaha.
Mən elə bilirdim yaşıl gözlərin
Sevgi şəfəqiylə bərq vurmaz daha.

44

Həsrət alovuyla göynəyir içim,
Pərvanələr kimi oda uymuşam.
Sən demə hələ də mən sənün üçün
Dünyanın ən əziz adamıymışam.

İsti bir sözünlə coşub-daşmışam,
Üşüyən deyiləm yağsa sabah qar.
Sənsiz günlərimlə vidalaşmışam,
Mənə gəl-gəl deyir sənli sabahlar...

01.01.2008

EŞQİN QARLI YOLLARINDA

Biz əl-ələ yol gedirdik
Dümağ qarı yara-yara.
Ürəyimiz can atırdı
Çovğundan üzü bahara.

Qarlı düzlərdən keçəndə
Ayağımız bürəyirdi.
Mənim ovcuma sığınan
Bəyaz əlin titrəyirdi.

Qar ələnirdi göylərdən
Arzuların külü kimi.
Köksümüzdən boylanırdı
Sevgi novruzgülü kimi.

Biz əl-ələ yol getsək də,
Məhəl qoymurduq qar-buza.
Mən şaxta baba olmuşdum,
Sənsə dönmüşdün qar qıza.

45

Bəmbəyaz küçələr, yollar
Qəşənglərin qəşəngiydi.
Elə bil ki, qarlı düzlər
Ağ qızılgül çələnkiydi.

Üst-başımız qar olsa da,
İçimiz bahar kimi idi.
Sevgimiz buzun altında
Çağlayan sular kimi idi.

Bu yolda saç ağartsam da,
Bu cür naşı olmamışdım.
Mənim həyatımın belə
Gözəl qışı olmamışdı.

Aradakı aylar, illər
Qandal olub qollarımda.
Görən bizi nə gözləyir
Eşqin qarlı yollarında...

6-7.01.2008

Ömrümün karvanı gedir, əzizim,
Məni unutmusan nədir, əzizim? –
Vəfalım, belə də vəfa olarmı,
Bir düşün, bu qədər cəfa olarmı?

20.01.2008

Mən danışam,
Vəfa susa.
Cəza verəm
Vəfasıza...

2008

BİR ÇƏTİRİN ALTINDA

Bir çətirin altında
Yol gedirdik ikimiz.
Ancaq yağan yağışda
Deyildi heç fikrimiz.

Bir çətirin altında
Gizli yandıq, alışdıq.
Hisslərə pərdə çəkib,
Ordan-burdan danışdıq.

Bir çətirin altında
Nə qədər dayanaydıq?
Sevgi yağışlarından
Necə daldalanaydıq?!

19.01.2008

SƏSİN ELƏ TİTRƏYİR Kİ...

Əlim əlinə dəyəndə
Uçunursan uçum-uçum.
Az qalırım qanadlanıb,
Səninlə birlikdə uçum.

Mənimlə danışan zaman
Sözlərin canıma hopur.
Səsin elə titrəyir ki,
İçimdə zəlzələ qopur...

20.01.2008

"Sevgi yoxdur" deyən səsin
Sevgidən yarpaq tək əsir...

2008

İNDƏN BELƏ

"Darıxmışam Sizinçün. Mən bir
təhər ayrılığın öhdəsindən gəlirəm.
Özünüze yaxşı baxın. Görüşmək
ümidi ilə"...

Q.N.

Mesajın gün işığı tək
Şəfəq saçdı səhər-səhər.
Yazırsan ki, ayrılığa
Mənsiz dözsənsən bir təhər.

Çox sağ ol ki, gizləmərsən
Sən sözünün doğrusunu.
Duyursan mənsiz qalmağın
Acısını, ağrısını.

Hər dəfə məktub yazanda
Özünü qoru, – deyirsən.
Kim deyə bilər sən mənim
Gözümün nuru deyilsən?

Bir az da gec gəlsən əgər
Ağac kimi quruyacam.
İndən belə mən özümü
Sənin üçün quruyacam...

08.02.2008

"Aramızda tikanlı tellər olsa da,
sıra-sıra dağlar olsa da,
unudulmazsınız"...

Q.N.

Sevgi təşnəsini
Səndən başqa
Heç kəs, heç kəs
Doyura bilməz.

48

Aramızdakı
tikanlı tellər,
Sıra-sıra dağlar,
Uzun-uzun yollar belə
Bizi ayıra bilməz...

12.02.2008

Xahiş eləyirsən ki,
səni də özümlə
dənizə aparım. –
Sözlərin içimdə
fırtına qoparır.
Odum
kifayət eləyəcəkmi
Səni də
pərvanə kimi
yandırmağa?
...Mən öyrəşməmişəm
qız ürəyi sındırmağa...

2008, mart

SƏNDƏN UMACAĞIM NƏDİR GÖRƏSƏN

Hərdən sanıram ki, karvanım köçüb,
Həyatda ta heç nə deyil gərəyim.
Ağlım söyləsə də dövrənim keçib,
Ona təslim olmur şıltaq ürəyim.

Bu gecikmiş sevgi nəyimə gerek? –
Buz salıb həsrətin şaxta üzünə.
Gah səni görəndə titrəyir ürək,
Baxmaq istəmirəm gah da üzünə...

49

Gah yaxın olursan, gah uzaq mənə,
Gah doğma olursan, gah yad olursan.
Gah da baxışların çəkir dağ mənə,
İçimdən püskürən fəryad olursan.

Gah başım üstündə ulduz olursan,
Gah da mənə deyil, yada baxırsan.
Gah adi, apadi bir qız olursan,
Gah da ürəyimi oda yaxırsan.

Mənə gəl-gəl deyir bəyaz, kök sinə, –
Bu nəfsin əlindən hara köçüm mən?
Hərdən də baş qoyub sənin köksünə
Hönkürüb ağlamaq keçir içimdən.

Arabir qorxuram sözdən-həkətdən,
Hərdən də bülbül tək ötməyim gəlir.
Yapışib əlindən, bu məmləkətdən
Çıxıb uzaqlara getməyim gəlir...

Sevgi yollarında oldum ərəsən,
Min ocaq çatılıb mənim közümdən.
Səndən umacağım nədir görəsən? –
Baş açə bilmirəm özüm-özümdən...

03.02.2008

YOL AYRICINDA

Neçə illərdən bəridir
Qalmışam yol ayricında.
Ağrılar şəh tək bərq vurur
Kirpiklərimin ucunda...

Oxu daşa dəyənlər çox,
Mən kimin hayına gedim?
Yollar yenə "gəl-gəl"! – deyir,
Bilmirəm hayana gedim?

Bir tərəfdən işıq gəlir,
Bir tərəfdə itlər hürür.
Bir tərəfdə incə əllər
Çiçəklərdən çələng hörür.

Sıldırımın sinəsindən
Uzanan yollar görünür.
Boynuma sarılmaq üçün
Açılan qollar görünür...

Baxışından həsrət yağır,
Gözəlləşdirib qəm səni.
İçimdə fırtına qopub,
Qorxuram ki, sevəm səni...

Azalmayıb ağrılarım,
Yaram hələ zoqquldayır.
Sevgi şimşəkləri çaxır,
İldırımlar şaqqıldayır...

Sevdalar mənə dağ çəkib,
Ölürəm, gülüm, ölürəm.
Olacağa çarə yoxdu,
Gəlirəm, gözlə, gəlirəm...

06.04.2008

SMS YAĞMURUNDA

MEYXANA DE, MEYXANA

Döndü bizim yurdumuz meyxana meydanına,
Qorxu düşüb, ay aman, erməninin canına,
Çırtma ilə mən onu qərq edəcəm qanına,
Qoymayacam düşməni yurdumuza yayxana,
Qalibiyət ondadır, meyxana de, meyxana...

Qurban olum yurdumun torpağına, daşına,
Hər "SMS" düşmənin mərməi olur başına,
Gənclərimiz göz dikib "öz qoçu qardaşına",
Ağzınacan dopdolu pivəxana, çayxana,
Qeyrətimiz meyxana, heyrətimiz meyxana.

Avamları soymağı götürmüşük öhdəlik,
Məqsədimiz deyil ki, bir aylıq, bir həftəlik.
Kitab nə, dəftər nədir? – Biz ki sinədəftərik!
Sən də a kaftar kişi, saqqalına qoy xına,
Çırtma vurub rəqs elə, meyxana de, meyxana.

Sanma bizim çarxımız fırlanacaq tərsinə,
Səsləyirik milləti qeyrət, hünər dərşinə.
Siz də gəlib səs verin çırtmamızın səsine,
İndi bizimdir, bizim, ekran, efir, toyxana,
Meyxana de, meyxana, meyxana de, meyxana...

Bəxtin ayaq üstdədi, gəldi sənə pay, qaqaş,
"SMS" sel tək axır, pullarını say, qaqaş,
Tiryək olub sözlərin millət üçün, ay qaqaş,
Sən yaradan "şah əsər" qalsın elə soyxana,
Zövqümüzü korlayır sən dediyin meyxana...

05.05.2007

BU MİLLƏT GEDİR DUZA

Yolumuza göz dikib torpağımız, daşımız,
Babamızın yurdunda at oynadır qonşumuz.
Bizsə çırtma vururuq, bəxtəvərə dönmüşük,
Meyxana dumanında xumarlanır başımız.

Xoşbəxtədi arvad, uşaq, xoşbəxtədi cavan, qoca,
Zərrəcə düşünməyə bir kimsə tapmır macal.
Başımız bərk qarışıb, ara vermir şoular,
Bu millətin zövqünü kimdi qoyan hərraca?!

Nə qədər çəkəcəyik bu ağrını, zilləti?
Bu qəflət yuxusundan ayılan yoxdur qəti.
Bir para acgöz zəli dönüb Şeyx Nəsrullaha,
"SMS" barmağıyla qaz tək yolur milləti.

Gözlərimiz dikilib qoca, cavan "ulduz"a,
Ekranın qabağında çayımız dönüb buza.
Görək necə olacaq bu işlərin axırı,
Niyə ahıl yaşında bu millət gedir duza?!

13.05.2007

BU ŞƏHƏRİN NƏYİ PİSDİ

Qızlarının ağzından
saqqız iyi gəlir,
Oğlanlarının ağzından
tüstü. –
Bu şəhərin nəyi pisdi?
Küçələri
evlərindən isti,
Bu şəhərin nəyi pisdi?
Metroya ağsaqqal,
ağbirçək girəndə
Cavanlar başlarını aşağı salır,

yaşlılar ayağa qalxıb
yer verir əlüsti...
Bu şəhərin nəyi pisdidi?
Oğrunun,
quldurun adı çıxıb,
Cinayəti törədən
yüksək rütbəli polisdi –
Bu şəhərin nəyi pisdidi?
Ağaclar bir gecədə kəsilib,
Yerində göydələnlər ucaldılır
əlüstü –
Bu şəhərin nəyi pisdidi?

17.02.2008

İT ÖMRÜ

Qışın şaxtası,
çovğunu,
Yayın qızmar istisi,
bürküsü
ona əzab verir. –
İt ömrü çox cəfalıdı.
Ancaq bu əzabları
gören it
Neçə it oğlu itdən
vəfalıdı...

27.05.2007

YURD HƏSRƏTİ

AY ALLAH

Xəyali güllərdən çələng hörürəm,
Çıxıb yol üstünə sən çağır məni.
Günəş istəyəndə bulud görürəm,
Bulud istəyəndə gün yaxır məni.

Qismətim deyilmiş zərif bir çiçək,
Üreyim tutulub dərdə, ələmə.
Ay Allah, dünyanı mən gördüyüm tək
Görməyi kimsəyə qismət eləmə.

Gördün qəlbimizdə şeytan oturub,
Saldın tərəziyə, ölçüyə bizi.
Təzdi sürüsündən qoyun qudurub,
Niyə ürcah etdin keçiyə bizi?!

Ay Allah, qəlbimi yeyir xəfif qəm,
Ay Allah, yaxşı ki, sevirsən məni.
Ay Allah, ay Allah, uf da demərəm,
Xalqımın başına çevirsən məni...

ÜZ-ÜZƏ

Baş açmıram öz-özümdən,
Başdan-başa möcüzəyəm.
Ağlım bir şey kəsən gündən
Ehtiyacla göz-gözəyəm.

Sözüm yox danışım, dinim,
Əzizdi imanım, dinim.
Hara dönürəmsə, dönüm,
Allah ilə üz-üzəyəm...

TƏRƏZİNMI XARAB OLUB, PƏRVƏRDİGAR

Uçurublar ədalətin dayağını,
Dönüb ölüm meydanına bizim diyar.
Yerdən üzüb nahaqq haqqın ayağını, –
Tərəzinmi xarab olub, Pərvərdigar?

Qaçaq-quldur meydanıdır bu dağ, dərə,
Döyülən də, söyülən də, ölən də biz.
Bu sitəmi, müsibəti görə-görə
Yenə səni çağırırıq öləndə biz.

Dönüb əqrəb yuvasına yastığımız,
Hamımızı maqnit kimi dağlar çəkir.
Qardaş deyib sinəmizə basdığımız
Gecə-gündüz köksümüzə dağlar çəkir.

Balıq kimi ilişmişik qarmağına,
Ora-bura sürükləyir bizim eli.
Dolayıbdır bir ölkəni barmağına;
Yalnız qəbir düzəldəcək bu qozbeli.

Haqq işimə bir kimsədən yoxdu kömək,
Nahaqq qanlar selə dönüb şırıldayır.
Neçə-neçə həvirləşən quduz köpək,
Xalqımızın taleyinə mırıldayır.

Uçurublar ədalətin dayağını,
Dönüb ölüm meydanına bizim diyar.
Yerdən üzüb nahaqq haqqın ayağını, –
Tərəzinmi xarab olub, Pərvərdigar?

22 noyabr 1991

QARA MEYMUN

1992-ci il qara meymun üstündə
təhvil olunub.

Sənin ögey qardaşların dolub qəsdinə,
Ürəyində ağappaqsan,
quzey qarisan.
Qara meymun, qara əllər yıxıb üstünə,
Bu il gələn qara günün baiskarisan.

Qara meymun, gözün dönüb qara buluda,
Bir azca döz, ömrün qışı yaz olacaqdır.
Qara meymun, sarı başın qara xalı da
Sənin qara ayağına yazılacaqdır.

Bu yol bizi aparacaq hara görəsən?
Ehtiyaclar dönəcəkdir iti qılınca.
Meymunluğun dəhşətini görə-görə sən,
Aparmaqmi istəyirsən bizi dalınca?

Bu dünyada ömrün boyu görmüsən əzab,
Sənin nurlu kölgəni də çəkiblər dara.
Ağlın varsa, dünya olsa "Qırmızı kitab",
Razi olma həkk etsinlər adını ora.

Qara meymun, qəlbin olsa gülün qönçəsi,
Yağlı-yağlı totuq əllər dərecək səni.
Qara meymun, sarı şirin qara pəncəsi
Qara-qara torpaqlara sərəcəcək səni.

Sən ağa da, qaraya da göstər doğru yol,
Qarşımızda təpə deyil, keçilməz dağdır.
Qara meymun, göylər boyda qara bulud ol,
Ürəyindən nə keçirsə, üstümə yağıdır.

Qara daşlar sarı dənı ağ un eləyib,
Bizim qara torpaqlarda dənmi olmusan?
Qara meymun, həyat bizi meymun eləyib,
Bu dünyada əcdadımız sənmi olmusan?

SƏN HÖNKÜRDÜN

Hamlet Xanızadənin xatirəsinə

Yandın, yandın, səhnəmizin çırağı oldun,
Qayalardan sıza-sıza gəlib duruldun,
Çox adamın kədərini ortağı oldun,
Səhnəmizdə neçə dəfə ölüb-dirildin.

Getdin, daha ruhumuza od ələmədin,
Qəlbimizi ovutmadın şirin dilinlə.
Öldün, ancaq dirilməyə cəhd eləmədin,
Çünki bu gün sən ölmüşdün öz əcəlinlə.

Tufan kimi bir hönkürtü qopdu canından,
Əsrləri keçib gəldi bir acı külək.
Çıxıb getdin sən "Şəhidlər xiyabanı"ndan,
Gözlərinin gördüyünə dözmədi ürək.

Gördün zalım nöqtə qoyub yüz təzə eşqə,
Solanların arasında qönçə çox idi.
Sən hönkürdün,
yer üzündə ölümdən başqa
Ağlartını kəsə bilən qüvvə yox idi...

ÇAĞADIR HƏLƏ

Bilmirik ki, nə gözləyir bizi qabaqda,
Yol gedirik, səfərimiz dağadır hələ.
Cibkəsənin təbəssümü, gülüşü saxta,
Heyf, onlar yurdumuzda ağadır hələ.

Bir söz desən, adamları salar qalmaqal,
Xalqı soyan, gedir xalqa elçi olmağa,
Konfet verib, gümanı var mandat almağa,
Görmürsənmi, bu köstəbək lovğadır hələ?!

Mən bu qoyun sürüsünə olmuşam bələd,
Görən çoxmu uzanacaq bu zülm, bu zillət?
Konfet ilə aldadıla bilən bir millət,
Ahıl yaşda olsa belə, çağadır hələ...

1990

YUXULAR GÖRÜRMÜŞÜK

Yağı qardaş deyərək aldadıb millətimi,
Daşdan-daşa dəysək də, ayılmamışıq hələ.
Geyindirmək olarmış neçə-neçə yetimi
Üstündə şüar olan qumaş parçalar ilə.

Xirdəyimizdə imiş dostumuzun qarmağı,
Taleyin umuduna yaşaymış elimiz.
Kökündən yadırgayıb yaratmağı, qurmağı
İclaslarda həvəslə çəpik vuran əlimiz.

Yuxular görürmüşük rahatca yata-yata,
Səpdiyimiz taxıl yox, adicə bir ot imiş.
Dilində zəfər sözü kommunizmə can atan
Güvəndiyimiz rəhbər demə Don Kixot imiş...

SƏN DEMƏ

Bəşərin işıqlı gələcəyinə
dikmişdik gözümüzü,
Bəxtiyar olduğumuza
inandırmışdıq özümüzü.
Şüarlar söyləyərək
ağalıq edirdi gədə-güdə.

Yerişimizi də itirmişdik
"kommunizm"ə gedə-gedə...
Qarnımız ac olsa da,
gözümüz tox idi.
Xoşbəxt idik,
bədbəxt olduğumuzdan
xəbərimiz yox idi...
Sən demə havayı yerə
gülürmüşük.
Sən demə aclığa,
qıtlığa doğru
gəlirmişik...

LAQEYDLİK ULU XALQIN BELİNİ BÜKÜB

De, nə qədər getmək olar insan yasına?
Barı güldür üzümüzü hərdənbir, Allah!
Dözəmmirdik bir ağacın qırılmasına,
Kəndlər yanır, tükümüz də tərənmir, Allah!

Sanki çıxmaq istəmir o, düşmən lığından,
Heç bilmirəm hara baxır gözü millətin?!
Daşdığı tabutların ağırlığından
Az qalır ki, yerə gələ dizi millətin.

Boş-boş gəzmək cavanların gəlmir arına,
Laqeydlik ulu xalqın belini büküb.
Viran qalan binaların divarlarına
Xəbislərin ürəyinin qarası çöküb.

Ağır toplar silkələyir dərəni, dağı,
Qarabağın torpağını al qan sulayır.
Gəncəmizdə, Bakımızda günorta çağı
Cibkəsənlər, yolkəsənlər meydan sulayır.

Gecə-gündüz selə dönür gözümün yaşı,
Heç bilmirəm kimə edim mən bu gileyi?
Alver ilə qarışıqdı millətin başı,
Dönüb hərrac bazarına xalqın taleyi.

De, nə qədər getmək olar insan yasına?
Barı güldür üzümüzü hərdənbir, Allah!
Dözəmmirdik bir ağacın qırılmasına,
Kəndlər yanır, tükümüz də tərənmir, Allah!

AYDINLARDIR ÇIXARAN MİLLƏTİ AYDINLIĞA

Alverçi at oynadır, ziyalılar mat qalıb,
Ürəyimi göynədən bu ağrı nahaq deyil.
Xeyli vaxtdır vətənin başını bulud alıb,
Ziyalısı – aydını olmayan xalq xalq deyil.

Köhlənləri yabının quyruğuna düyməyin,
Qəlbi təmiz olanın dözümü yox danlağa.
Ziyalını işbazın qarşısında əyməyin,
Aydınlardır çıxaran milləti aydınlığa.

Arzuları həyatda olsa da xıncım-xıncım,
Zəkasıyla dərəni dümdüz eləyə bilər.
Ziyalının köksündə doğan körpə qığılcım,
Millətin gecəsini gündüz eləyə bilər.

Tikanlar düzülse də onun getdiyi yola,
Dizləri qüvvət alar ürəyinin səsindən.
Nadanların əliylə olursa da daş-qalaq,
Dərisi soyulsa da, dönməz əqidəsindən.

Güləni düşündürər, ağlayanı kiridər,
Dolar gözlərimizə ürəyinin işığı.

Ətini, sümüyünü el yolunda əridər,
Qazancı süpürgəçi qazancından aşağı.

Millətin dar günündə mütləq yeri bilinər,
Heç nəyi düşünməz o, doğma elindən özgə.
Millətin xoş günündə yaddaşlardan silinər,
Qapısını kim açar səhər yelindən özgə?!

Onu nura döndərər ürəyinin istisi,
Məhəbbəti köksündə yanar atəşə dönər.
Gözünü göynətsə də cəhalətin tüstüsü,
Vətən üfüqlərində doğan günəşə dönər...

1992

BOZ DÜNYA

Az qalır ki, sinəmdən sıyrılıb ürək qopa,
Nifrətim selə dönüb gözlerimdə qaynayır.
Dilənçinin əlində minliklər topa-topa,
Şairin ciblərində siçovullar oynayır.

Niyə gəldim dünyaya dünyanın bu pis vaxtı? –
Ürəyim od püskürür, gözümdə qəm sayrışır.
Şairin şerləri qovluqlarda dustaqdı,
Alverçinin kitabı vitrinlərdə alışır.

Güvə düşüb inama, güvə düşüb umuda,
Dünyamızda hər şeyi çeviriblər bazara.
Boz şeirlər, maşınlar dönüb bir boz buluda,
Üstümüze yeriyir söz bozara-bozara.

Basır alaq otları gülləri hər gün, hər ay,
Özünü düzəltməyə həyalı tapmır macal.
Bu millətin başına turp əkənlər, ay haray,
Millətin zövqünü də bu gün qoyub hərraca.

Arxadan gələn yoxdu, kəsilib arxın suyu,
Əriyib yox oluruq biz dünyanın içində.
Get qəflət yuxusuna, uyu, millətim, uyu,
Vitrinləri alışan boz dünyanın içində!...

1995

DƏYİRMAN

Sağmal inəyimiz qısır qalıbdır,
Sarı sünbül olub qızıldan baha.
Bizim dəyirmanlar insan üyüdür,
Gərəyimiz deyil qızıl dən daha.

Çax-çax başımızı yaman ağrıdır,
Çoxdan həsrət qalıb dəyirman una.
Gəlsin siyasətin Don Kixotları
Bizim məmləkətin dəyirmanına...

QALX AYAĞA

Qardaşım Razimə

Üstümüze göylərdən hey mərmilər tökülür,
O kimdir bir tərəfdə uzanıb, bihal düşüb?
Kol dibində bənövşə durub boynu bükülü,
Lalələrin köksünə qara-qara xal düşüb.

Bir-bir diz üstə çökür tikdiyimiz binalar,
Vaxt tapmırıq getməyə hər ölənün yasına.
Oğulları tək qoyub gedə bilmir analar,
Körpələrin ürəyi dönüb qəm yuvasına.

Ciyərimdə qövr edir kəkotunun qoxusu,
Dərd oynayır gözümdə alovlu şimşək kimi.
O dağları, düzləri itirməyin qorxusu
Ürəyimin başında böyüyür xərçəng kimi.

Aman vermir qocaya, aman vermir qarıya,
Rəhm etmir körpəyə də, niyyəti bambaşqadı.
Namərd oğlu danışır hey zarıya-zarıya,
Baxan deyir bu yazıq bir günahsız çöşqadı.

Çor deyənə can dedim, nələr çəkmədi başım? –
Ədalət savaşına kömək olsun yaradan.
Səbrin də hüdudu var, qalx ayağa, qardaşım,
Dua oxumaq ilə donuz çıxmaz darıdan.

Qalx ayağa, dağların açılısın qırışığı,
Kəndlərimiz boynunu burmasın yetim kimi.
Dolsun bəbəklerine haqq işin gur işığı,
Görsünlər millət yoxdu mənim millətim kimi...

HARA GEDİR BU MİLLƏT?

El dərđini çəkən olub gözündən,
Ağladıqca, bəbəyinə tor gəlib.
Ziyalının ziya qaçıb üzündən,
Alverçinin sifətinə nur gəlib.

Öləziyb həya, ismət çırağı,
Səda gəlmir yaradandan, qurandan.
"At oynadan" arvadların sorağı
Gah İrandan, gah da gəlir Turandan.

Sevincimiz əsir düşüb ələmə,
Bu dünyanın hökmranı pul olub.
Qara bazar diş qıcayb ələmə,
Həya, ismət, namus ona qul olub.

Boğazımız ilişibdir ilməyə,
Həyalıdan həyasız nəf gəlir.
Əlifbanı höccələyə bilməyən
Tərəzidə müəllimə kəf gəlir.

Gedəmmirik yetim qalan kəndlərə,
Düşməni bizə çoxdan quyu qazırmış.
Quyruğunu hey bulayan itlərə
Nimçələrdə sümük payı hazırmış.

Xəzan düşdü niyə bizim gülzara? –
Bu ələmi qatan kimdi, nə bilim?!
Məmləkətim dönüb qara bazara,
Alan kimdi, satan kimdi, nə bilim?!

Bu qayğılar başımızı böyüdüb,
Xəzəl olub arzuların yarpağı.
Qara bazar Qarabağı "üyüdüb",
Yaddan çıxıb əldən gedən torpağım.

Başımıza kim ələdi bu külü?
Görən çoxmu uzanacaq bu zillət?
Ziyalı qalıb boynu bükülü,
Hara gedir, hara gedir bu millət?!

NECƏ YAZACAQ

Bu da bir yarışdı, düşüb bəhsabəhs,
Ey xalqım, sən dostu, düşməni tanı.
Bu gün "Şirvan" verib imza alan kəs,
Sabah sata bilər Azərbaycanı.

Daralır boynuma ilişən halqa,
Gəlir üstümüzə qara bir duman.
Vedreyə aldanıb səs verən xalqa
Vedre bağlayacaq tarix bir zaman.

Çaşma hər yetənə uğur diləyib,
Sınaq günlərimiz yaxınlaşır, ha!
Çoxları mandatı qalxan eyləyib,
Qılinc oynatmağa hazırlaşır, ha!

Qoymayın düşməni bizə gülməyə,
Nadanlar millətə qəbir qazacaq.
Adını, soyunu yaza bilməyən
Xalqın taleyini necə yazağaq?!

1995

SEÇİLƏ BİLMƏSƏM DƏ

Qəm toxumu cücərdi alnımın qırışında,
Başımın üzərindən durna qatarı keçdi.
Seçilə bilməsəm də bu mandat yarışında,
Düşmənim, dostumu seçki aradı, seçdi.

Gördüm ki, adamların təbəssümü saxtadı,
Çoxlarının köksündə ürək də ürək deyil.
Gördüm ki, görəcəkli günümüz qabaqdadı,
Bu millətə heç millət vəkili gərək deyil...

Sürə biləcəyikmi bu yelkənsiz gəmini?!
Çıxa biləcəyikmi zamanın sınağından?
Bu millət saya salmır daha "Məmmədəmin"i,
Bu millətə "Şirvan" ver,
keçsin Qarabağından...

Zaman başlara səpdi arzuların külünü,
Yaltaqlar nadanları döndərmişdilər bütə.
Yetərsay yerə vurdu neçəsinin belini,
Yetərsay qoymadı ki, əllər arzuya yetə.

Səadət yolları hələ bizdən uzaqdı,
Yaxamızdan yapışib hələ də qara əllər.
Ümidimiz budaqda titrəyən son yarpaqdı,
Üstünə neçə yerdən əsnəyir qara yellər.

Qəm toxumu cücərdi alnımın qırışında,
Başımın üzərindən Sabir harayı keçdi.
Seçilə bilməsəm də bu mandat yarışında,
Düşmənim, dostumu seçki aradı, seçdi...

BU MİLLƏTİN BAŞINA BİR AĞIL QOY, İLAHİ

Çaxnaşdırıb dünyanı bir iblis – qulyabanı,
Köhlənmi etmək olar dilğir yabını dartıb?
Böyüdükcə böyüyür "Şəhidlər xiyabanı",
Bəlkə göz yaşımızdan Xəzərin suyu artıb?!

İşbilməzlər, naşılar qalxdıqca pillə-pillə,
Millətin dərdi artır, faciəsi başlanır.
Xalqın öz boğazından kəsib aldığı güllə,
Xalqın öz övladının kürəyinə tuşlanır.

Alver ilə yamanca qarışib yurdun başı,
Çatammırıq getməyə hər ölənün yasına.
Öz burnundan qabağı görə bilməyən naşı
Düşüb filosoflara dərs vermək sevdasına.

Ulu Şah İsmayılın üzünü qəm bürüyür,
Qocaman Füzulinin yanır bağrının içi.
Minib süpürgəsini küçə boyu sürüyür,
Siyasət meydanında at çapır süpürgəçi.

Sən mərdləri aparma namərdin ayağına,
Xalqına xor baxanın gözünü oy, İlahi!
Torpağımız çevrilib dəli yığıncağına,
Bu millətin başına bir ağıl qoy, İlahi!...

1992

ÜRƏK FƏĞAN QOPARIR

Köksümdə dura bilmir, ürək fəqan qoparır,
Arzumuzun külünü başımıza səpirlər.
Güllə yağışı altda göbəkək tək qabarır
Torpağın sinəsində təzə-təzə qəbirlər.

Namərdlər at oynadır, sinəmizdən qopur ah,
Qollarını gen açıb qucur mərdi məzarlar.
Günahımız nə imiş yanında, qadir Allah, –
Yolumuzun üstünə çıxıb mərdiməzarlar?!

Ürəyimin başında arzular düymə-düymə,
Örkən uzun olsa da, doğanaqdan keçəcək.
"Dünya bizi tanıyır", – deyib, döşünə döymə,
Belə getmə, xalqımız bu dünyadan köçəcək.

Qardaşım, qalx ayağa, ər qədrini ər bilər,
Sabahımız yetimdir, bu günə güllə dəyir.
Dinir toplar, tüfənglər, uçur quduz mərmilər,
Neçə nişana, toya, düyünə güllə dəyir...

Yatır papaq altında adsız ərnlər, ərənlər,
Başçısı müdrək olsa, el səfərbər olacaq.
Namusu vəzifəyə, pula qurban verənlər,
Vətən gedəndən sonra kimə rəhbər olacaq?!

Dünyaya gəlməmişik cənazə daşımağa,
Ölkəni satanları oda atalar gərək.
Bu müqəddəs torpağın üstündə yaşamağa
Layiq oğullar, qızlar, layiq atalar gərək...

1993

VƏZİFƏ DƏYİRMANI

Anama

Zoqquldayır sübhəcən yarandakı suluqlar,
Ay ana, öz elindən, obandan ayrı düşdün.
Xırdaca balıqları yeyir iri balıqlar,
Sənin tə taleyinə qaçqınlıq payı düşdü.

Sinəmiz dağlanıbdır, meydan verilib pisə,
Çəkilib bir kənara hey çəkirsən hər gün ah.
Doğulduğun torpaqda ölmək qismət deyilsə,
Niyə acığın tutub, əzrayılda nə günah?

Bir yorğan üstündəymiş fələyin min oyunu,
Bu qərib görkəminlə sinəmi dağlayırsan.
Gah zəncirdəki iti, gah həyətdə qoyunu,
Gah kürt yatan toyuğu düşünüb ağlayırsan.

Macal vermir mənə də ürəyimin ağrısı,
Birdən duyarsan deyə, göz qırpıram, ay ana!
Təskinlik verməyə də dilim gəlmir doğrusu,
Qorxuram ki, qəlbində fırtınalar oyana.

Millətə dağ çəkдилər "millət savaşı" ilə,
Azadlıq davasında çıxdı kasıbın canı.
Biçərə anaların qanlı göz yaşı ilə
İgidləri üyütdü vəzifə dəyirmanı...

1993

ÖZ DƏRDİNƏ GÜLƏN XALQ

*Nərimanov klubunun qarşısında toplaşan
qaçqınlar öz zarafatlarından da qalmırdılar...*

Elə dərd görürəm ki, bədənimdə qan donur,
Az qalır ki, yer qaça ayağımın altından.
Bir-birini görəndə üzə təbəssüm qonur,
Gözü yaşlı adamlar qalmır zarafatından.

Hamı durub dərdinə həyan olan gözləyir,
Bilmir ki, nə gələcək başına bu gün-sabah.
Ancaq gördüklərini hərə bir cür bəzəyir,
Xalq öz faciəsinə gülə bilərmiş, Allah?!

Nə oyunlar açıldı gör millətin başına? –
Dar gündə səsine səs verməyənlərə gülür.
Beləmi girərdilər azadlıq savaşına? –
Xalq burnundan uzağı görməyənlərə gülür.

Tanrı yerdə qoyarmı anaların ahını?
Qiyamət qabaqdadır, bu millət bilməlidir.
Bu müsibət içində anlayıb günahını,
Öz dərdinə gülən xalq, nə vaxtsa, gülməlidir...

QƏLBİMƏ DAMMIŞDI Kİ...

Mən bu gün getməliyəm, etibar yox sabaha,
Qubadlıni görməyə fürsət də qalmayacaq.
Qəlbimə dammışdı ki, bu yerlərə bir daha
Dönmək bəlkə də mənim qismətim olmayacaq.

Bu torpaqda ən ağır günlər mənə xoş olub,
Qısılmışam dağlara gah qarda, gah gürşadda.
Nəvəm yerində olan uşaqlara qoşulub,
Çimdim gah Həkəridə, gah da ki, Bərgüşadda.

Gəzdiyim ciğirleri keçib qurtarammadım,
Gah Mistan, Qızıl qaya, gah Səngər dağı qaldı.
Bulaqların suyunu içib qurtarammadım,
Ürəyimin başında yenə bir yanğı qaldı.

Qəbristana yollandım, gəldi qəbirlər dilə,
İçin-için ağladım, od götürdüm, alışıdım.
Son dəfə vidalaşib doğma qəbirlər ilə
Ruhlarını qəlbimdə gətirməyə çalışdım.

Nə vaxtdır ərşə çıxıb anaların yuxusu,
O uca zirvələrə qar yağmamış, üşüdüük.
Vallah, özümüzdədi günahların çoxusu,
Milləti düşünmədik, özümüzü düşündük...

Döz Tanrı cəzasına, öz döşünə döymə çox,
Acizsən, süd əmsən də bu dağların döşündən.
Taleyin qarşısında qüvvətin yox, gücün yox,
Heç kəs baş əyə bilməz fələyin gərdisindən...

AY BƏRGÜŞAD, AY HƏKƏRİ

Ay Bərgüşad, ay Həkəri,
Sizi keçən yay görmədim.
Ömrüm əridi, sozaldı,
İl görmədim, ay görmədim.

Gözümdə qüssə sayırşdı,
Dərd ürəkdə aşib-daşdı.
Başım yaslara qarışdı,
Nə şənlik, nə toy görmədim.

Dağa dırmandım, yol aşdım,
Neçə nandanla dalaşdım,
Dünyanı gəzib dolaşdım,
Sizin kimi çay görmədim...

SAMAN ÇÖPÜ

Qaçqınları qınayan bir qələm sahibinə

Mənim kimliyimi çox adam danıb,
Ancaq bu həyatda alınıb köpü.
Nə evin dağılıb, nə yurdun yanıb,
Həmişə üzdəsən, ay saman çöpü.

Dünya öz işində, öz axarında,
Üzə biləcəkmə, üz desən elə?
Qəzet dünyasında, söz axarında
Nədənsə həmişə üzdəsən elə.

Öz ömür yolunu yaşayır hərə,
Yalandan hönkürmə, fəğan qoparma.
Səni saya saldıq sünbülə görə,
Bizi samanlığa çəkib aparma.

Verdiyən öyüdlər deyil gərəyim,
Bağışla, gileyim aşkara oldu.
Mənim dərd əlindən yanan ürəyim
Sənin süfrən üçün aş-qara oldu.

Yandıra bilmədin bir odunu da,
Ucuz nəsihəti tərək eləmədin.
Gördün çiyindəşin yalotunu da,
Öz ucuzluğunu dərk eləmədin.

Həyat sənin üçün deyil tamaşa,
İçimdə tufan var, demə fağırda.
Keçsən də məclisdə yuxarı başa,
Samanın müqəddəs yeri axurdu...

Dünya öz əvvəlki gərdisindədi,
Mənimçün əzizdir öz elim, obam.

Zamanın selləri öz işindədi,
Bu saman çöpləri tükənmir, babam.

Alnımdan taleyin yelləri öpür,
Çətin ki, önündə əyiləm daha.
Suda boğulsam da, ay saman çöpü,
Sənə əl uzadan deyiləm daha...

QUBADLIM

Əziz Turala

Yadıma dağların, düzlərin düşür,
Kül altda uyuyan közlərin düşür,
Yoluma dikilən gözlərin düşür,
Qubadlım, biz sənəz sönmüş ocağıq,
Nə üzle qoynuna qayılacağıq?!

Qızıldaş əzəldən sinə dağlıdı,
Çayzəmiyə gedən yollar bağlıdı,
Bu miskin görkəmin məni ağrıdır,
Qubadlım, biz sənəz sönmüş ocağıq,
Nə üzle qoynuna qayılacağıq?!

Qoca Sak hirsələlib Xocamsaxlıda,
Dönüb Ballıqaya qara buluda.
Unuda bilmərik, səni unuda,
Qubadlım, biz sənəz sönmüş ocağıq,
Nə üzle qoynuna qayılacağıq?!

Çardaxlı dağları kövrəlib, dinib,
Əyinin, Göyyalın işığı sönüb,
Başarat – həşarat yurduna dönüb,
Qubadlım, biz sənəz sönmüş ocağıq,
Nə üzle qoynuna qayılacağıq?!

Zəhərə çevrilib ömrün şəkəri,
Hönkürür Bərgüşad, dinir Həkəri
Söndümü bəxtimin tale ülkəri?
Qubadlım, biz sənsiz sönmüş ocağıq,
Darıxma, qoynuna qayılacağıq!

QAÇQIN RÜBAILƏRİ

Düşmən öz işindən çox razı qalıb,
Hələ gözlərimdə min arzu qalıb.
Yolumu gözləyən yollar, cığırlar,
Ayaq izlərimə tamarzı qalı...

Mərmilər göynədir dərəni, dağı,
İnsan da olarmı insana yağı?!
Gərək ot dillənə, çiçək danışa,
Haraya dəyibsə insan ayağı.

Xəyalən bostanı ha ək, ha suvar,
Qəlbimdə bir elin dərdi, yası var.
Yəqin əriyimiz çiçəkləyibdir,
Sevdalı könlümdə yaz havası var.

Dilimə bir həzin, doğma ad düşüb,
Sanki varlığıma bir gürşad düşüb.
Məni ayrı çaylar ovuda bilmir,
Yadıma Həkəri, Bərgüşad düşüb.

Düşmən köksümüzü dağlayır indi,
Nifrətin selləri çağlayır indi.
Söykəyib başını səngər dağına,
Bulaqlar hönkürür, ağlayır indi.

Xəyala dalıbmı Hərtizin dağı?
Yadına düşürmü əzəlki çağı?
Susur Qızıl qaya günahkar kimi,
Xəzərə can atır Qısrıq bulağı.

Həsretdən saralıb soluram, Allah,
Göylər tək boşalıb, doluram, Allah.
Hər gecə evimiz yuxuma girir,
Gecələr bəxtəvər oluram, Allah!

BU İLİN BAHARI

Zəmilər torpağın bağırını dəlib,
Çiçəklər bağların dönüb tacına.
Bu ilin baharı ayrı cür gəlib,
Bizim kəndimizin yal-yamacına.

Uşaq da, böyük də ayağa qalxır,
Vətən qeyrətini çəkən nə çoxdu?!
Şümşürük oynayır, ildırım çaxır,
Bəs niyə göylərin yağışı yoxdu?!

Yazıq siğircinlər, qaratoyuqlar,
Odlu mərmilərə baxıb çaşırlar.
Kövşəndə yaranıb dərin oyuqlar,
Güllələr kəklik tək qaqqıladaşırlar.

Müqəddəs torpağın ağır günündə
Döyüşən insanlar kamala yetir.
Bu bahar lalələr vətən önündə
Sinə gərənlərin köksündə bitir.

Qəzəbdən anamın əsir ürəyi,
Məndən hal-əhval da soruşa bilmir.
Gül-gülü çağırır, çiçək çiçəyi,
Təbiət davayla barışa bilmir...

BU QIŞIN QARI DA BELƏCƏ YAĞDI

Kəpəzin, Səngərin ağardı başı,
Bu qışın qarı da beləcə yağdı.
Selləndi nənəmin isti göz yaşı,
Yağdı, Çardaxlıya, Xələcə yağdı...

Qaldı qar altında ömrün baharı,
Şirin xatirələr coşub-çağladı.
Ruhuma od saldı bu qışın qarı,
Qayğılar saçımnda qırov bağladı.

Tutdu bərələri, tutdu bəndləri,
Sümükdən, ilikdən gəlib keçdi qış.
Bizdən ayrı düşən qərib kəndlərin
Elə bil boynuna kəfən biçdi qış.

Yollara, izlərə yağdı, yağdı qar,
Arzumun gülləri sazağa düşdü.
Qar altında qalan təzə məzarlar
Bizdən bir qarış da uzağa düşdü.

Kəpəzin, Səngərin ağardı başı,
Bu qışın qarı da beləcə yağdı.
Selləndi nənəmin isti göz yaşı,
Yağdı, Çardaxlıya, Xələcə yağdı...

VƏTƏN DƏRDİ

Tale bizim ömrümüze
Ağrı, acı yazasıymış.
Çox gördü şən ömrü bizə,
Bu da alın yazısıymış.

Danışanı tərifləyib,
Tez ağzına pul atdılar.

Başçısını hərifləyib,
Ulu xalqı ulatdılar.

Həsret qaldıq doğma yurda,
Ayrı düşdük köçümüzdən.
Dərd çevrilib bir ac qurda,
Yeyər bizi içimizdən...

1992

YUXUMDA BOZ QURD ULAYIR

Üstümüzü alıb bəla,
Xatirələr dönüb bala.
Qocalar dalıb xəyala,
Ömür-günü xırdalayır.

Ötən günlər oldu talan,
Yıxdı bizi yalan-palan,
Yad tapdağı altıda qalan
Uluca bir yurd ulayır.

Zəmimizdən başaq gəlib,
Gözümüze işıq gəlib,
Körpəcə bir uşaq gəlib,
Sənən közü qurdalayır.

Üstümüze tufan əsdi,
Ruzumuzu Tanrı kəsdi,
Deyir: – Uyuduğun bəsdə, –
Yuxumda Boz qurd ulayır...

HƏSRƏT QALDIĞIMIZ YERLƏR

Könül açır Çayzəminin
Dumanı da, çiskini də.
Yaşamağa haraylayır
O, həyatdan küskünü də.

Ancaq yolları bağlanıb,
Dayanıb dərqli, naəlac.
Ayaq izlərindən ötrü
Qəribsəyib bu yal, yamac.

Bulaqların gözü dolub,
Gen dünya əcəb daralıb.
İntizardan meşələrin
Gözünün kökü saralıb.

Qızıldaş dalıb xəyala,
Kəpəz dərqli-dərqli baxır.
Ağsuyun qaynar gözündən
Qara-qara qanlar axır.

Çoxdandır həsrət qalmışığı
Qantəpərin qoxusuna.
Hər gecə alaçıq girir
Vəl düzünün yuxusuna...

OCAQLARI SÖNƏN YURDUM

Nə çox idi heyrətindən
Bəxtəvərə dönən burda.
Od alardı çiçəklərdən,
Alışardı sönən burda.

Gözəlliyyə əl açmışdım,
Qəlbə arzu dil açmışdı,
Xarı bülbül gül açmışdı,
Xoşbəxt idim dünən burda.

Analar qara bağlasın,
Şuşamı Tanrı saxlasın!
Bir cüt göz gərək ağlasın,
Ocaqları sönən yurda...

XOCALI ŞƏHİDLƏRİNƏ

Biz ürcah olduq çaqqala,
Düşsək də, bəbir izinə.
Bəsdir bu dərdə dözdüyün,
Namərdin tüpür üzünə.

Neçə-neçə kəndim yanıb,
Düşmən marıqda dayanıb,
Odlu bir nifrət oyanıb,
Qəlbimdə səbir sözüne.

Köksümüzədən vurulmuşuq,
El içində xar olmuşuq,
Biz ölmüşük, qırılmışıq,
Həsretik qəbir üzünə...

Çəməndə çiçək darıxır,
Üstündə ləçək darıxır,
Köksümdə ürək darıxır,
Deyəsən bürkü olacaq...

Ellər düşüb pərən-pərən,
Unutmaz bu dərdi görən.
Pələngi güdaza verən
Olsa, bu tülkü olacaq.

Uyduq biz onun felinə,
Od verdik düşmən əlinə,
Vətən yolunda ölənə
Torpaq qu tükü olacaq...

PAPAĞIMIZ YERƏ DÜŞÜB

Tarix boyu öyünmüşük
Döyə-döyə düşümüzə.
Baxmışıq barmaqarası
Ən gərəkli işimizə.

Başını qaldıranları
Laylay çalıb yatırmışdıq.
Bizə kimsə batmaz deyər,
Adımızı batırmışdıq.

Mənliyimiz tapdalanıb,
Namusumuz ləkələnib.
Oğul-uşağın yanında
Gözlərimiz kölgələnib.

Canımızdakı ətəlet
Önümüzdə divar olub.
Biz paslı qılınc gəzəndə,
Düşmən tanka süvar olub.

Yağı gəlir üstümüzə,
Kürkümüzə birə düşüb.
O qədər göyə baxmışıq,
Papağımız yerə düşüb...

KİRPİKDƏN ASILAN DAŞLAR

Əsir düşən qızlara

Tapdalanmış ismətiniz
Alovlara atır məni.
Hər baxış bir tikan olub,
Ürəyimə batır mənim.

Qan ağlayan nəmli gözlər
Nə qədər yerə baxacaq?
Allah, mənim ürəyimdən
Bu tikan nə vaxt çıxacaq?!

Qələm titrəyir əlimdə,
Göynəyir bağrımın başı.
Qaldırmağa oğul gərək,
Kırpıkdən asılan daşı.

Hər papaqlı layıq deyil
Kişi adı daşımağa.
Biz almasaq bu qisası,
Haqqımız yox yaşamağa...

QAÇQIN HEYKƏLLƏR

Heykəl Natəvan!
Heykəl Üzeyir!
Heykəl Bülbül!
Gözləriniz önündə
Şuşa qəltan oldu qanına.
Tanklar qarışqa kimi darışdı
Onun şirin canına.
Siz tarixin ucalığında susanda,
Güllələr alçaqların əllərində
dilləndi.

Evləriniz od tutub yandı,
Qanı alov-alov
üfüqlərə çiləndi...
Sizi güllələdilər,
gözləriniz önündə
ıldırımlar sayrışdı...
Qanınız tarixlərə axıb,
Babəklərin qanına qarışdı.
Hönkürdü Üçmıx dağı,
Hönkürdü Cıdır düzü...
Daşın da, torpağın da
dolmuşdu gözü...
Heykəl Natəvan!
Heykəl Üzeyir!
Heykəl Bülbül!
Sizə işgəncə versələr də,
dindirə bilmədilər.
Uçurdular postamentinizi,
ancaq özünüzü
tarixin ucalığından
endirə bilmədilər...
Millətin yaralı ürəyini
odlara yaxdınız.
Zülmələr görə-görə
Siz də gəlib
Bakıya çıxdınız...
Heykəl Natəvan!
Heykəl Üzeyir!
Heykəl Bülbül!
Qanınız yerdə qalmayacaq,
İgidlər silaha qurşanıb.
Heykəl Natəvan!
Heykəl Üzeyir!
Heykəl Bülbül!
Gəlin gözlərinizdən öpək,
Sonuncu siz görmüsünüz Şuşanı...
Həmyerlilərinizi görəndə

Gözləriniz dolmadımı?!
Heykəl Natəvan!
Heykəl Üzeyir!
Heykəl Bülbül!
Heykəl Vaqifdən
xəbəriniz olmadımı?!...

VƏTƏN UĞRUNDA

Keçmiş şagirdim Rövşən Veyisova

Qara haşiyəli şəklini görəndə
Ürəyimdə tufanlar gəzdi.
Sənə şeir həsr edəcəyim
Yatsam, yuxuma girməzdi...
Utanırdın pis oxumağından,
Arabir dərsdən qaçardın...
"Vətən" şerini
əzbərləyə bilməmişdin,
ancaq Vətən uğrunda
ölməyi bacardın...

ŞƏHİD MƏZARLARI

Bu torpağı müqəddəsleşdirən
igidlərin al qanıdır.
Hər şəhid məzarı –
Vətənə atılan bir güllənin
qalxanıdır...

BU NECƏ DÜNYADI

Bu necə dünyadı;
Haqsız haqlı olub,
Haqlı haqsız.
Böyük adamlar

torpaq satır,
Kiçik adamlar
siqaret, saqqız...

SATIR

Biri çörək almaq üçün
Son arşın bezini satır.
Biri torpaqları satır,
O biri benzini satır.

Yamanca sathasat düşüb,
Qafa bomboş, ciblər şişib.
Bu arsıza bax, irişib,
Odunu, közünü satır.

Çör-çöp dikdi, gül əyilib,
Çaqqallara fil əyilib,
Ağızlarda dil əyilib,
Söz bilən sözünü satır.

Koroğlu, çatlasın görün,
Gün nəyinə gərək korun?
Yavaş-yavaş, korun-korun
Bu millət özünü satır...

OLURMU

Yedəkdəki yabıların
Köhlən ayğırı olurmu?
Elə arxa çevirənin
Söylə, uğuru olurmu?

Göz görmür qırıq çeşməkdən,
Bağrım yarıldı köçməkdən!
Vətəndən ayrı düşməkdən
Dərdin ayğırı olurmu?!

Mənsiz güllər solsun, – dedin
Gözlərin az dolsun, – dedin,
Axır qəmin olsun, – dedin, –
Qəmin axırı olurmu?!

KOROĞLU, ÇATLASIN GORUN

Mərdliyin dövranı bitdi,
Tükəndi zorun, Koroğlu!
Yağ ilə bərabər oldu
Qiyməti şorun, Koroğlu!

Naxələflər keçdi başa,
Əllərimiz çıxdı boşa,
Neyləyəcək Hasan paşa? –
Həməzədən qorun, Koroğlu!

Çaylar keçdik üzə-üzə,
Səpələndik çölə, düzə.
Ocaq çatdın, heyf, bizə
Çatmadı qorun, Koroğlu!

Fal açdım, falım pis çıxdı,
Yoluma duman, sis çıxdı,
Nəvələrin fərsiz çıxdı,
Çatlasın görün, Koroğlu!

1993

QALDI

Mərmiylə qovdular bizi,
Kəməər düşdü, qurşaq qaldı.
Yağılının pəncəsində
Arvad qaldı, uşaq qaldı.

Od götürüb yazı masam,
Uduzmuşam, daha marsam.
Bağ yoxdu özümü asam,
Yada saldığım bağ qaldı.

Hamı düşdü pərən-pərən,
Qoymadılar nəfəs dərək.
Nə qədər çiçəkli dərə,
Nə qədər uca dağ qaldı.

Düşdük qara, çənə biz də,
Sözə baxmır çənəmiz də,
Hamımızın sinəmizdə
Çalın-çarpaz bir dağ qaldı...

Saçımızın artdı qarı,
Dost bivəfa, düşmən qarı!
Bizə şəhid məzarları,
Düşməne Qarabağ qaldı...

QARANQUŞ SEYİD QUŞUDU

*Babam Seyidəlinin ruhuna ittihaz
edirəm.*

Qaranquşa seyid quşu deyirlər. Nə üçün? Bəlkə elə onun üçün ki, köçəridi? Ulu seyidlər, imam övladları – Seyidibrahim, Seyidəli, bəlkə elə Siz də qaranquş döşündə baharı gətirdiyi kimi insanlara, ulu Tanrının övladlarına sevinc getirmək arzusu ilə Ərdəbildən Ecanan dərəsinə, Oxtara, Dorfnuya, Ecanan dərəsindən Çardaxlıya, Çardaxlıdan Qubadlıya, Qubadlıdan Bakıya, Sumqayıta gəlib çıxmısınız? Nəvələriniz, nəticələriniz Sizin pak adınızı qoruyub saxlayırsa, narahat olmağa dəyərmə? Nəsil öz mənəvi saflığını zamanın çirkəblər burulğanından xilas eləyə bilibse, deməli, bəşərin yolu

cənnət yoludu. Allah özü sevə-sevə yaratdığını özü məhv etməz axı?!

Qaranquş seyid quşudu,
Qaranquş sevimli quşdu.
Qaranquşa baxa-baxa
Əlimdən doğmalar uçdu.

Ay babalar, ruhumuza
Nur çiləyən fikirsiniz.
Qəbrinizlə yurdumuzun
Keşiyini çəkirsiniz.

Tale bizim nəslimizi
Döndəribse qaranquşa,
Özü də əncam çəkəcək
Öz hökmüylə yaranmışa.

Günəş üçün nə fərqi var,
Ya tulu, ya da ki, qürub?!
Baba, qərib evimizdə
Qaranquşlar yuva qurub...

QƏRİB DIYAR

Sinəsini gərib, qalıb,
Nəfəsini dərib, qalıb.
Mən burda qərib olmuşam,
Yurdum orda qərib qalıb...

HACİLEYLƏK

Ay tək gəzən hacileylək,
Həsretindən quş olardım.
Tanrı mənə qanad versə,
Uçub sənə qoşulardım.

ANA TORPAQ, KÖKLƏ MƏNİ

Körpə vaxtı uyutmusan
Doluyla, şimşəklə məni.
Yağı çətin ki, qorxuda
Mərmiylə, fişənglə məni.

Bizdə deyil, bil ki, günah,
Möhkəm dur, Allaha pənah!
Gələcəyəm bu gün-sabah,
Ana yurdum, bəklə məni!

Önümdə çəpər var hələ,
Qarşımda sipər var hələ,
Dizimdə təpər var hələ,
Qayğılarla yüklə məni.

Ya çaylağında daş elə,
Ya da uçan bir quş elə,
Yenə bağırbadaş elə
Uşaqla, böyüklə məni.

Ürəkdə süstlük baş alıb,
Həsərin yeri boş qalıb,
Qəlbimin simi boşalıb,
Ana torpaq, köklə məni!...

INSAN XASIYYƏTİ

Şirin şey mənə ziyandı,
Onunçün qəndi sevirəm.
Qismətimə şəhər düşüb,
Mən isə kəndi sevirəm...

KƏSİLMİŞ QOL HAQQINDA AĞI

*20 yanvarda özü itkin düşən, kəsilməmiş qolu
isə evlərinə gətirilən aspirant Yusif Sadiqovun
anasına*

Yağı hiyləsinə aldandıq necə? –
Düşmənin fitnəsi bizi ayıldı.
Geriye dönmədi oğlun o gecə,
Bədəndən ayrılan qolu qayıtdı.

Gözlərinin yaşı çevrildi selə,
Arzu qönçəsini döydü qar, dolu.
Cəsədi gəlsəydi, yanmazdın belə,
Ömrünə dağ çəkdi kəsilməmiş qolu.

Yerəmi, göyəmi çəkilib balan?
Falçılar bu dərdi yozmağa gəlib.
O qol evinizə yarımçıq qalan
Elmi əsərimi yazmağa gəlib?

Bağrımız başında dərd düyün-düyün,
Vulkan tək püskürür sinəmizdən ah.
Ay ana, sızlama, sənin gördüyün
Babəkin kəsilməmiş qoludu, vallah!

Bu ağrı, bu nisgil bağrımı dəlir,
Durub hıçqırıram mən için-için.
Neçə əsrlərdir o qol yol gəlir
Ağzın düşmənlərlə döyüşmək üçün...

ÖN CƏRGƏ

Həmişə yolumuz dirənib dağa,
Göyden başımıza yağıb dolular.
Heç vaxt buraxmayıb bizi qabağa,
Durub ön cərgədə cibi dolular.

Onların bağına axıb yaxşı su,
Kababın yağlısı onlara bişib.
Maşının yaxşısı, evin yaxşısı,
Tikənin yaxşısı onlara düşüb.

Sovrulub havaya istəyin külü,
Gözümüz gül açıb ürək dolanda.
Durmuşuq kənarda boynu bükülü,
Həmişə olmuşuq arxa planda.

Varlının nə işi düşmən önündə? –
Çəkilib kənara, dalda yer seçib.
Elin dar günündə, ağır günündə
Arxada olanlar qabağa keçib...

FƏHLƏYƏ MƏKTUB

Adam cərgəsində olmayıb yerin,
Kimdi saya salan sözünü, fəhlə?
Qəbri nurla dolsun böyük Sabirin:
"İnsanmı sanırsan özünü, fəhlə?!"

Belədir taleyin: nə küs, nə inci,
Sənin hesabına ömür sürdülər.
Bayrağa həkk edib orağ-çəkici,
Nurlu gözlərinə kül üfürdülər.

Varlılar yedilər yağlı tikəni,
Sən talon üzünə həsrətsən hələ.
Nə üçün qan töküüb, bir qan tökəni
Əvəz eləmişən ayrısı ilə?!

Üzünə nur saçır həyat varlının,
Özün də, nə zaman kefin çağ olub?
Taleyin həmişə qoluzorlunun
Əlində bir canlı oyuncaq olub.

Yenə özümü kəsildik qənim,
Yenə bir-biriylə millət çəkişdi.
Yüz dövlət dəyişə, a bədbəxt, sənin
Əlinin bəzəyi beldi, çəkicdi.

Qardaş, deyiləsi sözüm yox daha,
Qanlı döyüşlərə sən müntəzirsən.
Yenə də sinəni verib qabağa
İnsan cərgəsində yermi gəzirsən?

ANANIN SƏSİ

Dişi şaqqıldayır qoca qurdların,
Müqəddəs torpaqdan olmaz pay, oğul!
Bizdən ayrı düşən qərib yurdların
Gözləri yol çəkir, oğul, ay oğul!

Dünyanın zülmətli gecələrində
Şimşəyə bənzəyən ahlar sayrışır.
Xaraba kəndlərin küçələrində
Nigaran-nigaran ruhlar dolaşır.

Bizsiz qəribsəyib yamaqlarımız,
Cığırılar içində tikanlar bitib.
Bizsiz çiçəkləyir ağaclarımız,
Doğma ocaqlara gedən yol itib.

Səbrim tükənibdir sözün qıyası,
Qoyma evimizin çırağı söne.
Düşməndən almasan sən bu qıyası,
Halal edərəmmi südümü sənə?!

AYAQLAR ALTINDAN BƏBƏKLƏRƏCƏN

Öpür gözəllərin şehli telini,
Nəfəsim bir həzin mehə dönübdür.
Ərməğan sanmışam bahar yelini,
Ömrüm gilələninib, şehə dönübdür.

Səpilib qalmışam çölə, çəmənə,
Gələnlər, gedənlər tapdayır məni.
Könlümü açmışdım bir yasəmənə,
İtirdim, axtarıb tapmayır məni.

Daddım bu həyatın yüz nəşəsini,
Heyf ki, bu dünya deyil əbədi.
Dərdim nərgizini, bənövşəsini,
Oxşadım, heç biri uf da demədi.

Kaş ömrüm olaydı dağcan, dərəcən,
Onun küləyini, mehini sevdim.
Ayaqlar altından bəbəklərəcən
Yüksələn ilk bahar şehini sevdim...

DƏYİRMAN

Düşdüm borana, sazağa,
Tuş oldum bir yalquzağa,
Çətin ki, gedəm uzağa,
Bu gələn ölüm iyidir.

Tərsə yozdular yuxumu,
Dərdlər tanıdı yaxamı,
Qəlbə düşən qəm toxumu
Böyüdü, məni böyüdü.

Dərdimə tapılmaz dərman,
Yazılıb alınma fərman,
Dünya bir ulu dəyirman,
Üyüdür, bizi üyüdür...

NƏ VAR, NƏ YOXdUR

Şadlıq dənizində üzürəm yenə,
Baxışlar elə bil atılan oxdur.
Doğma paytaxtımda gəzirəm yenə,
Deyirsən: Bakıda nə var, nə yoxdur?

Ruhumu dindirir ayna küçələr,
Baxıram Xəzərə Dağüstü parkdən.
Ulduzlu səmaya dönür gecələr
Bakımız, atəşdən don geyir hər yan.

Kater şütüyərək yarı dənizi,
Gəlir xatirime neçə toy-düyün.
Çox solğun görünür bəti-bənizi,
Bizim ulduzların yanında göyün.

Nəyləyim, bu sinəm ürəyə darsa,
Könlümün gündüzü, gecəsi yoxdur.
On bir Xreptovı küçəsi varsa,
Bircə Qaçaq Nəbi küçəsi yoxdur

Bu odlar elində, bilirsən bunu,
Bu gün niyə belə danışırım mən?
Adam var yanmağın nə olduğunu
Ömründə görməyib, alışırım mən.

Olar eşqi uca, əməli uca,
Ana torpağından hər kim güc alsın.
Pis olmaz, Nəsimi rayonundaca
Nəsimi heykəli göyə ucalsın.

Gərək dildə gəzə, dodaqda gəzə
Öz adı Müşfiqin, sanı Müşfiqin.
Bakının ən gözəl bir guşəsində
Axı tunc heykəli hanı Müşfiqin?

Sənətin gücüylə canlansın daşlar,
Bizim vüqarımız görün nə çoxdur?!
Məndən inciməsin heykəltaraşlar,
Babəkin, Cavidin heykəli yoxdur.

İftixarla danış, iftixarla din,
Öz əqidəsindən nəslim dönməyib.
İgid Babəkimin, Cavanşirimin
Qılınc tutan əli torpaq olsa da,
Hələ ürəyinin odu sönməyib.

İnsanlığ adını daşıyanların
Daim yanar olsun köksündə ürək.
Odlar diyarında yaşayanların
Sözü də, özü də od olsun gərək!

Heç ərlər, ərənlər gəlirmi saya,
Koroğlu nərəsin unutmamışıq.
Biz odlar elini bütün dünyaya
Hələ lazımınca tanıtmamışıq...

1969

HEYKƏLLƏRİN GÖZ YAŞI

Fuad Əbdülrehmanovun xatirəsinə

Buludlar qaş-qabaqlı, göyün üzü ləkəli,
Bir ölməz sənətkarın həyatı yetib sona.
Düşənbədə kövrəlib Rudəkinin heykəli,
Buxarada dalıbdır xəyala İbn-Sina.

Tunca dönmüş Üzeyir gedə bilməyir dəfnə,
"Azad qadın"ın əli yerdən-göydən üzülüb.
Qiymətini almayıb ən qiymətli dəfinə,
Küsüb getmək istəyir Kərbəlaya Füzuli.

Bir sənətkar qəlbinin alovu, odu sönüb,
Heykəllərin gözündə elə bil şimşək çaxır.
Vağzalı qabağında Vurğun Məcnuna dönüb,
Bir Nizami Gəncədən, biri Bakıdan baxır...

Susur Fəxri xiyaban, qar yağır narın-narın,
Kim deyir heykəllərin axan göz yaş yoxdu?!
Özgələrə abidə ucaldan sənətkarın
Öz qəbrinin üstündə adi baş daşı yoxdu...

YUMAQ

Hamı sözlərimə qulp qoya bilər,
Hamı qəm karvanı daşıya bilməz.
Çoxu bir həyatı bir rəya bilər,
Heç kəs mənim kimi yaşaya bilməz.

Yumağa döndərib bu həyat məni,
Nadanlar ömrümü odlara atar.
Açılsam, bir ucum Mirzə Cəlilin,
Bir ucum Sabirin qəbrinə çatar...

SƏN ÇALDIN

Həsət Hüseynova

Sən çaldın, dünyanın dərdi, azarı
Dumana çevrilib axdı qanımdan.
Sən çaldım, unuttum qara bazarı,
Taleyn zərbəsi ötdü yanımdan.

Vuruldum yurduna, doğma obana,
Gileyim, güzarım qaldı geridə.
Allah rəhmət etsin sənin babana,
Oynadı babamın sümükləri də.

Koması dağılsın mərdiməzarın,
Yenə şaqqıldayır çaqqalın dişi.
Sənin qara zurnan qara bazarın
Üstündən bir qara xətt çəkdi, kişi...

Varlığım, məsləkim qalandı oda,
Sevdaı üreyim pərişan oldu.
Bu ilahi səda, bu doğma səda
Mənim damarımda axan qan oldu.

Cahilin hay-küyü əbəsdir, əbəs,
Dünya mehvərindən oynaya bilər.
Bu ilahi nəfəs, bu ilahi səs
İxtiyar köksündən qaynaya bilər.

Ötənlər, keçənlər düşdükcə yada
Duydum ki, qəlbimdə həvəs var imiş.
Birdən hiss etdim ki, ulu dünyada
Mənə həyan olan bir səs var imiş.

Hərəyə qismətədi bir həsrət payı,
Ömrümüz bir həsrət köçündən keçib.
Dünyanın özü də, ay Həsərət dayı,
Bir qara zurnanın içindən keçib...

SİNƏNDƏ

Ay Çardaxlım, görüşünə gəlmişəm,
Çor söyləsən, qallam razı sinəndə.
Qız həyalı, qız ismətli dağların
Dağa dönüb neçə nazı sinəndə.

Sən üstümə qanadını gərmisən,
Mənim xoşbəxt günlərimi görmüsən,
Nə istəsəm, yox deməyib vermişən,
Qalmamışam mən tamarzı sinəndə.

Quzu saldım ac qurdların dişindən,
Süd əmmişdim bu dağların döşündən,
Baş açmazdım bu dünyanın işindən,
Xoşbəxt idim qışı-yazı sinəndə.

Tufanları almamısan eyninə,
Qollarımı dolayaydım boynuna,
Kimlər gəlib, kimlər gedib qoynuna,
Həkk olunub neçə yazı sinəndə.

Yusif oğlu çəməninə süslənir,
Üreyində sənə sevgi bəslənir,
Bəlkə mənim üreyimdi, səslənir
Xançobanın qərib sazı sinəndə?

SIĞINIB

Əzəl gündən gül-çiçəkli yamaclar
Başı qarlı uca dağa sığınıb.
Yaxasını koldan-kosdan qurtarıb,
Əzgil köçüb bizim bağa sığınıb.

Oğrun-oğrun mənə baxdı gözləri,
Yar közərtədi sinəmdəki közləri.,
Bu dünyanın ən müqəddəs sözləri
Qönçə tutub gül dodağa sığınıb.

Nələr çəkdik namərdlərin əlindən,
Çaylar daşdı gözümüzün selindən,
Ayrı düşüb obasından, elindən –
Bir quş uçub bir budağa sığınıb.

Gur suların önündəki bəndə bax,
Bu yerlərə mən baxmışam, sən də bax.
O çeşmənin yanındakı kəndə bax –
Bir el gəlib bir bulağa sığınib.

Qısa ömrü vermə bada, ay nadan,
Bəsdir yatdın, bir çölə bax aynadan,
Əvvəl-axır köçəcəyik dünyadan,
Üç-dörd arşın təmiz ağa sığınib.

Yusif oğlu muradına yetəcək,
Sevən könül bülbül olub ötəcək,
Arzuları gülə dönüb bitəcək,
Kim ki, köçüb bu torpağa sığınib...

ÖMRÜMÜN İLK ÜNVANI

Dərə o dərədi, təpə o təpə,
Həyat o həyatdi, çəpər o çəpər.

Ötən xatirələr gələrək dilə,
Kövrəldirlər məni, üzürlər məni.
Hər şey necə varsa, qalıbdır elə,
Bəs niyə qərib tək süzürlər məni?!

Bulaq üstündəki gözəldən su al,
Düşünsün, gəlirdir bu qonaq hardan?!
Baxışlarda sual, gözlərdə sual,
Baş daşı olublar qocalar burda.

Susur həyat-baca, susur lal kimi,
Nitqi tutulubdur sərçələrin də.
Bir xatirə kimi, bir xəyal kimi
Gəzirəm kəndimin küçələrində...

Doğma evimizin getdim yanına,
Qayıtdım ömrümün ilk ünvanına.

Cansız divarlar da sanki sevindi,
Yadına düşdümü ötən çağları?
Evimiz məktəbə dönübdür indi,
Orda dərs öyrənir kənd uşaqları.

Bahar axtarıram boran içində,
Gəncliyim sinəsi dağlı gəlibdir.
Kəndə haray düşdü bir an içində:
Yusif müəllimin oğlu gəlibdir!

Ölümə çarə nə, yoxsa da kefim,
Təskinlik tapıram mən hamı kimi.
Məktəbə dönübdür atamın evi,
Müəllim ömrünün davamı kimi...

ELƏ BİL MİN İLDİ YAŞAYIRAM MƏN

Ruhuma nur saçıb yol göstərmisən,
Düşsəm də dumana, çənə, İlahi!
İlk dəfə gördüyüm dağlar, dərələr,
Necə tanış gəlir mənə, İlahi?!

Qundaqda görmüşəm sanki Nəbini,
Arabir özümü qınayıram mən.
Təzəcə dil açan körpələri də
Elə bil yüz ildi tanıyıram mən.

Baş alıb gedirik üzü sabaha,
Qəlbimiz əzəlki ahənglə vurur.
Babanın ruhunu tərək eləyən ruh,
Nəvə ürəyində aşıyan qurur.

Mənim qan yaddaşım istər-istəməz
Könlümün telini bağlayır elə.
Cismim dəyişsə də, damarlarımda
Axan qan min ildi çağlayır elə.

Həyatın yükünü çiyinlərimdə
Bir qarışqa kimi daşıyıram mən.
Arxada qoysam da qırxı təzəcə,
Elə bil min ildi yaşayıram mən...

Çəmənlərdə gül-çiçəyə,
dağda qara bax,
De, kimindir sehr yatan
bu daş, bu torpaq?
Kim "Qarabağ şikəstəsi"
oxuya bilsə,
Onunkudur göz oxşayan
gözəl Qarabağ...

ALNIMA YAZILAN YAZI

ÖMÜR KİTABI

Dağları görməyə gözüm tələsir,
Zirvələr üzünü niyə yaşmayıb?
Yol dağa dirənib, dizlərim əsir,
Ya qismət, o üzə aşım, aşmayım?!

Gərək dağ övladı dağa sığına,
Ürəyim hönkürsə, çətin kiryər.
Girib xatirələr alaçığına,
Tək-tənha dönürəm üzü geriye.

Söz almaq istəyir sozalan ömrüm,
İtən gəncliyimi soraqlayıram.
Taleyin əliylə yazılan ömrün
Qalın kitabını vərəqləyirəm.

Yaxşı ki, getməyib ömrüm havayı,
Qəlbimi isidir doğma yurd, ocaq.
Ömür kitabımı məndən savayı
Heç kəs vərəqləyib oxumayacaq...

ŞEİR YOLUMUZDAN ELƏDİ BİZİ

"Bir dövrdəyəm ki, nəzm olub xar..."

M.Füzuli

Həyat yollarımız dirəndi dağa,
Dumana büründük, çənə büründük.
Pula, var-dövlətə çevirib arxa,
Şeirin ətəyindən tutub süründük.

Vura bilmədilər iliyimizi,
Şirin əzabların ömrü uzandı.
Soruşan olanda kimliyimizi
Gülüb söylədilər: – Şeir yazandı!...

Ac adam nəğməni vecinə almaz,
Xidmət eləyəsən bu yurda gerek.
Şeirlə kimsenin qarnı tox olmaz,
Millətə ət gerek, yumurta gerek...

Çılğın ilhamımız şahə qalxanda
Məst olduq bir qızın məhəbbətindən.
Biz qərib durnaya gəndən baxanda,
Kimse kabab çəkdi durna ətindən.

Zəngin süfrələrə can atar afət –
Şairə çəkdiyi əzab qalacaq.
Kimindən var-dövlət, gözəl imarət,
Kimindən beş-altı kitab qalacaq.

Bəzəkli evlərə köçə bilərdik,
Ömrümüz keçərdi kef-damaq ilə.
İstəsək, o yolu seçə bilərdik,
Qazan doldurardıq qaz vurmaq ilə.

Həyat yollarında sındıq, əyildik,
Doğma obamızda yersiz olmuşuq.
Biz əvvəl bu qədər aciz deyildik,
Şeir yaza-yaza fərsiz olmuşuq.

Göz açıb dünyadan ilham alınca,
Zaman xəlbirində ələdi bizi.
Hərə çıxıb getdi bir iş dalınca,
Şeir yolumuzdan ələdi bizi...

ŞAIR

Oxuyacaq, himə bənddir könlünün simi,
Gözlərinin qarşısına gələr dağ, aran.
Şair ki, var, təzə eşqə düşənlər kimi
İlham qızın görüşünə can atar hər an.

Ürəyini əsir edən el-obasıdır,
El qeyrəti çəkənlərə şair deyirlər.
Şair qəlbi elə bil ki, quş yuvasıdır,
Pərvazlanır o yuvadan kövrək şeirlər.

Qəlbi coşsa, iki daşın arasında da,
Şeir yazar, bəzən ilham bilmir vaxt, vədə.
Şair sözü simürğ kimi yetişər dada,
Şair özü insanlara gülünc gəlsə də.

Nələr çəkdin söz karvanı yola düşüncə?!
Ürəyindən, ilhamından umursan kömək.
Sığırmırsa çərçivəyə fikrin, düşüncən,
Rahatlığın yoxsa əgər, şairsən demək...

İŞIQDI ŞAIR

Bəzən nəre çəkər yaralı şir tək,
Sanma ki, həlimdi, yumşaqdı şair.
Güləş meydanıdır bu həyat ona,
Dərdlə əlbəyaxa-qurşaqdı şair.

Onun yazdıqları haqqın səsidir,
Bir xoş söz söyləsən, bir il bəsidir,
Öz ana dilinin pərvanəsidir,
Vətən torpağına aşıqdi şair.

Aparar dünyanın haqq-hesabını,
Çəkər ürəyində el əzabını,
Açsan qapısını bir kitabının,
Dolar ürəyinə, işıqdi şair.

Düşünər, daşınar hər vaxt dərindən,
Qalmaz insanların xeyir-şərindən,
Bir körpə əliylə zəmi yerindən
Yığılan bir dəstə başa qdı şair.

Heç çəkinmə ondan, yeri yaxına,
Dırman asta-asta sənət dağına,
Baxma saqqalına, baxma biğina,
Sözlərlə oynayan uşaqdı şair.

İLK ŞEİRİMİ ÇAP ELƏYƏNLƏRƏ

Uğurlu yol dilədiniz,
Təriflərə bələdniz.
Şeirimi çap eləməklə,
Məni yoldan elədiniz.

Gəldim bir az cəsarətə,
Üsyan etdim əsarətə.
Atıb işimi, gücümü
Qurşandım sözə, sənətə.

Dostum kağız, qələm oldu,
Sirdaşım dərd, ələm oldu.
Qazandığım ağrı, acı,
İtirdiyim aləm oldu.

Durdum kimlər sırasında? –
Tanrı, saxla sonrasından!
Gördüm bir kiçik yarpağam,
Azmanların arasında.

İstedad hesab etdiniz,
Ömrümü əzab etdiniz.
İnsafsızlar, niyə məni
Bəyəndiniz, çap etdiniz?!

ŞAIR OYUNCAĞI

Ürəklərinə yükdü millətin ağır dərdi,
Ağılsız pərvanə tək odlara alışirlar.
Dəlilərə dil verən, vallah, bu şairlərdi,
Onlar içməyəndə də dəli tək danışırlar.

Ürəyimi dərd deşir, bir parça varaq gətir,
Sənə əmr eləməyim qəlbinə toxunmasın.
Yüz nəsihət verincə, yüz qram ara q gətir,
Ayıq başla bu şeiri bir kimsə oxumasın.

Seyr edirik dünyanı gözümüzdə min maraq,
Köksümüzdən yol alıb, sellər kükrədi, axdı.
Biz hamımız bəbəyik, içdiyimiz bu ara q
Şairlərə Allahın verdiyi oyunca qdı.

Ən ağır günümüzdə imdada çatır Allah,
Yoxsa qoluzorlular bizi əzər, döyərlər.
Şairlərin başını ara q la qatır Allah,
Deyir: -Birdən ayılıb, "mən allaham", - deyərlər!

HƏKİMLƏ SÖHBƏT

– Ağrılar kəsibdir lap kələyini,
Bilsək də arzunu, məramını biz.
Üzülüb gedirsən, gəl ürəyinin
Çıxaraq kardioqramını biz.

– Yaxına qoymadım heç vaxt haramı,
Halallıq olubdur özülüm, köküm.
Şair ürəyinin kardioqramı
Yazdığı şeirlər deyilmi, həkim?

SÖZ

"Mənim həyatım sözlərdir, gözəl sözlər. Mən sözlər içində yaşayıram, özünəməxsus bir nağil sarayı kimi."

P.Neruda

Anaların qucağında
Gül qoxulu körpədi söz.
Ürəklərin arasında
Bir qırılmaz körpüdü söz.

O, don geyib insanların
Neçə kövrək duyğusundan.
Eyləyibdir "bidar" bizi
"Xəbi-əcəl" uyğusundan.

Evsizlərə, yurdsuzlara
Söz ev olub, söz kənd olub.
Vətəninə qəribsəyən
Bir şirin dilə bənd olub.

İnsanlar ac qarışqa tək
Dadanıb, darışıb sözə.
Nizamilər, Füzulilər
Qaynayıb, qarışıb sözə.

Söz isidir qəlbimizi,
Köz içində yaşayırıq.
Şair sözdən qala tikib,
Biz içində yaşayırıq...

BU TƏYYARƏNİN YÜKÜ SÖZ

Bu təyyarə göydə uçur,
Bu təyyarənin yükü – söz.
Bu təyyarənin ardınca
Baxır bir cüt gülümsər göz.

Ürəyimdən bir ah qopur,
Boylanıram oğrun-oğrun.
Bu təyyarə qanad çalıb,
Uça o gözələ doğru.

Çatan kimi, qarşısında
Dövrə vurub yerə enə.
İçindəki həsrət dolu
Sözləri boşaldıb, dönə.

Yoxdur özge bir əlacım,
Durub baxıram qıraqdan.
Oğlum təyyarə düzəldib,
Şeir yazdığım varaqdan...

ŞAİRLƏR

Adi bir insan ömrünü
Nağil eləyib şairlər.
Göydən gələn bumbuz qarı
Noğul eləyib şairlər.

Qız alıb, gəlin köçürüb,
Gənclərə buta içirib.
Neçə-neçə ögey dərdi,
Öz köynəyindən keçirib,
Oğul eləyib şairlər...

SÖZ

Sözün də kəsövü, külü,
Sözün də közü var imiş.
Gözümün içinə baxır,
Sözün də gözü var imiş.

Söz ürəkdə inciyəndə
Qələmin sözüne baxmır.
Başını salır aşağı,
Heç kəsin üzünə baxmır...

DÜNYANIN ƏN GÖZƏL SÖZÜ

Hazır verilən şərbəti
İçməyin nə ləzzəti var?
Özğesinin əkdiyini
Biçməyin nə ləzzəti var?

Gərək sevda sorağında
Ürək dönüb bülbül ola.
Gərək ilham zəmisinin
Hər sözü bir sünbül ola.

Zəhmətə könül verənin
Ruzisi fələkdən gəlir.
Sözün toxumu həyatdan,
Şirəsi ürəkdən gəlir.

Söz dediyi vaxt şairin
Ən bəxtiyar anlarıdı.
Sözlər tale qatarının
Xırdaca vaqonlarıdı...

Bürünüb kül yorğanına
İşıqlı közlər uyuyur.
Adi qələmin içində
Qiymətli sözlər uyuyur.

Zəhmət qolunu çırmayıb,
İlhamın borcundan çıxır.
Dünyanın ən gözəl sözü
Qələmin ucundan çıxır...

TƏMİZLİK

"Mənəm" deyənləri zaman mars qoyur,
Sanmayın özümə xəyanət etdim.
Xalq öz övladına pul miras qoyur,
Mən təmiz adımla əmanət etdim.

Suyun nə dostluğu axı od ilə? –
Həyatın qanunu necə sərt imiş!
Çoxu elə bilir təmiz ad ilə
Dünyada yaşamaq müsibət imiş.

Qara bulud kimi yenə dolmuşam,
Acı söz şimşəkdən qorxunc olubdur.
Bu necə zamandır, çaşılıb qalmışam –
Təmizlik başıma qaxınc olubdur.

Qalmışam cibkəsən nadan əlində,
Üstümə gör kimlər qıcaıbdı diş?
Sən demə təmizlik onun dilində
Yazıqlıq sözünün sinonimiymiş.

Boyun əyməmişəm dünya malına,
Nadan bu hikməti çətin qanarmış.
Bu qoca dünyada daşın halına
Kəsək ağlayarmış, kəsək yanarmış.

Saymadım, şeytanın ötdüm yanından,
Təmizlik edərmiş adamı Allah.
Nə yaxşı, çirkəblər burulğanından
Təmiz çıxarmışam adımla, Allah!

ALNIMA YAZILAN YAZI

Alnıma yazılan yazı
Çözələlib ömür oldu.
Ürəyimdə neçə arzu
Kösöv oldu, kömür oldu.

Dağa dəydim, daşa dəydim,
Dərələrdən keçib gəldim.
İnsan nəfəsinə həsrət
Bulaqlardan içib gəldim.

Danladılar, dansıdılar,
Ahım göyə bülənd oldu.
İllər uzun ipə dönüb,
Qollarıma kəmənd oldu.

Ləkə yaxa bilmədilər
Heç zaman təmiz adıma.
Yaman günlər, ehtiyaclar
Döndü mənim ustadıma.

Yoluma sədlər çıxartdı,
Həyat mənə zalım oldu.
"Düz olub düzdə qalmağım" –
Tərcümeyi-halım oldu.

Tükəndi ömrümün yazı,
Xəzan yeli qoparırsan. –
Alnıma yazılan yazı,
Məni hara aparırsan?!

DOĞMA YERLƏRDƏ

İnsan bircə dəfə gələr həyata,
Meyvə bircə dəfə budaqdan qopar.
Oğlum xahiş etdi: – Nə olar, ata,
Məni doğulduğun yerlərə apar.

Düşdük tozlu yola payı-piyada,
Bizə gəl-gəl dedi tanış cığırlar.
Yol boyu ürəyim qalandı oda,
Hər daşda, kəsəkdə bir doğmalıq var.

Dedim ki, seyr elə sən sağı, solu,
Gör ata diyarı istidir neçə?!
Oğlum, doğma kəndə doğmanın yolu
Gərək qəbristanın içindən keçə.

Heç zaman unutma sən bu səfəri,
Doğma tək qədəm bas bu ulu yurda.
Qəbristan – kəndimin yaddaş dəftəri,
Nənələr, babalar uyuyur orda.

Qəbirlər sığınıb yamaca, düzə,
Gəl əvvəl onları ziyarət edək.
Sonra da qoşulub bir-birimizə
Doğma evimizə doğma tək gedək.

...Birdən ömür yolum dirəndi dağa,
Gözümdə yaşamaq həvəsi söndü.
Birdən ürəyimdən doğma torpağa
Qarışmaq arzusu şimşəyə döndü.

Uçurum dibində bir vaxtsiz ölüm
Nə ömrə baxırdı, nə də ki, yaşa.
Uçrumun başında bir uşaq əli
Mələk əllərinə döndü o axşam.

Yapışdı qolumdan, titrədi səsi,
Yalvardı: – Geriyə qayıt, ay ata!
Uçrumun başından övlad nəfəsi
Təzədən qayıtdı məni həyata.

Bir həzin sızıltı keçdi içimdən,
Yenidən başıma qayıtdı aqlım.
Doğulduğum kənddə bir gün içində,
Bəlkə də bir ömür yaşadı oğlum...

İŞIQLA BAŞ-BAŞA

Təlaş içindədir dostum, tanışım,
Huşum özümdə yox, söz tutmur dilim.
Yarış meydanına çevrilib başım,
Orda qurşaq tutub həkimlə ölüm.

Sən necə şirinsən, dadlısan, həyat,
Gərək həkk edələr adını zərlə.
Çarpışdı, vuruşdu, düz doqquz saat,
Həkim bu döyüşdən çıxdı zəfərlə.

Yenidən həyata qayıtdı xəstə,
İlahi, qəribə tamaşa gördüm.
Gözümü açanda başımın üstə
İşıqla həkimi baş-başa gördüm...

BAŞIMA DÜŞƏN AY

Könlümdə baharın şimşəyi çaxdı,
İstədim buludlar üstündə qalım.
Gözüm gah ulduza, gah aya baxdı,
Göylərə üz tutdu səyyar xəyalım.

Yerə yığılmışam, – bir vaxt gördüm ki,
Həftələr ötüşdü, aylar ötüşdü.
O qədər könlümü aya verdim ki,
Başıma bir para ay əksi düşdü...

HƏYAT DAVAM EDİR...

İncik salmamışığı bir nəfəri də,
Dost-tanış yanında üzü ki, ağıq...
Ölmədik, biz açdıq bu səhəri də,
Həyat davam edir, çox şükür, sağlıq...

SƏNİN GÖZ YAŞINA QIYMADI TANRI

"Əziz və sevimli müəllimim. Nə yaxşı ki, Sizin kimi insanlar var həyatda. Daha doğrusu, nə yaxşı ki, Siz varsınız! Siz olmasaydınız mən nə edərdim? Kimdən kömək istərdim?"

Bir qızın məktubundan

Ağrının gücündən qapandı gözüm,
Ələndi başıma gileyin qarı.
Az qala həyatdan getmişdim, quzum,
Sənin göz yaşına qiymadı Tanrı.

Təzəcə közərən bir işıq kimi
Adıca küləkdən sənə bilərdin.
Sən mayak itirmiş bir qayıq kimi
Daşlara çırpılıb sına bilərdin.

Körpə ürəyini göynədir yüz dağ,
Dərd düyün bağlayıb köksünün altıda.
Uçub dağılsaydı güvəndiyin dağ
Necə yaşayardın sən bu həyatda?!

Ağrının gücündən qapandı gözüm,
Ələndi başıma təleyin qarı.
Az qala həyatdan getmişdim, quzum,
Sənin göz yaşına qiymadı Tanrı...

DÜNYADAN AYRILMAQ İSTƏMİR ÜRƏK

Nisgilli bir ağrı qopur sinəmdən,
Qarşıda nələr var? – Allah kərimdi!
Uzanıb xərayəyə yol gedirəm mən,
Elə bilirəm ki, son səfərimdi...

İti qılıncını sıyırıb ölüm,
Onun zərbəsindən gərək qorxmayam.
Cərrah bıçağının altından, gülüm,
Ya qismət, salamat çıxam, çıxmayam?!

Məni qınayırsız, vallah, nahaqdan,
Sinəmdən boylanır min arzu, dilək.
Ölümdən qorxmuram, oğul-uşaqdan,
Dünyadan ayrılmaq istəmir ürək...

ŞƏFQƏT BACISI

Gözlərim saçında düşüb düyünə,
Adımı çağırır mehriban səsi.
Üzündə təbəssüm, əlində iynə
Gircək palataya ürəyim əsir.

Ölməyə hazırım əgər öl desə,
Bircə şirin sözü bir ömrü bəzər.
Özü qızılgüldü, iynəsi isə
Ona keşik çəkən tikana bənzər...

BAĞIŞLA MƏNİ, USTAD

"Yaşamaq səni sevmək kimi
ciddi bir işdi..."

N.Hikmət

Hiss elədim
bu həyatın boş olduğunu.
Unutdum
yaşamağın sevmək qədər
ciddi bir iş olduğunu –
Əzrayilla zarafat elədim.
Anamın, sevgilimin ürəyini
çat-çat elədim...
Az qala söndürmüşdülər
ömrümün işıqlarını.
Unutmuşdum ki,
mən də sənə kimi
"Torpaq ananın uşaqlarından çox,
sevirəm öz uşaqlarımı"...
Payız yağışları ələndi
qohum-qardaşın gözündən.
Bağışla məni, ustad,
bir də çıxmamam sözündən...

XƏSTƏXANA PƏNCƏRƏSİNDƏN SÜZÜLƏN İŞIQ

Ən ümidli,
ən əlçatmaz,
ən ilıq –
Xəstəxana pəncərəsindən
süzülən işıq...
Kiminə dünyanın son sözünü –
İnsan quş kimi
köçəridi, köçəri...

Həyat o işığı
alpinist kəndiri kimi
atıb ki, içəri,
kimin yaşamaq ümidi qalıbsa,
yapışib ondan qalxsın,
adamlara qarışsın.
O işıq gəlib ki,
alınlarda ana əli olsun,
xəstələrin halını soruşsun.
Ən ümidli,
ən əlçatmaz,
ən ilıq –
Xəstəxana pəncərəsindən
süzülən işıq...

ÖMÜR YOLU

Ömür –
beşikdən qəbrəcən olan yoldu;
kimi ağlaya-ağlaya, ağrıya-ağrıya
gedir bu yolu,
kimi gülə-gülə, nəşələ-nəşələ.
Kimi yol boyu gül də-rə-dərə,
kimi eşələ-nə-eşələ.
Qaçırıq, tələsirik,
görüləsi işlərimiz
çoxdur hələ.
Az qalır ürəyimiz
ağzımızdan gələ. –
Sancdıqca, ağrıdıqca
ovuduruq onu, deyirik:
–Qadan alım, bir az da döz,
dözümü çox olur doğruların.
Mənzil başına çatan kimi
kəsəcək ağrıların...
"Səksən, doxsan, bir gün yoxsan"...

Ölüm haqqdı...
Ancaq hələnin olur
bir ölüm vaxtı.
Ömür bir yoldu –
biri iyirmi, otuz ilə,
biri qırx, əlli ilə,
digəri daha tez çatır mənzilə.
Bəziləri yaşayırlar
hay-hayları gedib,
vay-vayları qalana qədər.
Özləri özlərinə
göz dağı olana qədər.
Sinələrindən
səhər-axşam qopur
bir yazıq, hüznü ah: –
Bu nə zülümdü çəkirik,
bizə bir ucuz ölüm ver, Allah!
Dahilərin, qəhrəmanların yolu isə
kəsədi,
nə dincəlir, nə yatır onlar.
Son mənzilə hamıdan əvvəl
çatır onlar.
Uf demədən dözürlər
enişlərin, yoxuşların
hər əzabına.
Onlar öləndən sonra da yaşayırlar
qənaət elədikləri vaxtın hesabına...

QIRX YAŞIM

Ürəyimin bir üzündə sevinc,
bir üzündə ağrı,
otuz doqquz il idi ki,
gəlirdim sənə doğru,
qırx yaşım!
Astanana çathaçatda
büdrədim yamanca,

sərildim
sinəsində heç nə bitməyən
çinqilli yamaca.
Sənə yetmək üçün
başım nələr çəkdi;
sevinc də daddım,
kədər də.
Günlərim mənalı da keçdi,
hədər də.
Kiminin toyuna getdim,
kiminin hüsrünə.
Çapıq, üstündə
aypara şəkli çəkilməmiş başımı
zorla da olsa, gətirib çıxara bildim
hüsuruna.
Xoş gördük, qırx yaşım!
Ömrümün qürubu gəlsə də,
Arzumun budağı yaşıl-yaşıl...
Xoş gördük, qırx yaşım,
xoş gördük səni!

QAYĞILAR

Həyat yollarında
sönürük, alışırıq.
Canımızı qayğılardan
qurtarmağa çalışırıq.
Ağırlara-acılara
dözə-dözə,
qayğısız günlər naminə
özümüzü vururuq
oda-közə.
Ancaq nə yaxşı,
öz qaygısı olur
hər yaşın...
Ömür çaydisa,
onun suyu dərdi,

qayıdı.
Arzular bu çayın
yelkənli qayıdı...

BU PAYIZ

Cilovu boşalan
köhlən kimi dartındı,
meşələrin, bağların üstünə
xəzan cümdü.
Bu payız –
adicə payız deyil,
Bu payız –
mənim qazancımdı...
Dərmanların qoxusundan sonra
qazanmışam onu.
Dünyanı itirmək qorxusundan sonra
qazanmışam onu.
Getsəm, bir daha görə bilməzdim
çiyinə xəzəl qonan
o şux gözəlləri.
Qəbrimin üstünə
tökülə də bilərdi
bu payızın xəzəlləri...

DƏRD

Dərd alay-alay,
dərd bölük-bölük...
Kiçiyin kiçik dərdi var,
böyüyün böyük.
Böyük dərdi
böyük çəkə bilər, ancaq
xırda dərd özü də
ağır bir yüküdü –
Kiçiyin dərdi də
özünə görə böyükdü.

Dərdin özgə şeyle işi yoxdu –
onunku qısmə-boğmadı.
Dərd nəmərddi,
ancaq doğmadı...

İnsan! – Zəriflikdə çiçək,
sərtlikdə qaya...
O, canlıların ən ağıllısı,
ən sevimlisi,
ən qəşəngidi.
İnsan ağı bir maqnitafon lenti kimi
gəlir dünyaya;
Ömür – bu lentin üstünə yazılan
nəğmələr,
ağrılar çələngidi...

ƏBƏDİ ÜNVAN

Qulluq edir
hərə bir niyyətə.
Köçümüz –
üzü əbədiyyətə...
Dünya qoca,
yol uzun,
yolçu cavan...
Hardadı əbədi şəhər,
hardadı əbədi küçə,
hardadı əbədi ünvan?!

GİDİ DÜNYA

Görəsən bu dünyaya
ilk dəfə kim deyib gidi?
Qorxuram dünyamız
böyük bir muzeyə dönə,
nə tamaşaçısı ola, nə gidi...

Dünyadan dördəlli yapışdıqımıza görə
Tanrı bizə sağ ol deyərmi görə?
Həb-həb, iyne-iyne uzadılan ömür yolu
Dözdüyümüz ağrılara dəyərmi görə?!

İNDƏN BELƏ

Gözəllərə oğrun-oğrun baxardım,
Bilən bilir, mənim yarım qısqancdı.
Ürəyimdən nigarandım, qəflətən
Zillət çəkmiş başım sancdı, nə sancdı?!

Gözlərimin qabağını tutdu çən,
Saqlarıma səpələndi yeni dən,
Doymadığım bu dünyaya yenidən
Xəstəxana xərəyində göz açdım.

Acı qəhər kilidləyib dilimi,
Dost-tanışa uzadıram əlimi.
Pəncəsindən xilas oldum ölümün,
İndən belə nə yaşasam, qazancdı...

ZARAFAT

Yaram sancdı, ufuldadım,
Qəflətən halım dəyişdi.
Tibb bacısı gələn kimi
İynəyələ qolumu deşdi.

Bir təbəssüm mənə bəsdə,
O getdi, yanları əsdi.
Başımın ağrısı kəsdi,
Ürəyim ağrıya düşdü...

BELƏSİ

Ağrılar artanda gözlərində qəm,
Başımın üstündə dura beləsi.
Bir yol qımıldanıb, uf da demərəm,
Vuranda iynəni vura beləsi.

Qılıncı sıyırıb gəlir qarlı qış,
Həsreti qəlbimə salıb yüz naxış.
Həyat yollarında uçub dağılmış
Sevgi sarayımı qura beləsi.

Süzürəm boyunu mən altdan-altdan,
O qamət, o duruş çıxarmı yaddan?
Ürəyində həsrət qohumdan, yaddan
Soranda, halımı sora beləsi.

Qaşları çəkilə yenə yay kimi,
Sinəmin üstündən axa çay kimi,
Başımın üstündə yana ay kimi,
Qərq edə ömrümü nura beləsi.

Üzü ay parçası, gözləri ülkər,
Söz desən, bir körpə cüyür tək ürkər,
Minib qamçılaya səhərə qədər,
Sevgi köhlənimi yora beləsi...

DİNCLİYİMİ ƏLDƏN ALIB BU DURNA KÖÇÜ

Dincliyimi əldən alıb bu durna köçü,
Bir yandan da şux gözəllər baxıb can alar.
Duyğulu bir insan kimi yaşamaq üçün
Gərək sevən ürəyində həyəcan ola.

Aylar ötər, illər ötər, ömür sozalar,
Nə iş görsə, ağızlarda dönüb söz olar,
Çor deyənə can söyləsən, nəyin azalar? –
Aşiq demiş: pis sözüümüz gərək "can" ola!

Ömür keçir, yaratmağa, qurmağa tələs,
Bir-birinə tələ qurmaq əbəsdir, əbəs.
Sözlərimə lağ eləyib, ağız büzən kəs,
Çox demirəm, elə mənəm yarımcan ola.

Ömür yolun sıldırma tuş olsun niyə?
Şam tək əri, qəlbin qızıl quş olsun deyə,
O dünyaya köçən zaman yaşasın deyə,
Bu dünyada şair gərək yarımcan ola...

ÜRƏYİMƏ GİLEY MƏKTUBU

ÜRəyim, əllərin çiçək dərəndə
Elə sevindin ki, dağıldı huşum.
Onu işə saldın gözəl görəndə, –
Sənin ucbatından nə çəkdi başım?

Dəlilik elədin, dayandım üzə,
İzim qalsın deyə, mən ağac əkdim.
Ağlım ha yalvardı, baxmadın sözə,
O, arana çəkdi, sən dağa çəkdin.

İnlədin, sızladın gözəllik üçün,
Yapışdın əlimdən, mən göz açandan.
Tovladın, tovladın, axırda bir gün
Sən məni uçurdun "Dəvə uçan"dan...

Cərrah bıçağının düşdüm altına,
Köksümdə sızladın, fəğan qopardın.
Mindim əzrayılın köhlən atına,
Ağlımı başımdan ağrı apardı.

Çox sağ ol, dostunun qədrini bildin,
Qalmadı gözümdə arzum, diləyim.
Ağır günümüzdə haraya gəldin,
Qoymanın başımı darda, ürəyim.

Dözdün, bu dözümə heyran qalmışam,
Sən mənim ömrümə oldun keşikçi.
Axır ki, gözümlü açdım bir axşam,
Məni tələsdirdin evçin, eşikçin...

Başım çətin çıxa sənə felindən,
Sehrli alov tək elə yanırısan.
Bilmirəm neyləyim sənə əlindən
Ürəyim, yenə də qımıldanırsan...

BU DÜNYANIN DƏRDLƏRİNƏ VURULDUM

Bu dünyanın dərdlərinə vuruldum,
Köksümdəki ürək dəli ozandı.
Ömrüm boyu hey bulandım, duruldum,
İstəyimə çəpər çəkdi öz andım.

Soldursa da, çiçəyimi, gülümü,
Şaxta iflic edəmmədi dilimi.
Nə günahı qələm tutan əlimin? –
Ürəyimin dediyini yazandı.

Ömrü yaman qısa oldu atamın,
Səbəb yoxdu bir kimsədən utanım,
Heç olmadı bir əlimdən tutanım,
Mən hər şeyi dırnağımla qazandım.

Vaxt oldu ki, taleyimdən küsdüm də,
Öz ömrümə özüm dodaq büzdüm də.
Bu qayğılar ocağının üstündə
Elə bil ki, başım qaynar qazandı.

Yaşadıqca yaş üstünə yaş artdı,
Dost itkisi gözlərimi yaşartdı.
Bu dünyada məni ümid yaşatdı,
Ömrün şirin əzabları uzandı...

KAĞIZ-KUĞUZ ARASINDA

Ağıma bir söz gələndə
Sevincimdən nəşələndim.
Ömrüm boyu kağız-kuğuz
Arasında eşələndim.

Saralıb-solmuş vərəqlər
Hey özünə çəkdi məni.
Əsrlərin toz-torpağı
Ciyərimə çökdü mənim.

Xalqımı kimsəsiz gördüm,
Qan çiləndi gözlərimə.
Ağ kağızlar kəfən oldu
Ümid dolu sözlərimə...

ŞEİR DƏFTƏRİMİ GÖRDÜM YUXUDA

Tüstüyə, alova vurdum özümü,
İncidi babamın təmiz ruhu da.
Pul-para düşünüb yumdum gözümlü,
Şeir dəftərimi gördüm yuxuda...

Onun hüzuruna oğlanlar, qızlar
Məni qolubağlı aparırdılar.
Küləklər əsdikcə, dümağ kağızlar
Bir ağ yelkən kimi qabarırdılar.

Məndə qalmamışdı daha bət-bəniz,
Qudurmuş dalğalar şahə qalxırdı.
Ayağım altında dalğalı dəniz,
Başımın üstündə şimşək çaxırdı.

Tufan bürüsə də, bu gün hər yanı,
Dənizdə qərç olan bir nəfər idi.
Bu coşqun dəryanın, qorxunc dəryanın
Ləpəsi yüzüklər, minliklər idi.

Buluddan sıyrılib nur çilədi ay,
Zülmətin qoynunda itən tapıldı.
Dənizdə batırdım, çəkirdim haray,
Yaxşı ki, dadıma yetən tapıldı.

Başladı dünyaya yeni səfərim,
İlhamım bənzədi göydə laçına.
Döndü bir qayığa şeir dəftərim,
Qələmim çevrildi dor ağacına.

Elə ki, başımı dumanlar aldı,
Gah bəmə meyl etdim, gah zilə çıxdım.
O qorxunc dalğalar arxada qaldı,
Üzüb bir çiçəkli sahilə çıxdım...

YAŞAMAQ

Yuyar izimizi tufanlar, sellər,
İnsan eləyibdir bizi yaşamaq.
Yaş üstə yaş gəlir ötdükcə illər,
Dünyanın ən gözəl sözü – yaşamaq.

Gedənin dalınca yazıb qəsidə,
Şairlər Allahın bəlası imiş.
Sevirəm sözü də, ana sözü də
Yaşamaq sözünün balası imiş...

Ondan doğulurmuş yaratmaq eşqi,
Onsuz sevməzmişik torpağı, daşı.
Yaşamaq elə bir ağac imiş ki,
Qoşa budağıymış sevinc, göz yaşı.

Onun övladiymış ayrılıq, həsrət,
Kainat bir həyat bulağı imiş.
Ömrünü yaradıb qurmağa həsr et,
İnsan bu dünyanın qonağı imiş.

Adamı tutduğu əməl yaşadır,
Nə ağaran saça, nə də yaşa bax.
Dünya başdan-başa bir tamaşadır,
Bizə də qismətmiş orda yaşamaq.

Neçə kövrək arzu qaldı gözümdə,
Öz tutduğum yoldan çətin ki, dönəm.
Gəzə bilirəmse bu yer üzündə,
Deməli dünyanın xoşbəxti mənəm...

Nadanların gözündə
Mən pislərin pisiyəm.
Qəbirlərdən boylanın
Həyatın nəfəsiyəm.

Daşa dönüb qəlbim də,
Məni söymə qəlbində.
Sevənlərin qəlbində
Yaşamaq həvəsiyəm.

Əyildim, dünya, sən da!
Məzardı dünya sonda.
Bu yalan dünyasında
Sədaqət ölçüsüyəm.

Həqiqət var sözümdə,
Haqq nuru var üzümdə,
Mən şeytan məclisində
Tanrının elçisiyəm...

UTANIR

Dadmışam hər nemətindən
Söz deməyə sim utanır.
İlahi bir məhəbbətin
Önündə tilsim utanır.

İllər ötüb, ömür yarı,
Çoxalıb saçımın qarı,
At oynadan nadanları
Görəndə səbrim utanır.

Ay aman, halım dəyişdi,
Saçlarıma qırov düşdü,
Allah, Allah, bu nə işdi? –
Kim öyünür, kim utanır?!

Bəxtimdən küsürəm hərdən,
Qəm gözüme tutur pərdə,
Təmtəraqılı qəbirlərdən
Gələcək qəbrim utanır...

DAHA

Dadmışam hər nemətindən,
Dünya, gözüm toxdu daha.
Tikanların çox böyüyüb,
Hərəsi bir oxdu daha...

Etdin məni qaranəfəs,
Ta qalmayıb məndə həvəs,
Boğazımdan çıxan nəfəs,
Nəfəs deyil, ahdi daha.

Enmədim bir adama da,
Tikəmmədim bir koma da,
Tale ülkərim səmada
Öləzidi, axdı daha.

Yaşardı, gözlərim doldu,
Üstümü duman, çən aldı.
Nə qaldı keçmişdə qaldı,
Gələcəyim yoxdu daha...

QALIB

Bu get-gəllər bazarında
Ucuz gedib, baha qalib.
Hey köksümü ötürürəm,
Gümanım bir aha qalib.

Oğlum acıb, qızım acıb,
Dilənimmə mən əl açıb?
Xəyal saraylarım uçub,
Yeri batıq, kaha qalib.

Ağır bir yük götürmüşəm,
Hey köksümü ötürmüşəm,
Mən başımı itirmişəm,
Gümanım Allaha qalib.

ON İKİ DEKABR

Kimliyimə baxmadılar,
Ciblərimi yoxladılar.
Öz başımdan axan qanla
Məni yerə mıxladılar.

Namərdlər at oynatdılar,
Sinəmdən qopdu odlu ah.
Tutub sənin ətəyindən
Yerdən qalxa bildim, Allah!

Yuyunub ay işığında,
Üzümü tutdum üzünə.
Gördün ürəyim təmizdi
Qüvvət gətirdin dizimə.

Durdum ölüm uyğusundan,
Nəm torpaqdan qalxa bildim.
Başımdan qan axa-axa
Sıldırımını çıxax bildim.

HALAL QANIM ÇAĞLADI Kİ...

Kövrək-kövrək duyğuları
Nadanlar tapdadı, əzdi.
Mənim təmiz üst-başımda
Çirkli-çirkli əllər gəzdi.

Ürək dözmədi bu dərddə,
Tutuldu göylərin üzü.
Halal qanım çağladı ki,
Yuya bilsin mürdar izi...

AY İŞIĞI

Qarsia Lorkaya

Namərdlər hiylə qurdular,
Məni etdilər yolumdan.
Vurub sərdilər torpağa,
Ay işığı, tut qolumdan.

Səndən başqa kimsənəm yox,
Bu hicra, dalda guşədə.
Kömək elə, qaldır məni,
Evdəkilər əndişədə.

Gözümə zülmət çökəndə
Sən üstümə nur səpmisən.
Huşum başımdan gedəndə
Qanlı alnımdan öpmüsən.

Sığallamısan saçımı
Dönüb sevgili yarıma.
Huşum gedib, sən şam kimi
Yanıb, hopmusan yarama.

Bu kimsəsiz xiyabanda
Məni tənha qoymamısan.
Qəlbi ay nuruyla dolu
Bir şairə qiymamısan.

Ay işığı, tut qolumdan,
Yaxşılığın dili laldır.
Sıldırımın ayağından
Məni düzənliyə qaldır.

Yolum dirənib yamaca,
Qan içində üstüm-başım.
Səndən başqa bu kolluqda
Nə dostum var, nə tanışım...

YAYLIM MÖVSÜMÜ

Yazda başlayardı yaylım mövsümü,
Gəzib kövşənləri ot arardıq biz.
Qatıb mal-qaranı qabağımıza,
Gecə səhərəcən otarardıq biz.

Qorxuya düşsək də har şıqqılıtdan,
Bu yaz gecəsində ürək coşardı.
İnəyin, camışın məməsində süd,
Bizim sinəmizdə sevgi daşardı.

Bir dilsiz sevdanın sorağı ilə
Gecə səhərəcən inləyerdik biz.
Salıb içimizə öz səsimizi
Gövşək səslərini dinləyerdik biz.

Ay nura qərq etdi onda ruhumu,
Əsdi səba yeli, vədə yetişdi.
Bəlkə də qəlbimə sözün toxumu,
O yaz gecəsinin birində düşdü.

Mahnı oxuyardı arabir quşlar,
Hərdən üstümüze yağış yağardı.
Sıyrılib gecənin qaranlığından,
Bizim bəxtimizə günəş doğardı...

O QƏDƏR ÖPDÜM Kİ...

O bəxtiyar günlərim yadımdan çıxan deyil,
Nəğməkar şəlalələr kamanım, tarım idi.
Öz kasıb komamızda milyonçuydum elə bil,
O dərələr, o dağlar dövlətim, varım idi.

Ürəyim od alardı lələlərin közündən. –
Ay dolandı, il ötdü, saçlarıma ağ düşdü.
O qədər öpdüm ki, mən bulaqların gözündən
Qismətimə onlardan ayrı yaşamaq düşdü...

ÖMÜR KEÇİR

Ömür boyu qayğılarla durduq üz-üzə,
Bu dünyada uşaqlığın yoxmuş əvəzi.
İldən-ilə adiləşir həyat da bizə,
Heç adamın yaşamağa gəlmir həvəsi.

Eləsi var, haqqı yoxdur, ancaq haqq umur,
Ona görə başımıza dünya dar olur.
Saymazyana tapdayanda biri haqqımı,
O birisi qahmar çıxır, havadar olur.

Ömür keçir, narazıyam özüm-özümdən,
Hələ incik salmamışam bir uşağı da.
İnsanlardır bu dünyanı salan gözümdən,
İnsanlardır bu dünyanın yaraşığı da...

MƏNİM BALALARIM

Əzabla yoğurub həyat xəmrimi,
Dərd məni qocaldıb, deyiləm uşaq.
Mənim balalarım – mənim ömrümün
Üstündən boy alan üç kövrək budaq.

Qəlbim sevgi ilə yoğrulan gündən
Qışım da çevrilib yazı dönübdür.
Mənim balalarım doğulan gündən
Ürəyim üç telli saza dönübdür.

Biri o birindən ağıllı, qəşəng,
Ömrümü arzuyla bəzəyir onlar.
Nağılın sonunda göylərdən düşən
Üç qızıl almaya bənzəyir onlar.

Mənim balalarım! Ulu dünyada
Yaşaya bilməyir insan kamınca.
Hərdən sözlərimi salarsız yada,
Həyatın qanunu sərti yamanca.

Heç zaman, heç zaman siz unutmayın,
Sevgilə yoğrulmuş ömür bahardır.
Ata şərəfini ucuz tutmayın,
Atasız gen dünya başıma dardır.

Şevə saçlarıma düşüb indi dən,
Qarsız görmüsüzümü uca dağı siz?
Həyat amansızdır, elə indidən
Öyrəşin atasız yaşamağı siz...

ELƏ YAŞA

Bir az tələs, imkan varkən gəz bu çölləri,
Əyil yerə, dərilməmiş gülləri qoxla.
Sovuracaq yarpağını xəzan yelləri,
Hara gedib çıxacaqsan sən bu ayaqla?

Şevə kimi saçlarına zaman iz salıb,
Ömür keçir, çalış çox şey görə biləsən.
Elə yaşa, qocalanda xəyala dalıb,
Xatirələr çiçəyini dəre biləsən.

İZİN QALSIN

Elə yaşa, bu dünyadan
Özün getsən, sözün qalsın.
Tarixlərin yaddaşına
Həkk edilən səsin qalsın.

Günlərini vermə yelə,
Arzuların gəlsin dilə,
Yanıb, yanıb dönmə külə,
Ocağında közün qalsın.

Sərt qaya ol sel içində,
Hörmət qazan el içində,
Elə yaşa, sən köçəndə
Bu torpaqda izin qalsın...

Sən ömrünün bu çağında
Uyu, xəyal qucağında.
Öləziyən ocağında
Alışmağa közün qalsın.

Ayaq tutub yeriməz daş,
Heç özünü etmə təlaş,
Dalaşanda elə dalaş,
Barışmağa üzün olsun.

Lovğalanma ucalanda,
Cavanlıqdan güc alanda,
Elə yaşa, qocalanda
Danışmağa sözün olsun...

BİZ TƏZƏDƏN DOĞULURUQ

Həyat sirdi, möcüzədi,
Doğuluruq, ölürük biz.
Kim bilir, neçənci dəfə
Bu dünyaya gəlirik biz?

İlk dəfə getdiyimiz yer
Bizə tanış gəlir hərdən.
Düşünürük: nə zamansa
Yaşamışıq biz bu yerdə.

Yaddaşımız ulduzlar tək
Arabir sayrışır, sönür.
Baş açmırıq özümüzdən,
Həyat möcüzəyə dönür.

Ruhumuz həmin olsa da,
Adımızı dəyişirik.
Ayağımız yer tutandan
Çarpışıq, döyüşürük.

Qanımız o qan deyilsə,
El qədrini nə bilərik?
Biz yaddaşı itirilmiş
Koroğlular, Nəbilərik.

Hər gedəndə qəmli-qəmli
Köksümüzü ötürürük.
Hər gələndə özümüzlə
Təzə arzu gətiririk...

ÖTƏN GÜNLƏR – GƏLƏN GÜNLƏR

Biz dünyanın sevincini duymazdıq qəti,
O günlərə gün çatarmı? – Gözün dolubdur.
Əzəl gündən köhnə yurdun qədir-qiyəti
Təzə yurdda insanlara əyan olubdur.

Ən gözəl gün qabaqdadır, – deyirdik hələ,
Sanırdıq ki, cəhənnəmdi bizim ev-eşik.
O qayğılar, o gileylər içində belə
Deməyəsən biz dünyanın xoşbəxtiymişik.

Ömür boyu tələsmişik, bilmirəm neçin?
Aylarımız, illərimiz dönüb ağ yelə.
Gələcəyə can atırıq xoş günlər üçün,
Ən dəhşətli günümüz də öndədir elə.

QISMƏT

Bu insanlar tələsiblər, qaçıblar,
İnləyiblər Allahın var günündə.
Sızqa suyun qabağını açıblar,
Bənd çəkiblər coşqun çayın önündə.

Cəfakeşlər sakitcə ah çəkiblər,
Sevənlərin ürəyinə dərd düşüb.
Sızqaların önündə arx çəkiblər,
Coşqunların qismətinə bənd düşüb...

AĞ VƏRƏQLƏR

Ağ qalmış vərəqlər,
nə vaxt bəxtiniz açılacaq?
Ya qismət,
üstünüzə nə yazılacaq?
Siz ömrünüz boyu
yazıya həsrət qala,
saralıb sola da bilərsiniz.
Bir qocanın vəsiyyətnaməsi,
bir gəncin sevgi dolu
məktubu da ola bilərsiniz.
Üstünüzdəki yazıya görə
sizi sata da bilərlər,
gərəksiz bir şey kimi
zibil yeşiyinə
ata da bilərlər.
Ağ qalmış vərəqlər,
darıxmayın,
nə vaxtsa ürəyiniz
sözlə dolacaq.
Alnınıza yazılan yazı
taleyiniz olacaq...

AĞ KAĞIZLA ÜZ-ÜZƏ

Qələmimə əsa kimi söykərib,
Kağız üstə alışmışam, sönmüşəm.
Ürəyimdə deyilən söz tükənib,
Özüm də bir ağ kağıza dönmüşəm.

Qanad çalıb sonalara qoşulsam,
Göllərimə üzmək üçün qu gələr.
Bir gözəllik sevdasına tuş olsam,
Ürəyimin çeşməsinə su gələr.

BİR ÖMRÜN XƏRİTƏSİ

Əllər boş dayana bilməz,
Hey yaradar, qurar, tikər.
Əllər bir cüt əsgər kimi
Ömrün keşiyini çəkər.

Taleyin dilsiz çayları
Ovcumda çağlayar, axar.
Falçı fala baxan zaman
Ovcumun içinə baxar.

Əl yaradanda göz gülər,
Əl yaradanda üz gülər.
Bir ömrün xəritəsidi
Əl içindəki cizgilər...

DİL AÇAN VƏRƏQLƏR

Oturmuşam taleyimlə diz-dizə,
Gözəl sözlər yenə məndən gen düşüb.
Dayanmışam ağ kağızla üz-üzə,
Işığından saçlarıma dən düşüb.

Bilirəm ki, onlar ömrü uzun
Gözlərini gözlərimə dikəcək.
İçimdəki düşüncəni, arzunu
Maqnit kimi öz üstünə çəkəcək.

Yoğrulacaq ürəyimin qanıyla,
Ağ kağızlar laləzara dönəcək.
Fəxr edəcək ömrün ötən anıyla,
Lal vərəqlər danışacaq, dinəcək...

Napakların arasında olsa da,
Ürəyinə sevgi düşən pak qalar.
Hücum çəkən girə bilməz içəri,
Sevən qəlbim yaranışdan – pak qala.

Öləziyb ötən eşqin közləri,
Yol gözləyir sevgilimin gözləri.
Ona sevinc vəd etsə də yüzləri,
Qəlb istəyir öz dərdiylə tək qala.

Bu qaydadır, barmaq yalar bal tutan,
Yazıq ağac, nə diləsin baltadan?
Gözlərini şöhrət tutan, pul tutan
Gədələr var, salam vermir saqqala.

Qəm sayrışır bəbəyimdə, gözümdə,
Haqq nuru var işıldayan közümdə,
Həqiqətdir amalım da, sözüm də,
Haqsıza bax, istəyir ki, haqq ala.

Nə vaxtdandır düşüb haray-həşirə,
Nadan məni istəyir ki, bişirə.
Ömrüm boyu baş əymədim bir şirə,
Dünya, məni yem eləmə çaqqala!

ŞAIR ÖMRÜ

Ağ vərəqlərim
qara torpaqdı,
Düşüncələrim
sarı yarpaq.
Küləklərə dikmişəm
gözümü.
Özüm də bir ağacam,
silkeleyirəm özümü...

YARPAQ

Bir yaşıl nəğmə idik
dodaqda,
Bir sarı haraya dönmüşük
budaqda.
Qoca dünya,
canımızda təpər varkən,
qoy bərk tutaq əllərindən.
Çox yarpaq əllər üzülüb,
sənin budaq əllərindən.

KROSS YARIŞI

Bəbəklərim bərəlib,
ürəyim həyəcanla dolu.
Düşüncələr içində baxıram
kross yarışına.
Düşünürəm:
Kross yarışdı şeir yolu,
Hamının nəfəsi çatmır
yetsin mənzil başına...

1950 İLDƏN SONRA

Bu dünyanın
otundan, çiçəyindən,
quşundan, böcəyindən,
dərəsindən, dağından,
çayından, bulağından,
soyuğundan, istisindən,
dumanından, tüstüsündən,
qışından, yazından,
yayından, payızından,
sevincindən, kədərindən,
axşamından, səhərindən

xəbərim olmayıb
1950 il.
Hələ ki, yaşayıram,
ancaq ömür
əbədi deyil.
Əvvəl-axır
bir gün öləcəyəm.
Bəlkə də ölümümdən
1950 il sonra
dünyaya yenidən
gələcəyəm? –
Kim bilir?!

DÜNYANIN ƏN GÖZƏL ÜZÜ

Bəzən heç nədən
olmur korluğum;
Yaddaşımın budağından
dəymiş meyvə kimi
tökülür fikirlər.
Bəzən də
gizlincə baxıb gizlənən
gözəllər kimi
gizlincə baxıb çəkilir fikirlər.
Yanıb-sönür gözəl bir çöhrə.
Nə illah eləsən qayıtmaz,
nahaqdan yorma özünü.
O, sənə bir daha göstərməz
dünyanın ən gözəl üzünü...

BİZƏ NƏ?

İnsanın dünənki səhvlərini
əfv eləyir zaman.
Qəlibə sığan ömürləri
məhv eləyir zaman.
Sökülür tramvay xətləri

yavaş-yavaş. –
Bizə nə, qardaş? –
Davam et yoluna!
Vay tramvay
ömürlülərin halına!

ŞEİRSİZ GÜNLƏRİM

O ağrılar, sızıltılar qopmur sinəmdən,
Ötüb gedir günüm, ayım sakit, ahəstə.
Sudan çıxmış bir qayıqam elə bil ki, mən
Mürgü vurub uyuyuram qumların üstə.

Məhəl qoymur sahildəki qayığa heç kim,
Vaxt olur ki, qum üstündən qalxmağım gəlir.
Bəs hardadır mənim fikir sənişinlərim? –
Dalğaların qucağına çıxmağım gəlir.

Dərd mənim qəlbimi elə deşib ki,
Hazırım ən ağır ölümə daha.
Qələmim o qədər ağırlaşib ki,
Götürə bilmirəm əlimə daha...

BU DÜNYA BİR NAĞILDI

DEDİLƏR

Doğma evə sanki yadam,
Ögeyə dönərmiş adam.
Kənd həmin kənd, hanı atam? –
Təskinlik tap, döz, – dedilər.

Keç kəndin hər bucağından,
Bezmə onun bu çağından.
Sizin nəslin ocağından
Tükənərmi köz? – dedilər.

Qartal öyünər dağ ilə,
Çay tükənməz axmaq ilə,
Gözəlliyə baxmaq ilə
Yorularını göz? – dedilər.

Yeridikcə yavaş-yavaş,
Dilə gəldi hər qaya, daş.
Axı nədir ki, otuz yaş? –
Yaşayasan yüz! – dedilər.

Necə doğmadı bu dağlar?!
Necə kövrəkdi budaqlar?!
Kəndimizdəki bulaqlar
Sağlığımıza söz dedilər...

ATAMIN MİNDİYİ ATLAR

Kənddə onu at keçməzdi,
Yaman qoçaq ürgə idi.
Ancaq bir az bu çər dəymiş
Dingiş idi, hürkək idi.

Minilməkçün yaranmışdı,
Güc-bəlayla yüklənərdi.
Bir şaqqıltı gələn kimi
Qulaqları şəklənərdi.

Atamın mindiyi atın
Gözü sanki almaz idi.
Atamın mindiyi ata
Qamçı gerek olmaz idi.

Dəyməzdi atın xətrinə,
Cilovunu boşlayardı.
Qəribəydi, o, atların
Dəlisini xoşlayardı.

Yaxına da buraxmazdı
Onun atı yad adamı.
Cıdırlarda, yarışlarda
Sındırmazdı at atamı.

Atam yəhərə qalxanda
Deyərdin bəs qızıl quşdu.
Atamın mindiyi atı
Keçən at doğulmamışdı.

Zaman atamın ömrünü
Öz əlinə dəstələdi.
Atam atdan düşən kimi
Azar onu üstələdi...

ATA QƏBRI

Neçə il yanmağa odun çatardı,
Bəs niyə belə tez sönmüsən, ata?!
Qəlbində günəşin istisi vardı,
Soyuq baş daşına dönmüsən, ata!

Yetimə daş atmaq deyildir hünər,
Nadanlar güləndə duyğularına –
Qəbrin bir yelkənli qayığa döner,
Ay ata, hey üzər yuxularıma...

Hönkür-hönkür ağlayardıq, unutmaram o günü,
Üç ildir ki, torpaq üstə qəbrin olub daş ada.
Göz yaşları quruyubdur, zaman verib hökmünü,
Sənin qəlbin torpaq olub, mənim qəlbim daş, ata...

Sənə də çatacaq növbə bir zaman
Neçə ki, dirisən, bulaq tək çağla.
Vədəli, vədəsiz getsəm dünyadan,
Sən mənə ağlama, özünə ağla.

Gec-tez tərək eləyib qaynar həyatı,
Müqəddəs torpağa qarışır insan.
Pislər alağ otu olub boy atır,
Yaxşılar gül olub qalxır torpaqdan...

ANA QƏBRİNDƏN QOPAN AH

Afərim nənəmin xatirəsinə

Üzlərdə qəm buludu, gözlər yaşlı, kölgəli,
Sanki ana qəbrindən qopdu yanıqlı bir ah:
–Görəsən hansı balam çiyinlərdə yol gəlir,
Torpaq olan gözlərim yenə yol çəkir, Allah?!

ÖLÜMƏ

Üstümüze qapqara kölgəni salacaqsan,
Biryolluq kəsiləcək nur payımız günəşdən.
Bilirəm, elimizdən hər şeyi alacaqsan,
Ancaq bir an soyumur bizim elimiz işdən.

Çox görmək istəyirik, tələsmirik ölməyə,
Sənə dünyanı görmüş gözlər hazırlayırıq.
Biz səni sevməsək də, qulluğuna gəlməyə
Ləyaqətli oğullar, qızlar hazırlayırıq...

AĞRI

Ürəyimiz, böyrəyimiz –
bədənimizdəki
hər hansı bir üzv
ömrümüz boyu
təmənnasız
xidmət edir bizə.
Yalnız onlardan
biri ağrıda
yadımıza düşür ki,
bu ürək, bu ciyər,
bu əl, bu barmaq...
bizimki imiş...

ÖMÜR OCAĞI

Ömrümüzün sonunacan
Sinəmizdə yansın gərək. –
Alovu qan, şöləsi qan
Bir ocaqdı elə ürək....

BU DÜNYA BİR NAĞILDI

Babam saray uydurdu
Torpaq mağarasında.
Ömrümüz körpü oldu
"Var"la yox arasında.
Həyat xoş arzulardan
Bizə çələng toxudu,
Biri varıdı,
Biri yoxudu...

Ömür bir göz qırpımı,
Ömür bir qısa andı.
Məhəbbət atəşində
Kərəm qovruldu, yandı.
Göydəki ulduz deyil,
Sevənlərin ahıdı.
Biri varıdı,
Biri yoxudu...

Dünən danışan, gülən
Oğullar, qızlar hanı?
Bu dünya bir nağıldı,
Biz nağıl qəhrəmanı.
Ömür də bir uyğudu,
Ömür də bir yuxudu.
Biri varıdı,
Biri yoxudu...

BƏXT ÜLKƏRİ AXTARIRIQ

Görünməyən tellər ilə
Bağlanıbdır qollarımız.
Can atsaq da irəliyə,
Düyün düşüb yollarımız.

Hey bənzəyir bir-birinə
Axşamımız, səhərimiz.
Bu dünyanın işlərindən
Sanki yoxdu xəbərimiz.

Xəzan yeli müntəzirdi
Gülümüzü soldurmağa.
Qayğılardan vaxtımız yox
Başımızı qaldırmağa.

Bəxt ölkəri axtarıq
Bu dünyanı gəzə-gəzə.
Ulduzlarsa başımızın
Üstündə göz qoyur bizə...

HƏR ÜRƏYƏ ÖZÜ BOYDA

Sevincsiz, dərdsiz ürəyi
Tanrı qəlb hesab eləməz.
Bapbalaca uşaq qəlbi
Böyük dərdə tab eləməz.

Bir addım gedər qabağa
O, hər dəfə döyündükcə.
İçində sevgi böyüyər
Ürəyimiz böyüdükcə.

Sanmayın ki, verdiyini
Allah ona hədəf verər;
Hər ürəyə özü boyda
Sevinc verər, kədər verər...

OLMAZ

Kök üstündən ucalırmı budaqlar?
Bu qaydadır, qış getməsə yay olmaz.
Dağ döşündən çıxan ayna bulaqlar
Bir-birinə qovuşmasa, çay olmaz.

Möcüzədir təbiətin qucağı,
Var hər şeyin öz vədəsi, öz çağı.
Ha gur yansın, nə faydası, ocağın
Közü ulduz, özü günəş, ay olmaz.

Könül açmır həyatın hər pilləsi,
Mərdə dəyir həmişə söz gülləsi.
Yüz il keçə, min nadanın kəlləsi
Bir dahinin dırnağına tay olmaz.

Gedə bilmir, cahil üçün yol açıq...
Neyləməli, yox bu dərdin əlacı.
Qəpik deyil, dilənəsən əl açıb,
Mərifətdən, qanacaqdan pay olmaz...

DÜŞMÜŞÜK HAQQIN DALINCA

Bizi günəş yandıranda
Sərin bir kölgə gəzirik.
Yurdumuz od içindədi,
Abad bir ölkə gəzirik.

Ehtiyaclar başımızın
Üstündə dönüb qılınca.
O, atlıdır, biz piyada,
Qaçırıq haqqın dalınca.

Günəş batır, zülmət çökür,
Dərddən, qəmdən yatammırıq.
Biz getdikcə, haqq da gedir,
Heç vaxt ona çatammırıq...

GƏRƏK

Balalarım

Atanız çiçəkdi, ananız arı,
Zaman yel qanadlı, ömür-gün yarı.
Sizin ömrünüzün odur memarı,
Sevəm, ananızı oxşayam gərək.

Bezsem də dünyanın dərdi-sərindən,
Özüm heç, düşündüm bir az dərindən,
Bir ömür nədir ki, çiyinlərimdə
Üç ömrün yükünü daşıyam gərək.

Ömrümə göz dikib üç gözəl uşaq,
Mən getsəm, onları göynədər bu dağ,
Ömrümdən boy alan üç yaşıl budaq, –
Sizin xətrinizə yaşayam gərək.

Neyləyim, əlimdən nə gəlir daha,
Meylimi salmışam ota, yarpağa.
Babalar baş qoyan ulu torpağa
Siz ata olanda baş qoyam gərək...

MƏNDƏN SONRA QALAN DÜNYA

Göz açmışam qucağında,
Ay boşalan, dolan dünya.
Köz olmuşam ocağında,
Məni oda salan dünya.

Düzlərin var ətir saçan,
Qızların var, ürək açan,
Yaz gələndə çiçək açan,
Payız vaxtı solan dünya.

Gah ağlar, gah güler oldun,
Gələnlərlə gələr oldun,
Ölənərlə ölər oldun,
Qalanlarla qalan dünya.

Taleyindən razımisan?
Torpaqmısan, qızılmısan?
Oğlumunsan, qızımınsan
Məndən sonra qalan dünya...

BU DÜNYA

Nəgmə de, neçə ki, sağsan,
Bir gün sən də susacaqsan.
Neyləyirsən qızıl teşti,
İçinə qan qusacaqsan?!

Daş üstündə daş qalmadı,
Kəsilməmiş baş qalmadı,
Neçə-neçə min il keçdi,
Dünya yenə boş qalmadı.

Göz yaşları ağlayanın,
Sevinc, şadlıq gülənindi.
Eh, bu dünya yaşamağın
Qaydasını bilənindi...

MƏN Kİ MAHNI OXUMAZDIM...

Payız gəlib, həsrətini, ahını
Xəzəllərə gerek sovqat verəsən.
Mən ki, mahnı oxumazdım, bu mahnı
Dodağıma hardan düşdü görəsən?

Sevincin öz, dərdin öz nəğməsi var,
Ahdı çalan ürəyimin sazını.
Taleyimdə son ümid di son bahar,
Çətin görəm bir də ömrün yazını.

Yanağımda sərin bahar nəsimi,
Hiss etməyə kimdi ötən yanımdan.
Oxumuram dinləsinlər səsimi,
Oxuyuram ağrım çıxsın canımdan.

MUĞAM

Damarımdan axıb gəlir,
Qəlbimizin aynasıdır.
Ömrümüzün, günümüzün
Səsə dönmüş mənasıdır.
Nə qədər ki, o səslənir,
Ölməmişəm, hələ sağam.
Dərdimizin, sərimizin
Boyuna biçilib muğam.

MİZRAB SİMƏ TOXUNDUMU

Ramiz Quliyevə

Mizrab simə toxundumu,
Bir təlatüm doğasıdı.
Çanaq – bir səs dənizidi,
Hər pərdə bir dalğasıdı.

Çanaq sanki bir vağzaldı,
Uzanıbdır dəmir qolu.
Simlər onun qucağından
Qatar-qatar nəğmə darta
dəmir yolu.
Bu yol ömürdən uzundu,
Hər pərdə bir dayanacaq.
Barmaqların toxundumu,
Pərdələrdə mürğüləyən
Neçə ümid közərəcək,
Neçə həsrət oyanacaq...

QULU ƏSGƏROVUN SƏSİ

Gördü ki, dəfn edirsiniz,
Səsim əvvəlcə çaşdı;
Məni yer altda qoyub,
Özü yer üstə uçdu.

Qurun maqnitafonu,
Qulaq asın sözümə.
Siz mənim öz səsimlə
Ağı deyin özümə.

O səsi eşidəndə
Dinlik tapacaq ürek.
Qurumuş göz yaşlarım
O səsdən nəm çəkəcək.

Qoy başıma dolansın
Səsim pərvanə kimi.
Yer altında ürəyim
Titrəsin nənə kimi.

ALİM QASIMOVA

Ürəyində isidir mahnının sözlərini,
Vurduğu incə xalla bizi məftun edir o.
Unudubdur hər şeyi, yumubdur gözlərini,
Səsinin işığında harasa yol gedir o...

AŞIQ VAR, AŞIQ VAR

Aşiq var sazının kölgəsində
sözü yaşayır.
Aşiq var sözünün kölgəsində
sazı yaşayır...

Aşiq ölüb, saz yaşayır,
Saz çürüyüb, söz yaşayır.
Upuzundu sazın ömrü,
Əbədidir sözün ömrü...

SÖZSÜZ MAHNI

Sözsüz mahnı dilə gəlir,
Ürəklərdə söz oyanır.
Yer altında mürgüləyən
Yaşıl donlu yaz oyanır.

Tumurcuqlar yarpaq açır,
Qoca dünya təzələnir.
Dalırq xoş xəyallara,
Xatirələr çözələnir.

Sözsüz mahnı çalınanda
Adamların gözü dolur.
Hər kəsin öz dərdi-səri
O mahnının sözü olur...

Döndərib suyun yönünü
Min fitnə-fel elədilər.
Kəsdilər arxın önünü,
Yekə bir göl elədilər.

Ayrı bir yol tapmadılar,
Dansığı bol elədilər.
Tapdadılar, tapdadılar,
Cığırı yol elədilər...

DƏRD QƏLBİMİN SAKİNİDİ

Ömür keçdi, ağardı saç,
Tanıdığ doğmanı, yadı.
Damağımdan silinmədi
Acıların doğma dadı.

Vaxt az olub sevinməyə,
Hərden-birdən gülmüşük biz.
Elə bil ki, yer üzünə
Dərd çəkməyə gəlmişik biz.

Bu dünya belə dünyadı,
Ürəyimi ağrı deşir.
Dərd qəlbimin sakinidi,
Sevinc onun kirakeşi...

AZADLIQ YOLUNDA ÖLƏN

Ağ günlərçin doğulmuşdu,
Azadlıq rəmziydi özü.
Ürəyində xoş arzular,
Dilində azadlıq sözü.

Ancaq yamanca pərt oldu,
Taleyinə olan qəsdən.
Ölüb canını qurtardı
Azadlıq boğan məhbəsdən...

SONUNCU KƏLMƏ

*"Kasıbın nəsihəti, ölənün vəsiyyəti
havayı şeydi..."
Dostum Tahirin sözlərindən*

Elə bil ki, dərd çəkməyə doğulub insan,
Yarandığı gündən bəri qəm yeyibdir o.
Qəribədir, köç edərkən biri dünyadan,
Düşünürük: son məqamda nə deyibdir o?

Kiminləsə bölməli insan qəmini,
Vəsiyyətin qılınc kimi kəsəri vardır.
Son kəlmənin dəryalarda batan gəmini
Tərk eləyən kapitana bənzəri vardır.

Susmalıyıq, batan günəş danışsın deyə,
Axı onun son diləyi quruca sözdü?!
Üfürürük, üfürürük, alışsın deyə –
Sonuncu söz, öləziyən sonuncu közdü.

O son kəlmə, o son işıq, o son parıltı,
Laqəyd oğul əllərində sönə də bilər.
Ən son kəlmə gizlədilmiş bir xəzinənin
Ən qiymətli açarına dönə də bilər.

Sən vəsiyyət edənlərin sözüne gülmə,
Onları da dilləndirən haqqın səsidir.
Ölənlərin söylədiyi sonuncu kəlmə,
Qalanlara məhəbbətin nişanəsidir...

YESENİNİ OXUYANDA

Hamı düşüb həyətə, oynayan kim, gülən kim,
Evdə qalmışam, məni şeir dustaq ələyib.
Bu gün Nazim Hikmətə istəyirəm baş çəkimi,
Bu gün Sergey Yesenin qəlbimə nur ələyib.

Vərəqlər çevrildikcə məni götürür fikir,
Misralar ürəyimə süzülür damla-damla.
Üzünü görməsəm də, mənə elə gəlir ki,
İndi söhbət edərim ən doğma bir adamla.

Çovdar zəmilərinə, ağaclara, kollara
Sergey öz nəğməsini oxuyur şirin-şirin.
Unuduram özümü, düşüb misra yollara
Ürəyimə gedirəm bir nəğməkar şairin...

*Kim yaşamaq istəyir?
Hamı əlini qaldırıb, başdaşına dönmüş əlini.
Vaqif İbrahim*

Gəldik ziyarətinə, əhvalımız qarışdı,
Başdaşları görəndə xatırladıq şeirini.
Qəbir qonşularından bir-bir səni soruşduq,
Bir kimsə göstərmədi məzarının yerini.

Burda daş da, torpaq da dalıb şirin yuxuya,
Daddıq, yaxşıca daddıq sükutun əzabını.
Qüdrətimiz çatmadı vərəqləyib oxuyaq
Başdaşına çevrilən sonuncu kitabını.

İlhamının köhləni axı niyə büdrədi? –
Di sağ ol, sözün varsa, evinizə deyim mən.
SİNƏNİN ÜSTÜNDƏKİ QIZILGÜLLƏR TİTRƏDİ,
BİZƏ QOŞULUB GETMƏK KEÇDİMİ ÜRƏYİNDƏN?!

Eh, bu necə küçədi, eh, bu necə şəhərdi? –
Adamların hamısı elə bil kardı, laldı.
Boğaza kilid vuran bəlkə sonsuz qəhərdi? –
Biz döndük evimizə, sən isə orda qaldın...

DƏRD

Elxan müəllimin xatirəsinə

Hələ körpə ikən
atanın ömrü puç olmuşdu.
Qara saçlarında
ağ-ağ çiçəklər açılmışdı...
Elə bil nəsə dammışdı üreyinə,
körpələrini böyütməyə
tələsirdin.
Yetimçiliyi
gözünlə gördüyündən
balalarının üstündə
yarpaq kimi əsirdin.
Ömür-gün yoldaşın
sağalmaz dərde tutulanda
qara günü aldın gözünün altına.
Dərd maşına dönüb
aldı səni dizinin altına...

QAĞAYI SEVGİSİ

Bir ümid nuru yanır qağayı gözlərində,
Dəniz sevgisi onun boynuna kəmənd olub.
Ona görə uçmur ki, dənizin üzərində –
Qanadlı ləpələrə, dalğalara bənd olub. –
Bircə balıq gördümü, gözündə şimşək çaxır,
Ona görə uçur ki, yemi dənizdən çıxır...

TUŞ GƏLİB

"Mən Sizdən gül ətri alırdım. Demə
onun kölgəsində ilan yatırmış..."

**"3" yazdığım üçün hirsələnən bir
qızın sözlərindən**

Ocağımda gül ətri var,
Pənah gətirən xoş gəlib.
Neynim, onun kölgəsində
İlan ilana tuş gəlib...

Gündə bir cürə paltar
Alıb geyinmək üçün
Sənin qarışib başın.
Tək bircə paltarı var
Hər ağacın, hər kolun,
hər heyvanın, hər quşun...

HƏSRƏTİMDƏN SOLAN ÇİÇƏK

Gözü şehlə dolan çiçək,
Kol dibində qalan çiçək.
Məni saldın yanar oda,
Həsretimdən solan çiçək.

Ürək vurğun oldu sənə,
Özün də, nə oldu sənə?
Ağacların ən ucası
Bu balaca koldu sənə.

Çağırırım, gülüm gəlmir,
Qoparmağa əlim gəlmir,
Ona əlvida söyləyib,
Ayrılmağa dilim gəlmir.

Durmuşam, gedə bilmirəm,
Böyründən ötə bilmirəm.
Nə də bir çiçəyə dönüb,
Yanında bitə bilmirəm...

QARMAĞIMDAN QAÇAN BALIQ

Qarmağımdan qaçan balıq,
Uğur olsun, sənə uğur!
Ağzından qan süzülse də,
Taleyinə günəş doğur.

O yana üz, bu yana üz
Sən suları yara-yara.
Həzin, kövrək nəğmələrlə
Sevmək öyrət balıqlara.

Qarmağımdan qaçan balıq,
Yaşa, yaşa, gərəyimsən.
Mənim çayda çabalayan
Sevda dolu ürəyimsən.

QƏRİB DÜYMƏ

Köynəyimdən qopan düymə,
Ayrılmısan sirdaşından.
Ayrılmısan özün boyda
Neçə bacı-qardaşından.

Hey axtardım, tapılmadın,
Heç yerdə gözə dəymədin.
Köynəyimdən qopan düymə,
Göz yaşın düymə-düymədəi...

İstəyirsən qışqırasan,
Heyf, sənin dilin yoxdu.
Özgəsinin yaxasında
Yaşamağa könlün yoxdu.

Köynəyimdən qopan düymə,
Hayana düşüb qalmısan?
Yaxam sənə vətən idi,
Sən indi qərib olmusan.

BƏXTƏVƏRİK

Ciblərimiz boşdu deyə,
Buraxmırlar yaxın bizi.
Taleyimiz belə gəlib,
Az yandırır yaxın bizi.

Üzülürük ehtiyacdən,
Çörəyimiz çıxır daşdan,
Xəbəri də yoxdu acdan,
Xumarlanır toxun gözü.

Quru alışır, yaş sönür,
Qohum qaçır, qardaş dönür,
Qapıma gələn boş dönür,
Qara olsun yoxun üzü.

Nə utanır, nə usanır,
Gölməçəni deniz sanır,
Açıq-aşkar xəsis sanır
Neç boynuyoğun bizi.

Haya-abır üzde qalıb,
Həyat eşqi gözdə qalıb,
Bəxtəverik, bizdə qalıb
Yenə, yenə xalxın gözü...

VAR

Əzəl gündən doğmaların
Arasında um-küsü var.
Görən bilir, bu həyatın
Soyuğu var, bürküsü var.

Söz titrəyir dodağında,
Çiçək bitib yanağında,
Gözlərimin qabağında
Bir gözəllik sərgisi var.

Dərdi çoxdu göyçəklərin,
Ətrini duy çiçəklərin,
Bil ki, sevən ürəklərin
Şərqi var, türküsi var.

Çoxdur susayan qanıma,
Ancaq girmirəm qınıma.
Bu meşəni gəl qınama, –
Pələngi var, tülküsi var.

Yollarımı tutub duman,
Ürəyim bir gizli ümman.
Məndən ayrı bir şey umma,
Hərənin öz ülgüsü var.

Qədrini bil hər anın da,
Üzü ağ ol el yanında.
Dəniz dənizdir, onun da
Nərəsi var, kirkisi var.

Doğmalarım, əzizlərim,
Gəncələrim, Təbrizlərim...
Bilin, qəlbi təmizlərin
Nə qorxu, nə hürküsi var...

Arzu sonsuz, ömür gödək,
Odumuz var, suyumuz var.
Dana bilməz gədə-güdə,
Əslimiz var, soyumuz var.

Tikan bitdi yastanımda,
Dərd göyərdi bostanımda.
"Dədə Qorqud" dastanında
Neçə-neçə boyumuz var.

Yuxuludur Basat hələ,
Ölməyibdir Qırat hələ,
Davam edir həyat hələ,
Yasımız var, toyumuz var.

Çəkən var ayağımızdan,
Laxlayıb dayağımız da.
Üçrəngli bayrağımızda
Ulduzumuz, ayımız var.

Dönmədim imandan, dindən,
Qorxum yox şeytandan, cindən,
Bu dünyanın sevincindən
Bizim də öz payımız var.

Heç vaxt tükənməz odumuz,
Yaşayır təmiz adımız,
Peyğəmbər tək Ustadımız,
Allah kimi dayımız var...

Vədəsiz güllər dərirsən,
Qəlbi qana döndərsən,
Bizə nələr göstərsən,
Dünya, səni dağılasan!

Para-para olub içim,
İnləyirəm için-için,
Bu dərdlərə dözmək üçün
Gərək uca dağ olasan.

Günlər ötər qatar-qatar,
Aşımıza ağı qatar.
Ürəyimdə bir arzu var:
Təzədən uşaq olasan!

Yetişə qaragilələr,
Budaqdan baxıb gülələr.
Dostlarım qaçıb gələlər,
Sən də üzü ağ olasan.

Çıxasan çiçəkli düzə,
Lalələr çevrilə közə.
Bu dağlarda ruhun gəzə,
Öləndə də sağ olasan!

Ömrümüzü oğrun-oğrun talayan
Biri gündür, biri aydır, biri il.
Bu dünyada üç şey başa bələdi:
Biri tamah, biri qorxu, biri dil.

Hər nəğmənin bir qiymətli sətri var,
Hər çiçəyin öz rəngi, öz ətri var.
Üçünün də el yanında xətri var;
Biri darçın, biri mixək, biri hil.

Arxasınca keçib gedir an anın,
Qazancı nə ötən günü ananın?
Üç qızı var bizim ocaq ananın:
Biri alov, biri tüstü, biri kül.

Ürəyimdən görün nələr keçmədi?
Bir cüt yar var, baxışları çeşmədi.
İkisi də bir-birindən seçmədi,
Hansın dərim? –Biri qönçə, biri gül.

Damağımda ilk uğurun şirəsi,
Harayımda babaların nəresi.
Ürəyimin parçasıdı həresi,
Nə olsun ki, biri bəmdi, biri zil...

ALABAŞ

Yala həsrət qalsan da,
Dərdin çox böyük deyil.
Tikanlı söz, intizar
Ürəyinə yük deyil.

Arzular dəyir daşa,
Ümidlər çıxır boşa,
Bu dünya başdan-başa
Toy deyil, şənlik deyil.

Dayanmısan nələc,
Dərdinə yoxdur əlac,
Bu qovhaqov, qaçhaqaç
Üç gün, beş günlük deyil.

Heç nəyə fikir vermə,
Girmə, bu yola girmə,
Hürmə, alabaş, hürmə
Bu karvan sənlik deyil...

QADINLARA

Silinsin qəlbinizdən
Bütün ağrı-acılar,
Bayramınız mübarək,
Ay analar, bacılar!
Siz ellər yaraşığı,
Siz evlərin işığı.
Sizinlə qış demərik
Ömrün ən sərt qışına.
Birce təbəssümünüz
Bizi qaldırır qoyar
Zirvələrin başına.
Sizinlə danışanda
Ürəyimiz incələr.
Yorğun baxışlarımız
Gözünüzdə dincələr.
Sizsiz həyat gülşəni
Xəzan olar, sovular.
Eşqiniz düşsə əgər
Qayaların qəlbine
Ovum-ovum ovular.
Sizin sədaqətiniz
Qəlbimizi isidər.
Sizsiz çəkilib gedər
Yaşamaq həvəsi də.
Gözəlsiniz güllərin
Tezəsindən, tərindən.
Sizsiz dünya çevrilər
Bəlkə də mehvərindən.
Laylalar yetim qalar,
Məhəbbət yetimləşər.
Sizsiz neyləyər bəşər?
Kobud ürəyimizi
Kim kökləyər, kim çalar

Əgər siz olmasanız?
Uşaqları demirəm,
Kişilər yetim qalar
Əgər siz olmasanız.

UTANAN SƏS

Göz dikmişəm müğənniyə,
O, bir zərif, incə qızdı.
Yanaq rəngli, dodaq rəngli,
Təkce səsi boyasızdı.

Sanki bir dağ çeşməsidir,
Sızır gəlir qayalardan.
Səs utanır sahibinin
Üzündəki boyalardan.

AZƏRBAYCAN QADINI

Oda düşdü, taleyindən küsmədi,
Bu torpağın qızı olmaq qisməti,
Sədaqətin, düz ilqarın, ismətin
Tarixlərə həkk eləyib adını,
Azərbaycan qadını.

Həyatımın, çörəyimin duzudu,
Evimizdə bərəkətdi, ruzudu,
İnanma ki, bu torpağın qızıdı,
Əgər pozsa peymanını, andını,
Azərbaycan qadını.

Məhəbbəti ürəyə yaz gətirər,
Ömrümüzü ağ günlərə yetirər,
Nəvazişi daşda çiçək bitirər,
Təbəssümü ağac edər odunu,
Azərbaycan qadını.

Zəkasiyla bizi qoyar o, heyran,
Səsi gələr neçə-neçə diyardan.
Nə atadan, nə övladdan, nə yardan
Əsirgəməz ürəyinin odunu,
Azərbaycan qadını.

Şirin-şirin arzularla baş-başa,
İnanmıram hər yetənə baş qoşa,
Nə yaxşı ki, meyl eləməz daş-qaşa,
Sədaqəti əvəz edər altunu,
Azərbaycan qadını.

Bədxahların gözlərinə xəncərdi,
Qayğısıyla neçə arzu cücərdi,
Sevilləşən, tərlanlaşan Həcərdi,
Tarlalarda çapar polad atını,
Azərbaycan qadını.

Qraniti iki bölən Almazdı,
Mirvariddi, Fərizədi, Solmazdı...
Bir zamanlar bu yüksəliş olmazdı,
Vətən eşqi bərkidib qanadını,
Azərbaycan qadını.

Dilləndirər könlümüzün sazını,
Gülləndirər ömrümüzün yazını,
Nə bilərdik, əsirgəsə nazını,
Yaşmağın ləzzətini, dadını,
Azərbaycan qadını...

VAL SATAN QIZ

Ömrün ötən çağı şirin bir xəyal,
Yağışdan islanan əllər buz kimi.
Ürək dilə gəlir fırlandıqca val
Həmişə fırlanan dünyamız kimi.

Həsətli nəğmələr gələndə dilə,
Qara qaşlarını hərdən çatar o.
Baxar uzaqlara intizar ilə,
Səhərdən axşama nəğmə satar o.

Həssas bir qəlbi var, kövrəlib, dolub,
Düşüb duyğuların axarına o.
Vallar fırlandıqca bir iyənə olub,
Düşər xatirələr ciğirına o.

Muğam dilə gəlir, kaman inləyir,
Ayrılıq nəğməsi onu üşüdür.
Valdakı nəğməni hamı dinləyir,
Onun nəğməsini özü eşidir.

Gözündən görürəm iztirab çəkir,
Ömrün gənclik çağı oda düşübdür.
O qədər dinləyib nəğmələri ki,
Bəxtəvər özü də nəğmələşibdir...

BİR SENZORA MƏKTUB

Boş-boş danışırısan vermədən ara,
Üyüdüb tökürsən, hüdüleyirsən.
Elə öyrəşmişən sığal-tumara,
Mərdanə sözü də ütüləyirsən.

Üzürsən yelkənli qayıqlar kimi,
Məzlumun üstünə şeşələnirsən.
Sınımışı öyrənmiş toyuqlar kimi
Kağızlar içində eşələnirsən.

Əgər pas tutubsa qəlbinin simi,
Bülbüllər ötüşən gülzara gəlmə.
Yarasa işıqdan qorxduğu kimi
Qəlbinə xof salır hər nurlu kəlmə.

Səndəf sənirsən zülmü, əzabı,
Ruhunda el qanı axmayıb hələ.
Kecici bayrağın qırılmış sapı
Sənin üroyindən çıxmayıb hələ...

QARAÇI

Ömrü boyu gezer düzü, dünyanı,
Söhbət açmaz ev-eşikdən, vətəndən.
Bu oğrılar, yollar onun ünvanı,
Səferdədi ayağı yer tutandan.

Bir günlükdü o tikdirən alaçıq,
Köçerilik gəlməz onun arına.
Yerin gəzən durnasıdı qaraçı,
Könül verib göylərin ay nuruna.

Dağ tanımaz hər yanından ötəni,
Bu dünyada hər kəsin bir payı var.
Qaraçının olmasa da vətəni,
Başı üstə şəfəq saçan ayı var...

BU BAHARIN SON YARPAĞI

Nə tez gəldi qızıl payız,
Sona yetdi bahar haçan?
Mən gedirəm, boş qalacaq
Yerim gələn baharacan.

Budaqda titrəyən yarpaq
Ağlayırdı için-için.
Bu dünyaya niyə gəldim
Bir baharlıq ömür üçün?!

ALNIMIZA YAZILANLAR

Alnımıza yazılanlar
Bu yolları ölçün, – dedi.
Yersiz gəldi, yerli qaçdı,
Yadlar bizə köçün, – dedi.

Qoyuldum lağa, loğaza,
Dərdim yük oldu kağıza.
Canım yığıldı boğaza,
Ömrüm qismət köçündədi.

Taladılar sərvətimi,
Tapdadılar hörmətimi,
Dünyanın qəm şərbətini
Tale bizə için, – dedi.

Həsret qaldıq ulu yurda,
Qismət oldu quzu qurda.
Böyük dünya xırda-xırda
Qayğılardan içindədi...

DUZA GEDİRSƏN

Gözün ala buluddadı,
Sən üzü yaza gedirsən.
Ayağın lehmə içində
Aya, ulduza gedirsən.

Göz yaşı gözəndən qayıdır,
Ceyranlar düzəndən qayıdır,
Camaat duzdan qayıdır,
Sən hələ duza gedirsən...

DAĞDA ÇAYLAQ DAŞI

Yumru-yumru daşlara bax,
Elə bil ki, dolu düşüb.
Dağda çaylaq daşı varsa,
Burdan irmaq yolu düşüb...

BİR OLANLAR

Allah birdi,
Ata birdi,
Ana birdi,
Vətən birdi,
Onlara xor baxanların
Yeri qaranlıq qəbirdi...

HEÇ ALLAH QOYARDIMI?

Kimsəsiz bir qarıya

Düzəltirdim qəbrini,
Sənin kimsənən oldum.
Məzarının başında
Duman oldum, çən oldum.

Ruhun şad olsun sənin,
Sanma yurdun boş qaldı.
Sənə adi baş daşı,
Mənə savab iş qaldı.

Əslini danan kəslər
Çətin ki, adam ola.
Heç Allah qoyardımı
Kimsəsiz adam ola?!

QORU MƏNİ

Ay Allah, xilas elədi
İnamımın nuru məni.
Düşmənimlə bacararam,
Dostlarımdan qoru məni...

ZAMANIN DƏYİRMANI

Sığal çəkir başımıza,
Öz işini bilir zaman.
Bu dünyanın yaddaşından
Adımızı silir zaman.

Ocaq içində öldürür
Közü aldada-aldada.
Qovur üzü gələcəyə
Bizi aldada-aldada.

Zaman körpə uşağı da
Əvvəl-axır böyüdəcək.
Ancaq onun dəyirmanı
Hamımızı üyüdəcək...

DƏRD

Ürəyimin başından dərd püskürdü, dəbərdi,
Yol üstündə dünyanın namərdi var, mərdi var.
Hamı elə sanır ki, özgəsi bəxtəvərdi,
Təkce Allah bilir ki, hərənin öz dərdi var.

Zaman görür işini dönüb görünməz yelə,
Topdağıtmaz sarayı yerlə yeksan eləyir.
Əl çəkmir yaxamızdan, qovmaq istəsək belə,
Dərd adamı böyüdü onu insan eləyir...

Mələkdən müqəddəs bir insanın da
İçində bir iblis mürgüleyirmiş.
Ən qəddar adamın nur var canında,
Xəbislik onu da tərk eləyirmiş.

Özgə bir möcüzə yox insan tək,
Hərəyə bir tale bəxş edib həyat.
Əgər bacarırsan, sən ürəkdəki
İblisə layla çal, mələyi oyat!

Kənardan su tökməklə quyu çətin ki, dolsun,
"Yumurtada civildər yönlü cücə!" – müxtəsər,
Gərək qanında olsun, gərək canında olsun,
Qeyrət, namus pay kimi verilməyir heç kəsə.

Söylədiyim hikməti hərdən salarsan yada,
Qəribliyə salmazsan bu kəlməni, bu sözü.
Qarışqadan şirin şey yeyən yoxdu dünyada,
Yenə tumturşdur özü...

Arabir ayın da cəmalına bax
Hər vaxt üstünlüyü günəşə vermə.
Vaxtında atılan "du biri" heç vaxt,
Vədəsiz atılan "cüt şeşə" vermə.

Sakitlə sakit ol, nadinclə nadinclə,
Dözməzsən qəflətən vursalar səni.
Partladar ürəyi vədəsiz sevinc,
Vədəsiz "şeş qoşa" mars elər səni...

Ürəyimdən keçənləri gərəkdir deyəm,
Yazacağam duyduğumu ürək qanımla.
Bu dünyanı dərk etməyə tələsəcəyəm,
Bu dünyanı ölçəcəyəm öz arşınımla.

Deyəcəyəm nöqsanları mən bircə-bircə,
Sözüm qərib görünəcək neçələrinə.
Təzə "civ-civ" öyrədəcək bugünkü sərçə,
Neçə ilin civildəyən sərçələrinə.

Ömrün ötən çağlarını unutmaq olmaz,
Xatirələr həzinləşir ağızda, dildə.
Nənəm nehrə çalxayardı, keçməmiş bir az
Ayran üstə görünərdi yağ piltə-piltə.

Ad-san ummaz, təmənnasız yaradar, tikər,
Papaq altda oğullar var, səbri dağ kimi.
Silkələmək istəsələr bir xalqı əgər,
Qəhrəmanlar üzə çıxar kərə yağ kimi...

Hər qaranlıq gecənin işıqlı səhəri var,
Həyat bizi ağladır, həyat bizi güldürür.
Dünyada hər nemətin ölçüsü, qədəri var,
Az adamı yarıtırmır, çox adamı öldürür.

Doyunca su içməkdə hər ağacın arzusu,
Yanına arx gəldimi, sevinci aşıb-daşar.
Ancaq onun dibində aylarla göllənsə su,
Ayaq üstə durammaz, ağac kökündən aşar...

YAXŞI ADAM

Pislik görsə, gözlərində ıldırım çaxır,
Duyur: pisin qəlbinə də iman gələcək.
Yaxşı adam tutduğunu suya buraxır,
Deyir: –Balıq bilməsə də, xalıq biləcək...

Yaxşı adam ağac əkir meyvə yesinlər,
Ürəyində kin-küdurət daşıya bilmir.
Yaxşılığı eləmir ki, yaxşı desinlər,
O yaxşılıq eləməsə, yaşaya bilmir...

PİS ADAM

Mən elə qəddaram ki,
Ağ-qaranı seçməyəm.
Ömrümdən keçərəm ki,
Günahımdan keçməyəm.

Mayam dərdlə yoğrulub,
Hey əzab istəyirəm.
Yapışib öz yaxamdan
Haqq-hesab istəyirəm.

Uşaq kimi qayğısız,
Ağsaqqal tək ağırəm.
Pələng kimi yırtıcı,
Quzu kimi fağırım.

Pis adamam, ömrümü
Zillətə beləmişəm.
Mən ən böyük pislili
Özümə eləmişəm...

KOBUD ADAM

Sən hər şeyi ədalətlə ölçə bilib,
Qaranlıqda solğun nuru görə bilsən,
Sən kobudluq sərhəddini keçə bilib,
Kobudların ürəyinə girə bilsən,
Görərsən ki, insanmış o kobud adam,
Mat qalarsan, sən də ona qoşularsan.
Arzuları ürəyini salar oda,
Kövrək-kövrək duyğulara tuş olarsan.
Görərsən ki, dərdi varmış düyün-düyün,
Demə, kiçik eyhamı la o duyurmuş.
Görərsən ki, daş tək möhkəm çəyirdəyin
İçində bir kövrək toxum uyuyurmuş...

BİR KÖRPƏ AĞ SEVİNC

Coşqun dağ selləri axıb, durulub,
Özünə zülm etmək, vallah, hədərdi.
Bu dünya əzəldən belə qurulub;
Əvvəli sevinçdi, sonu kədərdi.

Həyat sarayında beş-on kərpic var,
Əcəl dəstələyir ömrü əlinə.
Dönür postamentə dərdlər, ağrılar,
İnsanlar çevrilir qəm heykəlinə.

Məni danlamayın sözümlün üstdə,
Ürəyim fərəhlə döyünür hələ.
Kədərin qartımış dizinin üstdə
Bir körpə ağ sevinc böyüyür hələ...

NƏ ZAMANDAN ƏHLİ-BƏŞƏR OLMUSAN?

Təkə kimi hey çəkmisən özünü,
Nəyə görə belə təşər olmusan?
Həyat yonub qabırğanı bir azca,
Zoğal idin, sən muxəşər olmusan.

Tükənəcək, çox güvənmə gücünə,
Bəsdir hürdün gedənlərin köçünə!
Sən heç nəyi almazdın ki, vecinə,
Nədən belə dəymə-düşər olmusan?

Tula kimi yal üstünə cumursan,
Yallandıqca, gözlərini yumursan,
Adamlardan qayğı, diqqət umursan,
Nə zamandan əhli-bəşər olmusan?

BİR HARINA

Gözü ala buluddadı,
Qohum saymır, qonşu saymır.
Təmiz adla yaşayanı
Lağa qoyur, kişi saymır.

Deyirik: –Lənət şeytana! –
Arsız-arsız irişir o.
Nə qədər uzaq qaçırsan,
Yenə gəlib ilişir o.

Hikkə balaca boyunu,
Pul cibini dəlir bunun.
Qulaqlarının dibindən
Halva iyi gəlir bunun...

QATIR

Küsübdür öz taleyindən,
Cəhənnəmdi belə həyat.
Bilmir kimə yaxınlaşsın,
Nə eşşəkdi, nə də ki at.

Nə atadan yarıyıbdır,
Nə anadan yarıyıbdır.
İçində bala həsrəti
Qocalıbdır, qarıyıbdır.

İri, qara gözlərinə
Qəm buludu çökən qatır.
Ata-ana günahının
Cəzasını çəkən qatır.

HƏYAT

Nə dadlısan, nə şirinsən,
Hər üzünə bələdəm.
Hamı səndən dadıb gedir,
Doyub gedən
olmayıbdır hələ də...

ADI HƏQİQƏT

Beşikdən qəbrəcən getse də hamı,
Dünyada olmayıb cığırımız bir.
Tamam seçilsə də həyat yolumuz,
Əvvəlimiz birdi, axırımız bir...

GÜLLƏ

Kiçik nöqtə boydadı
Divarda güllə izi.
Həyatın axırında
Nöqtədi güllə özü.

ÖLÜMSÜZ AD

Yol göstərən olmadı, o yolu seçdi özü,
Qolları qüvvət aldı ürəyinin səsindən.
Töküldü qızıl qanı, dünyadan köçdü özü,
Adı zəfərlə çıxdı ölümün pəncəsindən...

Günəş bulud arasından
Qızıl libas geyir, çıxır.
Qurban olum o şərə ki,
İçindən bir xeyir çıxır...

ARPA

Qərribə bitkidi arpa;
onu quş dənləyəndə
göylərə meydan oxuyur
qanadlarını çırpa-çırpa.
Atım, sən də arpa yemisən,
qulaqlarını qırpa-qırpa
göyemi uçmaq istəyirsən?

BAYQUŞ

Deyirlər bayquş
quşların şahıdı,
ona görə "bəy quş"
adı alıb.
Bəyin quşu qonan evlər
dağılıb,
xaraba qalıb...

KORDUMU

"Məhəbbətin gözləri kordu!" –
Kim uydurub bu sözləri?
Şair hər şeyə sevgi ilə baxır,
Kordumu şairin gözləri?...

QRAD – QIRAT

Düşmən tanka süvar olub,
Üstümüze yağır qrad.
Bizsə keçmişini anırıq,
Deyirik: – Hardasan, Qırat?

TƏKLİK

Adamlardan gen gəzsəm də,
Ürəyim mənə deyir ki,
İnsanları düşünürsən,
Təklilik tənhalıq deyil ki?!

Səs-küydə kobudlaşırım,
O qədər kövrək olmuram.
Mən təkliyə can atsam da,
Heç bir zaman tək olmuram...

TƏKLİYİ SEVƏN ADAM

–Həyatı sevirdin,
Yel kimi sən əsdin.
Bəs niyə dünyadan
Köçməyə tələsdin?
–Sağ olsun yaradan,
Yetişdi dadıma;
Qəbirdə yer yoxdu
İkinci adama...

Var-dövlət yığana
Tamahı qənimdi.
Bu fani dünyada
Tək qəbir mənimdi...

Bəlkə mənim üzümə acı taleyim güldü? –
Dünyanın düzəlməsi nə vaxta qaldı, Allah?
Nə dünya bu şairi tərbiyə edə bildi,
Nə şair bu dünyanı sahmana saldı, Allah!...

ŞEİR

Şeir – qolu zorluya üz göstərməyən mələk.
Şair qəlbi dinəndə sözlər lal dura bilməz.
Hər misrası olsa da, kəpənək qanadı tək,
Hər ağırlıqqaldıran onu qaldıra bilməz...

HƏYAT EŞQİ

Əzəl gündən insan oğlu həyatı gec dərk eləyir,
Gəncliyini verib bada, solur payız gülü kimi.
Həyat eşqi sağlamların ürəyində mürgüləyir,
Xəstələrin sinəsində çağlayır yaz seli kimi...

ALÇA AĞACI

O ağaca saymazyana baxammazsan,
Bir şeytan qız uşağı tək hey qımışır.
Meyvəsinin turşluğundan inci dişlər,
Çiçəyinin ağılığından göz qamaşır...

ŞAIR QƏLBI

Bu dünyada şair qəlbi
Çətin dinclik tapasdı.
O, adicə ürək deyil,
Dərdin ahənrübasıdı...

YALQIZLIQ

Üz çevirdim göy üzünə,
Tale ulduzum ah çəkdi.
Baxmayın bir yerdədilər,
Ulduzlar hamısı təkdi...

DALĞA VƏ SAHİL

Ağ dalğalar həyəcanla haray salıb yüksəlsə də,
Dəniz ana qızlarını qoymur gözündən kənara.
Dalğa sahilin yanına həvəslə qaçıb gəlsə də,
Duyğusuz Yer itələyir onu özündən kənara...

RÜBAİ

Öpüb qoxladıqca, gül ətirlənir,
Qaranlıq düşdükcə, ay bədrənlənir.
Hisslərim çəkilir qızıl suyuna,
Mənim ürəyimdə söz sətirlənir...

Ana torpaq, yolunda
Canımdan keçəcəyəm.
Üstündə yaşamasam,
Altına köçəcəyəm.

Həqiqətin yox inkarı, niyəsi,
Müəmmalar əl-ayağa dolaşır.
Göydə durub bu torpağın yiyəsi,
Qarısqalar yuva üstə dalaşır...

Mənliliyini tapdayarlar "mən" desən,
Salacaqsan öz-özünü bəndə sən.
Atam oğlu, çox da döymə döşünə,
Yer üzündə adicə bir bəndəsən...

Həyat nə vaxt üzümüzə güləcək? –
İllər salıb saçıma dən, əzizim.
Deyəmmərəm kim qalıb, kim öləcək,
Tale yazan deyiləm mən, əzizim.

Qalmışam evsiz, eşiksiz,
Bircə tükdən asılmışam.
Boynubükük bənövşəyəm,
Öz abırına qısılmışam.

Bu həyat yollarında olduq yorğun, ərəsən,
Düz gəlmədi çox zaman işimiz sözümlə.
Bu dünyanın mərməri tükənməzmi görəsən
Bir baş daşı aparsaq hərəməz özümüzle?!

Ocağın içində, odun içində
Daşın qımıldanıb dinməyi varmış.
Yanmağın axırı kül olmaq imiş,
Sönməyin kömürə dönməyi varmış...

Gündən-günə böyüyürük, diləyimiz çox,
Biz ucalmaq arzusuyla aşib-daşırıq.
Qəribədir, boy atdıqca günə, aya yox,
Daha artıq biz torpağa yaxınlaşırıq.

İrəliyə getməliyik, qarşıda qocalıq durub,
Uşaqlığa dönəmmərik, gəncliyi də verdik yelə.
Keçmişin yolu üstünə zaman paslı qifil vurub,
O kilidi açə bilən anadan olmayıb hələ...

On qarış torpağın yol çəkir gözü,
Başımın üstünü dumanlar alıb.
Alnıma yazılan sonuncu sözü
Mərmərin üstünə köçürmək qalıb.

–Ömrün şirin şərbətini içək biz,
Özümüzə uzun ömür seçək biz.
–Bu dünyaya xoşumuzla gəlmirik,
Bu dünyadan xoşumuzla köçək biz!

Yurdumuzda gör nə qədər gözəl xalça var,
Üstündəki hər bir naxış könül səsidir.
İlmələri göz oxşayan gözəl xalçalar
Nənələrin ürəyinin xəritəsidir.

Əlləşirik, vuruşuruq
Yıxılınca, öluncə.
Bir əyləncə tapamdadım
Bu dünyada könlümcə...

Uluların dediyinə
Qulaq asan xeyir çəkir.
Arı çiçəkdən şirə, bal,
Şair dərddən şer çəkir...

Neyləyəsen, bu ömür-gün baxta çıxıbdir,
Qardaş deyib dost bildiyin saxta çıxıbdir.
Qartalların qanadını ütölmüş görüb,
Koramallar, köstəbəklər taxta çıxıbdir.

Bu hikməti cahil heç vaxt dərk etməyəcək,
Ürəyimdə bu ağrını daşıyacağam.
Ruhum heç vaxt yer üzünü tərk etməyəcək,
Əsrlərcə bu dünyada yaşayacağam...

TORPAQ NƏĞMƏSİ

İLLƏR KEÇƏR

Ömrün axır anınadək həyat eşqi sönən deyil,
İllər keçər, ağrıları, acıları unudaraq.
Ömrümüzün yollarında bir pilləyə dönər hər il,
Qəlbimizdə sonsuz arzu gələcəyə can ataraq.

İşıq dolu gözüməzə bir gün pərdə çəkər gecə,
Solğun payız çiçəkləri uyuyar boran içində.
Aman verməz düşünməyə qəfil gəlib çıxan əcəl,
Zərrə-zərrə yığdığımı sovurar bir an içində.

Yaxşı bilir öz işini, cavan demir, qoca demir,
Qorxma onun gəlişindən, düz gözünün içinə bax.
İtiyimiz olacaqdır – əzablarla dolu ömür,
Qazancımız – hamımıza doğma olan qara torpaq...

BU DAĞLAR MƏNİM DƏ BEŞİYİM OLUB

*Dağ adamları ilə aran adamlarını müqayisə
edib üstünlüyü birincilərə verən bir nəfərə.*

Bu dağlar mənim də beşiyim olub,
Hələ damağımda qalıb dağ dadı.
Dədə-babaların çəkdiyi yolun
Bir ucu aranda, biri dağdadı.

Köksümün altında çırpınır ürək,
Oğulsan şərikin ol gəl sevincimə.
Dağı tərifləsək cüyürə görə,
Aranın ceyranı bizdən inciməz?!

"Dağda doğulanın ürəyi dağdır," –
Xətrinə dəyərdi bu sözlər kimin? –
Əgər söyləsəydin aran oğlunun
Ürəyi genişdir bu düzlər kimi...

Niyə yollarımız haçalanıbdir? –
Dağda, aranda da insandır insan.
Vətən neçə yerə parçalanıbdir,
Bu da bir ayrılıq, sən uydurmusan.

Bir dön tunc sifətli qıza nəzər sal,
İnciyə döndərir alın tərini.
Dağlarda dünyaya göz açan qartal,
Dənizdə balığın verməz yerini.

Vətən müqəddəsdir, nə dağ, nə aran?
Cığırılar yaranıb ayaq gücünə.
Asfalt döşəyib ki, yollara zaman
Onunla gedəsən adam içinə.

Gəl sözü deməmiş düşün bir azca,
"Şairsən", gözünü tutmasın duman.
Dağda doğulan var, ürəyi qozca,
Aran övladı var, sinəsi ümman.

Bu dağlar mənim də beşiyim olub,
Hələ damağımda qalıb dağ dadı.
Dədə-babaların çəkdiyi yolun
Bir ucu aranda, biri dağdadı...

ELDƏDİ

Tozun bizimlə nə işi,
Günah hamısı yeldədi.
Oyulmazdı dağın dibi,
Bunun təqsiri seldədi.

Yurdu gözdü nur olanın,
Gəlin kəndə, durulanın.
El-obaya vurulanın
Sözü ağızda, dildədi.

Suyu dönüb qanımıza,
Ruhu hopub canımıza,
Vətən dönüb anamıza,
Məhəbbəti könüldədi.

Bülbüllər ötür budaqda,
Qəlbim tək əsir yarpaq da,
Ağacın kökü torpaqda,
İnsanın kökü eldədi...

QALXAN

Eşitdim ki, Naxçıvanda Babəkin
heykəlinin qalxanını söküb xaricə sat-
mağa aparıblar.

Cibində pulun var deyə,
Xoruz tək çəkmə özünü.
Haram yolla qazandığın
Var-dövlət tutsun gözünü.

Babəkin tunc qalxanını
Söküb apardın haraya?
Üstümüzə yağı gəlir,
Bəs kim yetəcək haraya?...

Bizi biabır elədin,
Halaldı namərdin qanı.
Adı bizə qalxan olan
İgidin qalxanı hanı?!

GÜNƏŞƏ DOĞRU

Axdıqca üstümə əlvan şəfəqlər,
Üzülür, süzülür zülmətin bağı.
Səhərdir, qızarır geniş üfüqlər,
Gedirəm, gedirəm günəşə doğru.

Külək dilləndirir könül tarımı,
Kükreyən duyğular yuxu da bilmir.
Günəşin şəfəqli saçaqlarını
Küləyin əli də dağda bilmir.

Getdikcə gedirəm, uca zirvələr
Kiçilib bir zərrə olur arxada.
Günorta günəşə çatıram, axşam
O əlvan şəfəqlər qalır arxada.

Ürəyim bir yerdə tutmur aram da,
Günəş dağ ardında görünməz olur.
Deyirəm, günəşlə mənim aramda
İndi bir gecəlik məsafə qalır.

Səma ulduz-ulduz, ay ulduz-ulduz...
Yuxu gözlərimə dolur gizlicə.
Ən nəhəng bədədir sanki dünyamız,
İçinə şərab tək süzülüb gecə.

Nə görsəm yaxşıdı oyananda mən? –
Əlvan tellərini günəş yayıbdır.
Baxıb gülümsəyir yenə üfüqdən,
O, məni yenə də qabaqlayıbdır.

Yenidən üstümə axır şəfəqlər,
Yenidən qızarır zülmətin bağı.
Yenidən qızarır geniş üfüqlər
Yenidən gedirəm günəşə doğru...

BİR QAYA HELLƏDİM

Məmməd Araza

Bir qaya hellədim, sevindi ürək,
Heyrətə gətirdim neçə uşağı.
Təkənin dalınca gedən sürü tək
Qayalar yelləndi üzə aşağı.

Yamaclar, kahalar titrədi zağ-zağ,
Dərə dözəcəkmə? – Ağırda daşlar...
Mənə elə gəldi ağlayırdı dağ,
Gözündən dolu tək yağırdı daşlar...

Uçurtdum qartalın beş balasını,
Diksinib mürgüdən oyandı Araz.
Ürkütdüm dağların daş balasını,
Onun üreyini kövrəldim bir az.

Bir qaya itirmək nədir dağ üçün,
Vətən nə itirər əgər mən ölsəm?!
Yatmış duyğuları oyatmaq üçün
Xoşbəxtəm, bir qaya hellədə bilsəm...

ZİRVƏ

Fəsillərə pilləkəndi,
Qartallara yardı zirvə.
Sıyrılib bir qılınc kimi
Buludları yardı zirvə.

Təpəsində tüstü-duman,
Sanki dağın bacasıdır.
Sinəsində doğulanlar
Daş da olsa, uçasıdır,
Necə bəxtiyardı zirvə?!

Sənə övladını söyləyim,
İstəkli dağın, sənən.
Bizim qoca dünyamızda
Günəşə ən yaxın sənən,
Niyə başın qardı, zirvə?!

ANA TORPAQ

Ana torpaq, ana torpaq,
Qüdrətinə bələdəm.
Qoynundakı möcüzəni
Dərk etməm hələ də.
Güllərin var neçə boyda,
Neçə rəngdə, biçimdə.
Mən itmişəm lalələrin,
Nərgizlərin içində.
Güllər gördüm, kitablara
Düşməyibdir heç adı.
Ağacın nənələrdən,
Babalardan qocadı.
Çəmən gördüm, elə bil ki,
Allı-güllü xonçadı.
Zirvə gördüm:
bu dağların əlində
elə bildim çiçəklərlə
bəzədilmiş xalçadı...

Qəbilərə dırmanmağa var hünər,
Tez özümə çəlik etdim bir vənə.
Dağa qalxdım, zərif, incə çiçəklər
Məndən əvvəl fəth edibmiş zirvəni.

Bu dolaylar sükutunun qəsdində,
Xatirəmin tarımlanmış simiyəm.
Bu dağların, yamacların üstündə
Dən axtaran bir qarışqa kimiyəm.

Zirvələrin çiçək qızı, gül qızı
Yaşınmadan cəmalını göstərdi.
Bircə anda dindi könlümün sazi,
Çiçəklərə şeir oxumaq istədim.

Oba mənim, yaylaq mənim, yer mənim,
Bu Qızıldaş, o Çayzəmi, bu Kəpəz.
Yan-yörəmə boylanıram, gör məni
Haralara qaldırıbdır bu Kəpəz?!

Siqar çəkir, dağa diqqət elə bir,
Bulud tüstü, palıdlarsa müştüyü.
Dağ yolları dağ çayıdır elə bil,
Dolaylardan, gədiklərdən şütüyür.

Nə olsun ki, duman tutub hər yanı,
Göz önündə neçə bəndlər, bərələr.
Belə geniş görməmişdim dünyanı,
Harda idi belə dərin dərələr?!

Yerdən baxıb dağda çəni görürdüm,
Eh, nə qədər yanılmışam gör indi?!
Dərələrdən tək zirvəni görürdüm,
Zirvələrdən mənə hər yer göründü...

Ana torpaq, ana torpaq,
Qüdrətinə bələdəm.
Qoynundakı möcüzəni
Dərk etmirəm hələ də...

MAŞIN GEDİR QƏÇREŞƏ

Maşın çıxdı Qubadan,
Maşın gedir Qəçreşə.
Yaşıl bir nağıl kimi
Axır ömrümə meşə.

Saxla maşını, qardaş,
Dəysin yerə ayağım.
Qurum çəməndə bardaş,
Gəl sən də ol qonağım.

Çiçəklərin baxışı
Saldı məni kəməndə.
Yağsın bahar yağışı,
İslanım qoy çəməndə.

Yurdumun hər gülünü
Oxşayaram, öpərəm.
Dağların tər gülünü
Gözlərimə təpərəm.

Mən belə istəyirəm,
Özgesi nə borcuma.
Çiçəklərin ovcundan
Şəbnəm axsın ovcuma.

Ay qız, baxma güllərə
Gözündə qara çeşmək.
Düş yerə avtobusdan,
Qismət olsun sənə də
Çiçəklərlə çimişmək...

NƏ YAXŞI Kİ...

Dəliqanlı bir igid tək əsdi dağ,
Uçub çayın qabağını kəsdi dağ.
O kim idi dayanmışdı ciğirdə? –
Dağlar qızı tora düşdü, qovruldu.
Hey çırpındı, hey bulandı, axırda
Güclü qollar arasında duruldu.
Dağ gövdəli bir igidə qısılib,
Xumarlanır nazlı-nazlı göl indi.
Ağsu çayı dünən dəcəl qız olub,

Bu gün ürək ovsunlayan gəlindi.
Nə yaxşı ki, dağ kükrədi, dağ uçdu,
El gözəli eldən küsüb gedərdi.
Aynasında neçə həsrət qovuşdu,
Dənizlərdə bu duruluq itərdi.
Nələr demir onun büllur baxışı,
Bir sevinci milyon yerə böl görüm?!
Ümmanlara qovuşmadı nə yaxşı,
Ümmanlarda bulanardı Göygölüm...

UCALIR İNSAN OĞLU

Gecələr gəl-gəl deyir sevənlərə göy üzü,
Bu lacivərd səmanın sovqatı, payı gözəl.
Başımın üzərində bir bayraqdı göy özü,
Üstündə şəfəq saçan ulduzu, ayı gözəl.

Arzular əlimizdən tutub ucaldır bizi,
Gəl-gəl deyən işıqdan güc alır insan oğlu.
Ürəyində sevginin ürək göynədən közü,
Göylərə boylandıqca ucalır insan oğlu...

DAĞ DAĞA OXŞAYIR

Sizin tərəflərə gəlmişəm qonaq,
Göylərə baş çəkir ulu Babadağ.
Deyirəm: dünyanın işlərinə bax:
Dağ dağa oxşayır...

Bir də dönəcəkmi geri o çağlar? –
Hər görüş yerində bir çeşmə çağlar.
Sənin də köksünə çəkilib dağlar,
Dağ dağa oxşayır...

YARDIMLI DAĞLARINDA

Dostum Cavanşir Rəsulova

Demişdim ki, gələcəyəm haçansa,
Biz görüşdük, tale qismət elədi.
Sıldırımından yerə enən uçan su,
Yardımlıya xoş gəlmisən, – söylədi.

Yorulsam da, inanmadın yorğunam,
Qucaqlayıb məni yerdən qopardın.
Bilirdin ki, bulaqlara vurğunam,
Dostum, məni Bərəncüyə apardın.

Çay yuxarı getdik quru oduna,
Ogey olan bu yerlərdə azardı.
Çaylaq daşı ayağımın altına,
Elə bil ki, avtoqraf yazırdı.

Torpağınız füsünkarmış gör necə? –
Dağınıza, dərənizə baxırdım.
Dupduruydum, elə bil ki, o gecə
Viləş çayı damarımdan axırdı.

Ofsunluydum bu dərədə elə bil,
Gözüm təkçə ulduzları görürdü.
Yardımlının dağlarında arabir
Laçın iti qərib-qərib hürürdü...

Ağzımızda dustaq idi sanki dil,
Ruhumuzda ildırımlar çaxırdı.
Bərəncünün sızqa suyu elə bil
Qaçqınların göz yaşıydı, axırdı...

Ürəyimdə solan qönçə açdı gül,
Dağınızdan nə gül dərdim, nə lələ.
Arxamızca su atırdı elə bil
Qayıdanda sizin gözəl şələlə...

ÇIXDIQ SİZİN DAĞLARA

Coğrafiya elmləri namizədi Hacı Ağayevə

Çıxdıq sizin dağlara, kövrəldi boğuş səsin,
Tamarzı gözlərindən yaş süzüldü gizlicə.
Yağış elə yağdı ki, maşınlar tərpenməsin,
Sənin ata yurdunda qonaq olaq bir gecə.

Göylər də kövrəlibdir, eh, bu necə yağışdır? –
Hamı susdu, bir kimsə dinmədi səhərəcən.
Dağlarda ocaq çatıb dövrəsinə yığışdıq,
O sehrli alovlar sönmədi səhərəcən.

Vay o gündən, a qardaş, insanla dövrən əyə,
Kəderli xatirələr o gün qoşuna döndü.
Sanki bir ata ruhu çevrilib pərvanəyə,
Yandırdığın ocağın uçub başına döndü.

Dalmısan öz dünyana, gözündən yuxu qaçıb,
Kimse xəyanət etməz çörəyinə, duzuna.
Közərən siqaretin o gecə işıq saçıb,
Xırdaca böcəklərin döndü bəxt ulduzuna.

İnsan nəfəsi dəysə, ulu dağlar ucalar,
Yansın odlar, ocaqlar, işıq zülməti boğsun.
Məsələhət təpəsinə yığışsınlar qocalar,
Bu xaraba kəndlərin bəxtinə günəş doğsun...

QARA TORPAQ GİRİR YUXUMA DAHA

Hanı xəyalımda yaratdığım bağı?
Ürək, mənə qəzəl oxuma daha!
Gözəllər girərdi rüyama bir vaxt,
Qara torpaq girir yuxuma daha.

Qəlbimdə alışan o nurlu məşəl,
Gözümün önündə solur, ay Allah!
Qızların saçında daraq olan əl
Yuxuda dirmığa dönür, ay Allah!

Həyat verməliyəm nara, almaya,
Əkdiyim fidanlar boyumu ötsün.
Torpağın üstündə izi qalmayan,
Torpağın altına nə üzlə getsin?!

Sərv boylularım öz yerlərini
Gilasa veriblər, tuta veriblər.
Uzaqda, gün altda yanan torpağı
Mənim əllərimə buta veriblər...

YANDIR ATA OCAĞININ ÇIRAĞINI

Üşütməsin səni yerə düşən qırov,
Yandır ata ocağının çırağını.
Neçə ildir gözü yolda qalıbdır o,
Qaldır ilham pərisinin duvağını.

Doğma evin havasına isin, isin,
Gilələnsin o pərinin gözündə yaş.
Sənin üçün şeir oxusun, nağıl desin,
Bu həyat bir nağıl imiş elə, qardaş!

Qoy ürəyin təpər alsın yaz mehindən,
O bulaqlar əzəlki tək axsın yenə.
Qoy çiçəklər sırğa taxsın yaz şəhindən,
O göylərin şimşəkləri çaxsın yenə.

Doğma yurdsuz arzuların gülü solar,
Bu yerlərdən ayrıldığı – bir qərinə.
O dərədən, bu təpədən axan sular
Sinə üstə qovuşacaq bir-birinə...

TORPAQ ÜSTƏ DOĞULAN YAŞIDLARIMA

Atamızın evindəki döşəmələr torpaq olub,
Taleyimiz belə gəlib, torpaq üstə doğulmuşuq.
Doğma yerdən ayrıldıqımı, gözlərimiz bulaq olub,
Mat qalmışam, elə bil ki, biz torpaqdan yoğrulmuşuq.

Ondan ayrılı bilmirik, əkib-biçmək dəlisiyik,
Tarlalarda, kövşənlərdə azmi olmuşuq ərəsən?
Bir belə ki, bu torpağın vurğunuyuq, hərisiyik,
Onun qoynuna girməkdən niyə qorxuruq görəsən?!

LAHIC YOLLARINDA

Dağların qucağında gəl-gəl deyir Namazgəl,
Bəs niyə Qara qaya kömür kimi qaralıb?
Dodaqlarında nəğmə, köksünün üstə saz gəl,
Həsərdən yamacların çiçəkləri saralıb.

Geri dönsən, Lahıcın yolu səndən küsəcək,
Gör bu yerlər nə qədər axarlı, baxarlıdı.
Qorxa-qorxa yerisən, ayağını kəsəcək,
Lahıc baltası kimi bu yollar ovxarlıdı.

Diqqətimiz gərilib, qalxırıq çay boyunca,
Babadağın zirvəsi bələnidir buluda.
Alpinist kəndiridi elə bil Girdimançay,
Dirmanırıq yuxarı biz ondan tuta-tuta...

ÖMRÜN İKİ ANI

Biğ yerim təzə tərleyib,
Ürəyim vurur eşq ilə.
Saç qapqara şevə kimi,
Ağ günlər öndədi hələ.

Ömür keçib, gün dolanıb,
Yaxındadı daha qürub.
Saçlar dümağ qar kimidi,
Qara gün marıqda durub...

ŞƏMKİR LÖVHƏLƏRİ

Boy atan şitillər bir gör nə deyir?
Çöllərin sükutu pozulub burda.
Hər üzüm cərgəsi bir yaşıl şeir,
Zəhmətkeş əliylə yazılıb burda.

Dəli bəbəklərin nur həsrəti var,
Adamlar oyanır günəşlə birgə.
Sanki ayaq tutub yeriyir bahar,
Onun hər addımı bir yaşıl cərgə.

Hər atlas budaqda gözüm dincələr,
Burda ağac saydım gör neçə adda.
Görünməz olubdur evlər, küçələr
Yaşıl çinarların qanadı altda.

İntizar düzənlər durub müntəzir,
İnsan əli dəysə, nələr bitirər?
Burda adamların vaxtı nə gəzir
Qonaq qarşılaya, qonaq ötürə?!

ŞƏHƏRDƏ YAŞAYAN KƏND ADAMLARINA

Ağladıq ürəkdən, güldük ürəkdən,
Yorğun gözümüzədən qovduq yuxunu.
Uşaqkən ayrılıb kənddən, kəsəkdən,
Şəhərdə sürsək də ömrün çoxunu, –

Heç zaman rahatlıq tapa bilmirik,
Qorxuruq hicranın buz nəfəsindən.
Uzaqda olsa da qopa bilmirik
Anamız torpağın cazibəsindən.

Vüsal həsrətiylə titrəyir ürək,
Gedərmə sevənin yuxu gözüne?
Kəndin qəbristanı ahənribə tək
Bizi qocalanda çəkər özünə.

Salıb yadımıza ilkin beşiyi,
Əfsanə olarıq, nağıl olarıq.
Şəhərdə tullayıb evi, eşiyi
Qayıdıb torpağa oğul olarıq...

QANLICA YAYLAĞINDA

Firuzə bibimin sözlərindən

Bura bizim oba yeri, yurd yeri,
Bura bizim yaylağımız olubdur.
Vurulubdur qoç igidlərin biri,
Göz yaşından yaylığımız dolubdur.

Qanlicadır, qan olmayıb mayası,
Bu torpağın nə günahı, ay oğul?
Novlu bulaq, bu da Gəlin qayası,
Həqiqətdir bu gün axı, ay oğul!

Xatirələr hərəsi bir qor olur,
Hey yanırım, hünərin var qaralt da...
Qanlicada il uzununu qar olur,
Qanlicada qan donubdur qar altda...

QURUYAN AĞAC

Gərib sinəsini ildırımlara
Zərif çiçəkləri qoruyan ağac.
Göz açma bilmədin bu il bahara,
Qismətin beləymiş, quruyan ağac.

Bir kimsə gəlmədi sənənin hayına,
Sanki bir igidin qolu kəsildi.
Torpağın qoynundan sənənin boynuna
Axan ümidlərin yolu kəsildi.

Söz yandı şairin dodaqlarında,
Alışdı, dərini üzə vurmadı.
Quşlar da keçən il budaqlarında
Qurduğu yuvaya yiyə durmadı.

Dərini tək-cə bir bənövşə bildi,
Yanıdan ötəndə yellər güləcək.
Nə sənənin dərini bu meşə bildi,
Nə mənim dərini ellər biləcək...

KÖRPÜDƏN ÇAYA BAXANDA

Sanki sular adama gəl-gəl deyir, çağırır,
Bulanığı da olur çayların, durusu da.
Axarda üzüşdükcə qarınları ağarır,
Ulduzlar tək sayrışır balıqlar duru suda.

Durub körpünün üstədən baxıram çay aşağı,
Mənim yorğun baxışım ləpələrlə öpüşür.
Balaca qarmağına balıq düşən uşağın
Çöhrəsinə, üzünə elə bil işiq düşür...

BU ÇƏMƏNİN ÇİÇƏK GÖZÜ

Bu çəməninin gözəlini
Axtarıram əlimyandı.
Elə bil közdü hər çiçək,
Əl uzatdım, əlim yandı.

Güllər sanki gülümsünür,
Hər təbəssüm ləçək-ləçək.
Bu çəməninin çiçək gözü
Xumarlanır məni görçək...

GÖZƏLLİYİN DİLİ LALDI

Yavaş-yavaş dağa qalxdı çisək, çən,
Gözlərimə gözəl Göygöl görükdü.
Cəmalını əsirgəmir kimsədən,
Səxavəti özündən çox böyükdü.

Ayrılməsın göy sularından qoy əlin,
Söyləmə ki, yorulmuşam, ta bəsdı.
Yel əsəndə, dodağına Göygölün
Uçub qonar bir xəfifcə təbəssüm.

Nəyə desən, dəyər birçə baxışı,
Gözmü doyar Göygöl kimi gözəldən?
Əsmək ilə, coşmaq ilə yox işi,
Gözəlliyn dili laldı əzəldən.

BAHAR YARADIR

Toxundu iplərə sehrkar əllər,
Qərribə naxışlar səfə düzöldü.
Günəş saçağına bənzəyən tellər
Titrək barmaqlardan axır yüz ildi.

Hər xalı çiçəkli çəmənə döner,
Burdakı güllərin oxşarı hanı?
Yorulmaq bilmədən Zibeydə nənə
Xaliya köçürər Azərbaycanı.

Kəlməsi ilmədi, sözü naxışdı,
Zərif haşiyələr sıra-sıradır.
Saçlara baxıram, boranlı qışdır,
Əllərə baxıram, bahar yaradır...

ŞEH

Hər gün səhər-səhər görürəm ki, mən
Şehlidir çiçəyin, gülün yarpağı.
Yaş olur bilmirəm hansı səbəbdən
Bizim təbiətin çəmən dodağı?

Həyadan qızarı geniş üfüqlər,
Şəbnəm parıldayır bir mirvari tək.
Gecə dodağını çəkir çəməndən,
Onunçün şehlidir yəqin gül-çiçək...

SÖYÜDÜM

Baxdım səhər-səhər nəmli gözünə,
Duymadı dərini çoxu, söyüdüüm.
Nə qədər vurdular sənün üzünə
Barsız olduğunu axı, söyüdüüm?!

Sənün bu büsatın düzü qəmlidir,
Bir kimsə üzünə gülməyib hələ.
Gecə ağlamısın, gözün nəmlidir,
Günəş göz yaşını silməyib hələ...

Söylə, belə dərde dözərdimmi mən,
Niyə hamı səndən küsdü, söyüdüüm?
Övladsız qadının yəqin bilirsən,
Öz dərdi özünə bəsdı, söyüdüüm...

NECƏ QƏRİB SAYIM ÖZÜMÜ BURDA

Qazax yazıçısı, dostum Beken İbrahimova

Sizə məhəbbətim dönüb dastana,
Görsəniz, çaşmayın izimi burda.
Özüm gəlməmişdən Qazaxıstana,
Dostlar çox danışib sözümü burda.

Sıxdı əllərimi mehriban əllər,
Mənə doğma imiş sizin bu əllər,
Oxşadı gözümü yamaclar, çöllər
Çəşmələr qatladı dizimi burda.

Durub Alatau bir ağsaqqal tək,
Medeo – dağların qoynunda çiçək.
Haraya baxdımsa, açıldı ürək,
Tutqun görmədilər üzümü burda.

Necə müqəddəsdir torpağı, daşı,
Gördüm, sızıldadı bağrımın başı.
Təkəli – Şuşamın əkiz qardaşı –
Durub gözləyirmiş bizimi burda?!

Cunqarın üzünü duman bürüyüb,
Yeddi çay – Taldının yeddi hörüyü.
Basıldı dağların külək körüyü,
Üfürüb oyatdı közümü burda.

Necə tanış gəlir bu dağ, bu qaya,
Sevincim köksümdə döndü bir çaya.
Elə düşündüm ki, ulu dünyaya
Nə vaxtsa açmışam gözümü burda.

Belə qərib olmaz, ay boyu bəstə,
Sən məndən sevdalı bir könül istə,
Doğma Ay yanırısa başımın üstdə,
Necə qərib sayım özümü burda?

ALMA-ATA GÖZƏLİNİN

Qazax dilində danışdı,
Başa düşdüm sözlərini.
Alma uzadıb dedi ki,
Bəhrəsidi öz əlinin.

Şeir oxudum, gördüm susur,
Dişi aslan, oldu quzu...
Dəlisiymiş zalım qızı
Füzulinin qəzəlinin.

"Leyli-Məcnun"dan halıymış,
Qönçə dodağı bal imiş,
İçti sevgiyə doluymuş
Onun qıyıq gözlərinin.

Dolandıq bağçanı, bağı,
İncik salmadı qonağı...
Bir almaymış hər yanağı
Alma-Ata gözəlinin...

PAYIZ GƏLİB OĞUZA

Yenə qızıl suyuna
Çəkilib dünya, aləm.
Yarpaqlar pıçıldayır,
Cibimdə durmur qələm –
Hey can atr kağıza,
Payız gəlib Oğuz...
Payız gəlib Oğuz...

Əlim budaq tək əsir,
Gözüm dağa dikilib.
Söz vərəqin üstünə
Yarpaq-yarpaq tökülüb,
Düşür dilə, ağıza,
Payız gəlib Oğuz.

Sarağanlar közərib,
Oda düşüb yamaclar.
Bu yerlərdə gəzəndə
Çaşıb qalma, ağaclar
Həzin nəğmə oxusa,
Payız gəlib Oğuz.

Dağlarda maral görüb,
Titrədi, əsdi ürək.
Bir dəli şeytan deyir,
O közərmiş yarpaq tək
Könlünü aç o qıza,
Payız gəlib Oğuz...

MƏNİM KÖRPƏ TUMURCUĞUM

Ağacların budağında
Göz yaşısın birçə gilə.
Hələ könül verməmişən
Xoş ətirli birçə gülə.

Mənim körpə tumurcuğum,
Həyat şirin, baldı daha.
Yaşamalı günlər gəlib,
Kirpiyini qaldır daha!

Görüm yaşıl gözlərini,
Varlığıma bahar axsın.
Sevda dolu ürəyimdə
Göy gurlasın, şimşək çaxsın.

Arzum budur son baharda
Üstünü xəzan almasın.
Baxıb sarı bənizimə,
Sənin gözlərin dolmasın.

Hələ çağlayıb axmayıb,
Bəbəyimdə sellər durur.
Aramızda aylar durur,
Aramızda illər durur.

Ürəyini qorxutmasın
Payız sözü, payız adı.
Sənin yolun ilk bahara,
Mənim yolum payızadı.

Göydə günəşi görəndə
Niyə könülsüz gülürsən?
Sən baharın ləzzətini
Payız gələndə bilərsən...

PAYIZ SULARI

Payız gələndə kövrəldər
Bulağı, çayı, dənizi.
Havanı tutqun görəndə
Bozarar suların üzü.

Külək əsər yavaş-yavaş,
Soyuyar payız suları.
Qapılıb öz dünyasına
Uyuyar payız suları.

Uçuşan qara buludlar
Dağın başında şal olar.
Yarpaq düşəndə suların
Ayna üzü xal-xal olar.

Elə bil ki, sarı simə
Toxunar titrək küləklər.
Qonar gülün yaxasına
Qızıl-qızıl kəpənəklər...

PAYIZDA YAŞIL YARPAQ

Nahaq yerə yuxu getmir gözüne,
Qara bəxtin indi çətin oyana.
Yaşıl yarpaq, çox güvənmə özünə,
Yolun varmı son bahardan o yana?

Tumurcuğun qarşısında xəzəl var,
Sənin ömrün qırılacaq payızda.
Təhlükəni hiss eləyən ağaclar
Qılinc kimi sıyrılacaq payızda.

PAYIZ

Əsəndə soyuq küləklər
Dilə gəlir sanki budaq.
Dodağından qopub düşür
Dediği söz yarpaq-yarpaq.

Payızın nəfəsi dəycək
Sarılır çöllər, yamaclar.
Sarı-sarı simə dönür
Sarı yarpaqlı ağaclar.

Xəzəl quşa dönüb uçar,
Gedir, gedir uzaqlara.
Xəzan yeli kəməne tək
Dəyir kövrək budaqlara.

Vədəsiz solan çiçəklər
Arzuları daşa çalır.
Doluxsunmuş buludların
Gözlərindən yaş açılır...

–Oldum yollarda ərəsən.
–Qanında çeşmələr axır.
–Niyə coşqunam görəsən?
–Pəncərəm dənizə baxır...

Bəzən düşünürəm:
nə üçün doğulmuşam,
öləcəyəmsə
əvvəl-axır?!
Şimşək çaxır
gözlərimin qarasında.
Qollarının arasında
uyumaq istəmirəm əzrayılın.
Kötürür məni fikir:
-Buna da şükür!
Nə yaxşı ki, doğulmuşam,
nə yaxşı ki, çəmənlərdən
çiçək dərmişəm.
Udmuşam havasını dağların,
bağların barından dadmışam
heç olmasa.
Marsa, aya uça bilməsəm də,
izləmişəm kosmik uçuşları.
Quşları heyran qoymuşam
zəkamin qanadıyla.
Adıyla öyünmüşəm
Babəkin, Cavanşirin...
Şirin-şirin dinləmişəm
nənəmin nağıllarını.
Oğullarını itirən ananın

dərdini sezmişəm.
Gəzmişəm vətən çöllərində,
göllərində, çaylarında çimmişəm.
Fürsət var ikən
dağlara, dərələrə
yenidən baxmaq istəyirəm.
Küçə olub
sərilmək istəmirəm
ayaqlar altına,
çiçək olub ayaqlar altından
qalxmaq istəyirəm...

ŞAMAXIDAN QAYIDIRAM

Əllərimdə
Şamaxı lalələrinin avtoqrafı,
ürəyimdə düzlərin genişliyi,
bulaqların sərinliyi.
Gözlərimdə dağların ucalığı,
dərələrin dərinliyi.
Ciyərlərimdə meşə havası,
qulaqlarımda
bulaqlar nəğmə oxuyur
şirin-şirin.
Başımda Pirqulu heyrəti,
Dodaqlarımda Sabir şeri...

GİR DƏNİZƏ, OĞLUM

Gir, oğlum, gir dənizə!
Peşiman olmazsan
çimdiyinə.
Ayaqların həsrət qalmasını
balıqqulağı çimdiyinə;
Gözlərin dəniz maviliyinə,
suların parıltısına;
Dodaqların dəniz duzuna,

qulaqların ləpələrin şırıltısına.
Öyrən üzməyi, baş vur dərinə.
Körpə əllərini ver
Dənizin ləpə əllərinə.
Qurulan şəfəqlər altında,
tunca dönsün bədənin.
Qəlbi də dəniz olar,
dənizlə dostluq edənin...

ÜÇ BACI

*Bakıdakı çarhovuzların birində üç
qız heykəli var.*

Haçansa soyunub
giriblər hovuzla,
üç gözəl, üç bacı.
Çıxmaq istəyəndə sudan
tapmayıb paltarlarını
ağlayıblar acı-acı.
Görəndə sahiləki insanları
donublar bacılar.
Həyədan heykələ
dönüblər bacılar...

TUT AĞACI

Budaqlarım
doğram-doğram doğranar;
mişarlanar, baltalanar, dəhrələnər...
Hər kəsilən qolumun yerindən
neçə-neçə təzə budaq pöhrələnər,
boylanar günəşə,
can atar bahara...
Təzədən doğranar qollarım,
təzədən Prometey kimi
dözərəm ağırlara.

Atlas, ipək olub
gözəlləri qucaqlayanda
sızıltısı kəsər qollarımın...

Ötən günlərin üstünə
təskinlik qarı yağır...
Göz yaşına dönürsə bu qar
ürəyimin atəşində,
neyləyim mən biçərə,
neyləyim mən fağır?

Aylı gecələrdə
qapımızdakı paslı qifil
ağlayır.

Bu baharın yarpağı tanımaz,
tanısa, bu ağac tanıyar məni.
Bu bulağın suyu tanımaz,
tanısa bu daş tanıyar məni...

Dünyamızın qaşdırmı üfüqlər?
Günəş gözdü, kirpikləri şəfəqlər...

MƏN SƏNİ ƏKMIŞƏM

Səni qələm vurub əkdim torpağa,
Axdı ürəyimə yerin atəşi.
Tumurcuq gözlərin döndü yarpağa,
Yarpaq ovucların uddu günəşi.

Mən səni əkmişdim bahar eşqinə,
Mənim bahar eşqim ürəyin oldu.
Gözümün nurundan su verdim sənə,
Əlimin zəhməti çörəyin oldu.

Boy atdın, ucaldın, çırpındı ürək,
Sən öz sükutunla danışdın, dindin.
Qızlar bulağından içib qızlar tək
Özün də qənirsiz gözələ döndün.

Bir səhər nə gördüm, görməyəydim kaş
Nadanlar nə günə qoymuşdu səni?!
Yaranın yerindən süzülürdü yaş,
Bir nankor bıçaqla soymuşdu səni...

...Söyüd danışdı səşində qıyam,
Sükutun dilini bilənlər azmı?
Bu gün bir pərişan söyüdə qıyan,
Sabah bir gözələ əl qaldırmazmı?

Bu sual tərək etmir könlümü bir an,
O əl gözəlliyə bəs necə qıydı?
Söyüd yarpaqları deyildi, solan
Bir nankor xəbəsin arzularıydı...

ŞABAŞ

Ömrün qızıl məqamında
Düşür yarpaqlar.
Bu meşədə gör nə qədər
Xəzəl, yarpaq var!

Biz köçsək də bu dünyadan,
Dünya boşalmır.
Budaqlarda bir yarpağın
Yeri boş qalmır.

Bu xəzəllər elə bil ki,
Qızıldı belə.
Bu ağaclar şabaş verir
Yüz ildi belə...

BAHAR APARMIŞDIQ ORABANA BİZ

Dostum Nazim Yusibova

Oraban çayından atlanıb keçdik,
Xatirə göyərdi izlərimizdə.
Dörd dost bulağının suyundan içdik,
Dünya gözəlləşdi gözlərimizdə.

Tumurcuq gözünü açdı ağaclar,
Gün çıxdı, kükrəyib kəsdi yolu su.
Yamacda səs-səsə verdi turaclar,
Dağlar nəfəs aldı sinə dolusu.

İtdi qəlbimizdən dərdlər, ağrılar,
Nəşib dayının da gülürdü üzü.
Dağın qolları tək haça cığırılar
Açılıb, qoynuna çağırdı bizi.

Yazın xoş nəfəsi gördü işini,
Hayana baxırsan güldü, çiçəkdi.
Günəş yüz on yaşlı Rəcəb kişinin
Qırış sifətinə ütümü çəkdi?

Üzüne yazılıb onun dünəni,
Danışdı, gözündən sellər ötüşdü.
Çiçəyi çırtladı Göyçək nənənin,
Gəlinlik çağları yadına düşdü.

Nazim nə düşündü, Akif nə dedi? –
Tutdu gülüş səsi dərəni, düzü.
Sanki dost gəlişi toy-bayram idi,
Cavanın, qocanın gülürdü üzü.

Sevincdən qəlbimiz uçdu quş kimi,
Sısqa bulaq idik, bir dəniz olduq.
Bu il Orabana qaranquş kimi
Bahar müjdəsini verən biz olduq...

DAĞLAR DÜŞÜNÜRDÜ

Bələd oldum suyu dəycək dilimə,
Bu yerlərin torpağına, daşına.
Cığırılar dəstələyib əlimə,
Kəmənd atdım zirvələrin başına.

Alçalmağa məcbur etmə ucanı,
Bir gözəllik sərgisi var çəməndə.
Zirvələri tərətməyə güc hanı,
Kəmənd atan özü düşər kəməndə.

Vətənimə gələn oxa sinə gər,
Belə olub bu dağların tələbi.
Göylə yerin sərhəddir zirvələr,
Qartallarsa sərhədçidi elə bil.

O tapıbdır ucalığın yolunu,
Kim birinci can atıbsa günəşə.
Göydən gələn ildirimin, dolunun
Qarşısına çiyin verib həmişə.

Bu dağların nisgilini kim duyub? –
Görünmə də zirvəsindən uzaqlar,
Bu dağların ayağına baş qoyub,
Hönlür-hönlür ağlayırdı bulaqlar.

Uzaq düşüb el-obadan, yaxşı bax,
Nə ucadı, nə hündürdü bu dağlar.
"Papağını qarşısına qoyaraq"
Elə bil ki, dərələri, düzləri,
Meşələri düşünürdü bu dağlar...

DAĞ PAYI

Dostum Tofiq Hüseynliyə

Uca dağlar həsrət ilə baxır dənizə,
Dağ çayları dağdan qopub axır dənizə.
Neçə-neçə dərələrin, sərt dolayların
Həsretini ümmanlarda uyudur yəqin.
Düşünürəm, dağdan gələn bu dağ çayları
Ucalığın dərinliyə payıdır yəqin...

ƏBƏDİ QONŞULAR

Demə ki, bu dağlar qocalıb, düşüb,
Alçaqlıq dərənin xisləti imiş. –
Birinə payına ucalıq düşüb,
Birinə dərinlik qisməti imiş.

Əvvəl dərəyə en, sonra dağa qalx,
Seyr elə onları yaxından, gəndən.
Dağısız dərə olmaz, dərəsiz də dağ,
Onlar qonşudular yaranan gündən.

Ömrün yoxuşuna, enişinə döz,
Gör insan nə qədər bəxtiyar imiş.
Hər yan düz olsaydı, yorulardı göz,
Yaxşı ki, dərələr, dağlar var imiş...

ZİRVƏDƏ BİTƏN PALID

Palid uca göstərir kök saldığı dağları,
Yellər vecinə deyil, tufanlarla çarpışıb.
Torpağa elə möhkəm işləyib ki, zoğları,
Sanki qartal ovundan caynağıyla yapışıb.

Dayanıb gövdəsinə hamı heyrətlə baxır,
"Qartal"ın hər qanadı nəhəng budağa dönür.
Dartınır, caynağında qaldıra bilmir dağı,
Ancaq özü boy atır, dağ üstə dağa dönür...

YAŞILLIQ NƏĞMƏSİ

Elə ki, bulaqlar nəğməkar olar,
Şırlı bir həzin nəğməyə dönər.
Balaca arxlarda şütüyən sular
Axar ağacların təşnə ömrünə.

Əgər yolu düşsə quru çöllərə,
Çiçəkli bir xalı toxuyar bulaq.
Əzəldən gözəllik sevən ellərə
Yaşillıq nəğməsi oxuyar bulaq.

Kirisə, çiçəklər saralar, solar,
Pozular dünyanın yaraşığı da.
Gündüz dünyamızı çimdiren sular
Gecələr yuyunur ay işığında...

DAŞLI DƏRƏ

Torpağında baş qaldırır
Nərgiz, zanbaq, nilufər,
Daşlı dərə, yaz gələndə
Daşlarını sel öpər.
Daş kövrələr daşlığıyla,
Daş dodaqlar dil açar.
Daşlı dərə, daşlarının
Sinəsində gül açar.
Kimlər gəlib, kimlər gedib, –
Eh, mənim də
yoxluğuma dözərlər.

Daşlı dərə, daşın olum,
Əyləşsinlər üstümdə
Suya gələn gözəllər...

BƏNÖVŞƏ

Bahar dostu, çiçək dostu olanlar,
Gəlmişəm ki, təbrik edim sizi mən.
Nə olsun ki, beş-on günlük ömrüm var,
Baharın ilk sözü mənəm, sözü mən.

Tapdanaram, necə çıxım yola mən? –
Səngərimdi, sığınmışam kola mən.

Bahar məni bir əsgərə döndərib,
Əbəs yerə hədələyir qış onu.
Bahar məni kəşfiyyatçı göndərib,
Hazır durub onun çiçək qoşunu...

ƏSGƏR NƏĞMƏLƏRİ

BİZ ƏSGƏR GEDİRİK

Neçə sevən qəlbə yara qövr elər,
Hicrana düşənlər oda yandılar.
Biri gül gətirər, biri kövrələr,
Adamlar nə qədər mehribandılar!

Bu gecə analar narahat yatar,
Onlar isti corab toxuyar indi.
Bir vaxt ayrı nəğmə oxuyan qatar
Əsgər nəğmələri oxuyar indi.

Sıxar əllərimi neçə dost əli,
Neçə dost öpüşü havada qalar.
Dolanar bir anda obanı, eli,
Xəyalım göylərdə hey qanad çalar.

Arxamca boylanar, boylanar o qız,
Hicrana dözəni mətin sayırıq.
Çıxıb döyüşlərdən ata-babamız,
Bizsə əsgərliyi çətin sayırıq.

Həyat öz sirrini danışar yenə,
Çıxar yollarıma çətin yoxuşlar.
Ancaq çox çəkməz ki, bu həyat mənə
Mətanət bağışlar, hünər bağışlar...

ƏSGƏR PALTARI

Geyindim əynimə əsgər paltarı,
Anam öz oğluyla öyünə bilər.
İndi varlığımda, indi sinəmdə
Bir əsgər ürəyi döyünə bilər.

İstəyirsən məni odlara yandır,
Nə olar, bərkiyib olaram mətin.
Əsgər paltarını geymək asandır,
Əsgər şərəfini qorumaq çətin...

ƏSGƏR ŞİNELİ

Həm gözəldir, həm qəşəng,
Əsgər şineli.
Həm yorğandır, həm döşək
Əsgər şineli.

Kim geyinsə əyninə,
Qızar bədəni.
O, əsgəri qoruyar,
Əsgər vətəni...

ƏGƏR ƏSGƏRSƏNSƏ

Qırıb keçməlisən qışın buzunu,
Həziyə, Qafura oxşamalısən.
Əgər əsgərsənsə, ömrün uzununu
Həyəcan içində yaşamalısən.

Biryolluq könlündən şübhələri boğ,
Nəyinə lazımdır, axı nəyinə?
Deyirsən: –Döyüş yox, müharibə yox,
Eh, nə var indinin əsgərliyinə.

Alınmaz qaladır dayandığım post,
Gərək öz mərdliyin səni tanıda.
Əsgərliyə nə var, söyləmə, ay dost,
Əsgər döyüşdədir sülh zamanı da...

İKİ ƏSGƏR

Sil gözündən o yaşları, nədir qüسسə, qəm?
Niyə mənim ürəyimi oda salırsan?
Mən vətəni qorumaqçın əsgər gedirəm,
Sən eşqimi qorumaqçın əsgər qalırsan.

TƏLİMDƏ

O gecə getmişdik hərbi təlimə,
Atəş kəsilmədi səhərə qədər.
Mən öz silahımı alıb əlimə,
İrəli cumurdum dilimdə zəfər.

Ayağım altında qayalar diş-diş,
Giley yeri deyil, nə danış, nə din.
O böyük sərkərdə – Suvorov demiş:
Döyüşü asandır çətin təlimin.

Səmada yox idi nə duman, nə çən,
Yerdə göy gurlayır, şimşək çaxırdı.
Atəş! – deyən kimi neçə lülədən
Gecənin qoynuna ulduz axırdı.

Meydan oxuyurdu sanki yer göyə,
Zülməti fişənglə sillələyirdik.
Səhər tez açılısın, tez gəlsin deyə,
Elə bil gecəni güllələyirdik...

ƏSGƏR MƏZARLARI

Gəlir yer altından sanki bir səda,
Xeyir, ölməmişik, hələ sağıq biz.
Bir ana qəlbindən qopanda nida,
Torpağın altından qalxacağıq biz.

Sinəmizdən axan o qızıl qanı
Biz havayı yerə itirməmişik.
Əsgər məzarları tutub dünyanı,
Hələlik xidməti bitirməmişik.

Gərək mərd sonacan eli yarıda,
Bu torpaq bizimçün səngərdir elə.
Bil ki, əsgərlərin məzarları da
Bu dünya durduqca əsgərdir elə.

POLADA DÖNMÜŞƏM

Vətənçin döyüşən mərd oğulların
Nələr çəkdiyini indi duymuşam.
Vaxt olub üstündə yatmışam qarın,
Başımın altına daş da qoymuşam.

Gecələr qalmışam çölün düzündə,
Şaxta kəsib məni, yenə dözmüşəm.
Yayın istisində, qışın buzunda
Çöllərdə özümə səngər qazmışam.

Çox şeyə qadirəm, indi nə dərdim,
Daha qorxutmayırdə, dik məni.
Yanımdan yel ötsə, xəstələnerdim,
Polada döndərib əsgərlik məni...

ANAMA MƏKTUB

Doğma övladından qalmısan gendə,
Salam, əziz ana, oğlundan salam!
Bilirəm, durmusan əlin çənəndə,
Deyirsən: – Görəsən necədir balam?

Darıxma, anacan, kefim pis deyil,
Bir-bir günlərimi salıram yola.
Təsəlli verirsən: – Nədir ki, bir il,
Hamı əsgər gedir, darıxma, bala!

Orda olanda da elə beləydin,
Yollara baxardın darıxanda sən.
Deyirsən: – Ay oğul, kaş tez gələydin! –
Təsəlli verən də, darıxan da sən.

Həyat yollarında ağarıb başın,
Nələr çəkməmişən sən bizdən yana?!
Döyüşdən gəlməyib iki qardaşın,
O vaxtdan qalmısan sən yana-yana.

İki yara varmış sənin bağrında,
Bu dərdə acizlər çətin ki, dözə.
Sonra öyrəndim ki, vətən uğrunda
Gedib dayılarım gedər-gəlməzə.

Açılıb ölümün qorxunc qolları,
Həyat dönməzləri arayır, seçir.
Mən indi bildim ki, cəbhə yolları
Bütün anaların qəlbindən keçir.

Söhbət uzun çəkdi bir az deyəsən,
Anacan, qəlbini bürüməsin qəm.
Bir də ki, mənimçin heç darıxma sən,
Vətənə borcumu verib, dönərəm.

Düşməni didərəm bil ki, dişimlə,
Oğlunun hər yerdən görünər yeri.
Elə gələrəm ki, bu gelişimlə
İtkin dayılarım qayıdar geri...

VƏTƏNİN KEŞİYİNDƏ

Hələ bir şey yoxdur yazdıqlarımda,
Bolluca təsəlli, ümid var ancaq.
Əsgər həyatından yazdıqlarım da
Yəqin könlünüzü oxşamayacaq.

Sözümdə nə gül var, nə də ki çiçək,
Hələ gəlməyibdir bura yaz, gülüm!
Misralar gəlsə də xoşuna tək-tək,
Sənin albomuna yaramaz, gülüm.

Ayaq səslərimiz ucalır göyə,
Vətən zəfərlərə çağırır bizi.
Hər vaxt polad kimi bərk olaq deyə,
Bu həyat təzədən qoruyur bizi.

Keşikdə görərsən, məni keşikdə,
Gecəni gündüzə qatıram indi.
Yata bilməyirdim yorğan-döşəkdə,
Torpağın üstündə yatıram indi.

Ancaq ki, bir qədər gödəkdir dilim,
Yarışda çox zaman dostlarım udur.
Bir vaxt təkçə qələm götürən əlim,
Həm avtomat tutur, həm qələmtutur.

Keşikdə durmuşam, zarafat deyil,
Hər vaxt sayıq olam gərək yerimdə.
Mənə ağır gələn avtomat deyil,
Vətənin haqqıdır çiyinlərimdə.

ESTAFET

Ellər bu ənənəyə
Hər vaxt alqış deyəcək.
Atam geyən şineli
Bu gün mən geyinmişəm,
Sabah oğlum geyəcək...

SEVGİLİSİ ƏSGƏR OLAN QIZLARA

Gözünüz yol çəkər aylardan bəri,
Pıçıldayarsınız hey həzin-həzin.
Girər yuxunuza addım səsləri,
Qəlbiniz quş kimi çırpınar sizin.

Bu qədər hicrana dözdünüz necə?
Çətindir söyləsəm, inciyərsiniz.
Əsgər məktubunu açıb gizlicə,
Sözlərin oduna isinərsiniz.

Hicran eşq odunu soyutmasa da,
O ötən illərin görünər yeri.
Eh, illər geriye qayıtmasa da,
Sizin sevgiliniz qayıdar geri...

AYAQ DÖYƏNDƏ DƏ

Titrək əllərinə yetişər əlim,
Ömrünə az qalıb intizarın da.
Sükut eləyirsən, niyə, sevgilim? –
Könlüm məktubunun intizarında.

Ay keçər, həftələr qopar yerindən,
Seyrələr sinəmdən o dərd, o ağrı.
Ayaq döyəndə də öz yerimdə mən
Sanıram gedirəm hey sənə doğru...

ETİRAF

Hey ayaq döyürəm hələ yerimdə,
Bizə əsgərlikdə cavan deyirlər.
Hələ özüm kimi şeirlərim də
Həqiqi mənada əsgər deyillər...

TƏLƏS, AY QATAR

Qatar yola çıxır: tıq-tıq, tık-tık...
Götürür hər yanı səsi, səmiri.
Gedir ayağında bir "dəmir çarıq",
Ayaqlayıb keçir dəmir dəmiri.

Vaqonlar elə bil poçt qutusudur,
İnsanlar içində məktublar kimi.
Qatar nəfəs alıb dayanır, budur
Məktublar ünvana yağır qar kimi...

Yerə düşənlərdən biri də mənəm,
Ünvana çatmaqçın dönmüşəm yelə.
Nə vaxtdır yolumu gözləyir nənəm,
Bilirəm, savadı olmasa belə

Məni oxuyacaq, basıb bağına,
Deyəcək: özündən, işindən danış.
Hələ atam, anam, bacım bir yana,
Yığılacaq bizə neçə dost, tanış.

Kəndimiz mənimçin darıxıb yaman,
Hər yerdə bir cürə dinəcəyəm mən.
Sevdiyim gözəllə görüşən zaman
Sevgi məktubuna dönəcəyəm mən...

Bilirəm, hər kəsin könlündə söz var,
Gərəkdir yetişə söz ünvanına.
Yollarda ləngimə, tələs, ay qatar,
Məktublar tez çatsın öz ünvanına...

GÜNLƏRİM

Yola salıb ötən günlərimi,
Gedirəm üzü sabaha.
Günlərim patrona bənzəyir,
Zaman silaha.
Ürəyimdə dünyanın qoyduğu izlər...
Ötən günlərim –
Boş qalan gilizlər...

27.12.1971

Quşbaşı qar yağır, hər tərəf dümağ
Deyən sərt olacaq bu ilki qış da.
Addım atan kimi sürüşür ayaq,
Gərək məşq edəsən qarda, yağışda.

Qorxma bu çovğundan, gücünü göstər,
İgid öz adını dəyişə bilməz.
Eh, qardan, çovğundan çəkinən əsgər,
Qəddar düşmənlərlə döyüşə bilməz.

1972

DƏMİR KİMİ

Ölümün dik gözünə bax,
Sən qorxunu saya salma.
Dəmir kimi bərk ol, ancaq
Dəmir kimi soyuq olma...

01.01.1972

SAĞLIQLAR SÖYLƏYƏNDƏ

İstəyirəm alışsın ürəyim məşəl kimi,
Təzə il, təzə arzu, yazılmamış vərəqlər.
Bu yel qanadlı illər görünməz bir əl kimi
Ömrümün kitabını yavaş-yavaş vərəqlər.

Ürəyim inləsə də hicranın pəncəsində
Ağlayıb darıxmasın, qoy mənim sevdiyim qız.
Bilirəm, köhnə ilin sonuncu gecəsində
Təzə ilin eşqinə badə qaldırırsınız.

O sağlıqlar hamısı gözəldir, ancaq dayan,
Nuş olsun, mey içirsiz boran məni döyəndə.
Mümkünsə təzə ili keşikdə qarşılayan
Əsgəri unutmayın, dostlar, sağlıq deyəndə...

01.01.1972

CAN SAĞLIĞI

Enməyi, qalxmağı bacarmalısan,
İstər dərə olsun, istər dağ olsun.
Bir şey itirəndə dünyada insan
Deyirlər: -Qəm yemə, canın sağ olsun!

Söylə kimin gözü həyatdan doyub?
Kim sevmir ömrünün gənclik çağını?
Dünyanın ən gözəl neməti sayıb
Atalar, babalar can sağlığını.

Bəlkə dərd əlindən üstələnməsəm,
Qədrini bilməzdim can sağlığının.
Kim bilir, bəlkə də xəstələnməsəm,
Qədrini bilməzdim can sağlığının...

16.01.1972

ƏSGƏRLİYƏ NƏ VAR

Mənalı olmazdı bəlkə də həyat
Həmişə insanın kefi çağ olsa.
Heç sənin yanına gəlməzdim, həkim,
Sürünə-sürünə yaşamaq olsa.

228

Ucalmaq həvəsi vursə beynimə,
Duraram, şineli geyib əynimə.
Dərin uçurumlar gəlməz əynimə,
Qalxaram, nə qədər uca dağ olsa.

Xalqın gözlərində daş-tərəzi var,
Gözəl bir iş görsən, alqışlayarlar.
Başqa günahını bağışlayarlar,
Vətənin yanında üzün ağ olsa.

Bu ülvi gözəllik təbiətidir,
Həyat yollarında insan mətindir,
Dostlar, qınamayın, mənə çətinidir,
Əsgəriyə nə var canın sağ olsa...

19.01.1972

GEDİR

Sonalar azalır, nə olsun demə,
Yadında saxla ki, gölündən gedir.
Ceyranlar azalır, batmışan qəmə,
Sənin çəmənindən, çölündən gedir.

Bu məhzun görkəmin gələrmə xoşa?
Qızıl dəqiqələr gedibdir boşa.
Vurduq bu günü də birtəhər başa,
Nə olar, qəm yemə, ilimdən gedir.

Təngə gətiribdir səni boran, qar,
Eh, nə vaxt gələcək görəsən bahar?
Ay Rafiq, hər şeyin bir əlacı var,
Heyf ki, sağlığın əlindən gedir...

16.01.1972

229

AYLI NƏĞMƏLƏR

NƏ BİLƏRDİK

Sevməsək, ay tək nur saçan
Üzün qədrin nə bilərdik?
Sevda ilə dolub daşan
Gözün qədrin nə bilərdik?

Boran aldı üstümüzü,
Oğurladı istimizi.
Boğmasaydı tüstü bizi,
Közün qədrin nə bilərdik?

Doğma sayardıq hamını,
Gəzməzdik atın xamını,
Dadmasaq şitin tamını,
Duzun qədrin nə bilərdik?

Bu meydana girməsəydik,
Haqqa könül verməsəydik,
Əyriləri görməsəydik
Düzün qədrin nə bilərdik?

Ürəklərdə nur olmasaq,
Sular kimi durulmasaq,
Füzuliyə vurulmasaq,
Sözün qədrin nə bilərdik?

Sevgi – ömrün yaraşığı,
Həsret – könül sarmaşığı...
Sevməsək Sarı Aşığı,
Sazın qədrin nə bilərdik?

Ayrılıq bizi yaxmasa,
Gözümüzdən yaş axmasa,
Çoxdan əlimiz çıxmasa,
Azın qədrin nə bilərdik?

Ustayam, deyiləm naşı,
Havalanıb könlüm quşu,
Görməsək boranı, qışı,
Yazın qədrin nə bilərdik?

AYLI NƏĞMƏLƏR

Qəlbinə sevgi düşenin
Yuxu gedərmi gözünə?
Ayağım yerdən üzülür,
Ay məni çəkir özünə.

Onun bircə təbəssümü
Yerimdən qoparır məni.
Uşaq tək əlimdən tutub,
Harasa aparır məni...

Mən yuxuya gedən kimi
Göyden Ay aşağı düşür.
Yazdıqlarımın üstünə
Gəlib Ay işığı düşür.

Həsret dolu misraların
Gözlərinə getmir çimir.
Ürəyimin arzuları
Səhərəcən çimir, çimir...

Açılır sətirlərimin
Qırışığı, uyuşuğu.
Yarımçıq qalan şerimi
Tamamlayır Ay işığı.

Cızmaqaramı oxuyub,
Ah çəkəni qınamıram.
Axşam yazdığım nəğməni
Səhər durub tanımıram...

AYIM

Ayım, niyə küskünsən?
Yorğunsan, ya üzgünsən?
Sevənlərin baxdığı
Bir sehrli güzgüsən.

Toy-bayramdı gəlişin,
Səadətdi gülüşün,
Gecələr şairləri
Dəli etməkdə işin.

Məni soyuqca süzmə,
Sevən qəlbimi üzmə.
Pəncərədən gir evə,
Üzünü qoy üzümə...

AYLI GECƏ

Aylı gecə, aylı gecə
Axdı ömrümə, ömrümə.
Aylı gecə, Ay gözünlə
Baxdın ömrümə, ömrümə.

Aylı gecə, aylı gecə,
Bir ay üzə vurulmuşam.
Aylı gecə, aylı gecə,
Əcəb bəxtəvər olmuşam!

Göyün ulduz "məməsindən"
Gecə nəne işıq sağır.
İntizarlı gözlərimə
Ulduz-ulduz işıq yağar.

Bulud gördüm, elə sandım
Göydə kimsə qurub çadır.
Ay girdi buluda, neynək,
Ay üzüm ki, yanımdadır?!

AYLA ÜZ-ÜZƏ

Mən Aya baxan zaman
Halım pərişan olur.
Mən Aya baxan zaman
Qəlbimə sevgi dolur.

Sanki söhbət edirəm
Ən mehriban adamla.
Üreyimə həsrətin
Süzülür damla-damla.

Ay məni dəli edib,
Yuxum ərsə çəkilib.
Bilirəm ki, sənə də
Gözün Aya dikilib.

Sevənlərin yoluna
Nur çiləyən o fənər
İntizar baxışların
Görüş yerinə dönər...

AYDINLIQ GECƏLƏRDƏ

Eşqin yolu üstündə
Hər işıq mayak olur.
Sevənlərin hamısı
Gecələr oyaq olur.

Arzular qönçə tutur
Ay işığından içib
Səyyarələr içində
Gözüm bir ulduz seçib.

Aydınlıq gecələrdə
Quş olmaq istəyirəm.
Mən uçub ulduzlara
Qoşulmaq istəyirəm.

Onlara əlmi çatar? –
Ulduzlar çox qəlbidi.
Hərəsi bir sevinin
İşıq saçan qəlbidi...

ETİBARLI DOST

Hər qonaq mənim başıma
Dolandı pərvanə kimi.
Kövrəldim, sinəmdə ürək
Titrədi bir nanə kimi.

Axşam düşdü, şər qarışdı,
Dostlarım döndülər geri.
Son közləri öləzidi,
Bumbuz oldu ocaq yeri.

Göyə baxdım, qəlbim əsdi,
Bu ay məndə ürək qoymur.
Təkçə o, etibarlıdı,
Gecələr məni tək qoymur...

YARPAQLARIN ARASINDA ÇİÇƏKLƏYƏN AY

Rəsul Rzaya

Bu gecənin sükutunda bir dəli haray,
Bu gecənin cəmalına olmuşam əsir.
Yarpaqların arasında çiçəkləyib Ay, –
Bu lövhəni seyr etdikcə ürəyim əsir.

Yarpaqların arasında çiçəkləyən Ay,
Bu dünyanın ən bəxtəvər çiçəyi imiş.
Yarpaqların arasında çiçəkləyən Ay,
Deməyəsen, bir şairin ürəyi imiş...

KOR AY

İşığa qərq edir cığır, izi,
Ay çölə, çəmənə çağırır bizi.
Nurundan pay verir dərəyə, düzə,
Hər şeyi, hər şeyi göstərir bizə.
Ancaq özü kordu, heç nəyi görmür,
Şeh altda üşüyən çiçəyi görmür.
Odundan od alıb yanan gözləri,
Yarası nur saçan ürəyi görmür...

Qapını açdım,
Ay girdi evə.
Qapını ördüm,
Ay çıxdı çölə.
Onu dustaq eləyib
evdə saxlayan
anadan olmayıb hələ...

Yaşıl işıq
gəl-gəl deyir,
qırmızı – dayan,
sarı – hazırlaş! –
Ayım, nə qədər sənün üzünə
baxa-baxa dayanım?

AY

Yuxusu qaçanlara
Ümiddi, dayaqdı Ay.
Yarım, yoldaşım yatıb,
Yaxşı ki, oyaqdı Ay.
Şairlərin yoluna
Nur saçan mayakdı Ay...

"İçı qəm-qüssəylə dolu
Solğun Ayı sındırdılar."

F.Q.Lorka

Solğun Ayı sındırdılar,
İçindəki qüsse, həsrət
çilik-çilik olub səpildi
sevənlərin ürəyinə...

YAXŞI Kİ DÜNYANIN SEVƏNLƏRİ VAR

FÜZULİ MEYDANI

Görüş yeri təyin etdik
Füzuli meydanını.
Unutmaq olarmı o görüşün
tək bircə anını?!
Gözlər, ürəklər
danışdı bu meydanda.
Məhəbbət çırağı
alışdı bu meydanda.
Həsərlə süzürdüm
sevdiyim gözəli,
bu dəm
səsləndi qulağımda
Füzuli qəzəli.
Unutdum özümü,
Susdum,
heykəlinə dikərək gözümü...
Məhəbbət yolunda
əridi gilə-gilə,
şam kimi,
kim deyir o yanmadı?
Oyatdı qəlbimizi fəğanı,
qara bəxti oyanmadı.
Elə bil şeir oxuyurdu
əyərək başını.
"Şəbi-hicran"ı dinləyə-dinləyə
atdıq ayrılığın daşını.
Birləşdi əllərimiz,
peyman bağladıq.
Sevinc qəhəri boğdu bizi,

ağladıq...
Həsret dolu misralar
həsret qəlbimizə axdı.
Füzuli meydanı –
Məhəbbət dünyasının paytaxtı. –
Bu ad çox yaraşır ona.
Sevməyi bacarmayanlar,
şərə biganələr
girməsin bu meydana...

ŞAIRİN GÖZÜNDƏN ÇIXAN GÖZ YAŞI

Dedin: – Ağlamırsan, daşsan elə bil,
Mənimse gözümdən gur sellər axır.
– Şairin göz yaşı gözümdən deyil,
Şairin göz yaşı qələmdən çıxır.

Sinəmdə ağrılar çalxanır, daşır,
Sənin gileylərin hədərdir, hədər.
Şair qələmindən çıxan göz yaşı
Kağızlar üstündə nisgil göyərdər...

KÖNLÜM

Könlüm qırıq şüşədi,
Ümidi günəşədi.
Sevinci – kol dibində
Gizlənən bənövşədi.

Dağ yanında dağ könlüm,
Zirvələri ağ könlüm.
Qəm-qüssə hasarının
İçində dustaq könlüm...

DÖRD FƏSİL

Dörd fəsil –
dünyanın dörd üzüdü,
zamanın dörd təkəri,
ilin dörd sözüdü...
Ürəyin dörd xanası,
dörd sevinci,
dörd əzabıdı.
Təbiətə açılan
dörd sehrlı qapıdı...

İtdin o dağın arxasında;
o dağ ayrılığın sərhədi –
keçilməz hasarıdı.
Ancaq...
dalınca qüruba baxmıram,
üzüm gündoğana sarıdı.
Əgər doğrudan da,
günəşsənsə,
yenidən qayıdacaqsan
ömrümə...

YAXŞI KI, DÜNYANIN SEVƏNLƏRİ VAR

Dünya neçə dəfə ağ bələnsə də,
Qəlbimin başında bir işıq yanar.
Bu eşqin üstünə qar ələnsə də,
O qarın altından qəlbim boylanar.

Hələ neçə dəfə gözün dolacaq,
Neçə yol dönəcək ömrünə bahar.
Sanma ki, bu sevda yetim qalacaq,
Yaxşı ki, dünyanın sevənləri var.

Gözümü gözündən etdilər sürgün,
Vətən nisgilini qərib görəcək.
Qar altdan boylanan qəlbimi bir gün
Bir gənc öz yarına dərib verəcək.

Üstümə yağacaq dümağ ləçəklər,
Ala gözlərinə olum sadağa.
Yaxşı ki, dünyada sevnən ürəklər
Nə qoruq tanıyır, nə də qadağa...

QUŞ DIMDIYİNDƏN DÜŞƏN SEVDA

Körpəcə bir bulaq idim,
Gur çaya dönəcək ömrüm.
Bir quş dimdiyindən düşən
Sevdaya dönəcək ömrüm.

Ətri qalib çiçəklərdə,
Yaxası şux küləklərdə.
Məni duyan ürəklərdə
Sədaya dönəcək ömrüm.

Sinəm öləziyən ocaq,
Dostdan, yardan ayrılacaq,
Görüşlərdən sıyrılacaq,
Vidaya dönəcək ömrüm.

Zaman titrəyir saçımda,
Qəlbim ömür ağacımda,
Həyatımın son ucunda
Nidaya dönəcək ömrüm...

İSTƏYİRƏM

İstəyirəm suallarla dolu məktubuna
cavab yazım.
Ancaq ürəyimdə səni isidə biləcək
bircə gilə köz tapa bilmirəm.
Qarşımdakı ağ vərəqi
ağ bayraq kimi qaldırmaqdan başqa
söz tapa bilmirəm.

QAN BAHASINA

İstəmirəm ki,
bir dəliqanlı bizə
baxa, sına!
Bu öpüşün ən ucuzu
qan bahasınadı, gülüm,
qan bahasına...

SEVGİ

Ömür vəfasızdı,
bunu bilə-bilə
yənə sevirik onu.

Sənin gözlərinin yaşı,
Tale üzüyümün qaşı...

Tale qismət elədi, verdin mənə pay, gözəl,
Gözlərin gəl-gəl deyir, çətin bu yoldan dönəm.
İlk sevgi müəllimin mən olsam da, ay gözəl,
Məhəbbət gülşəninə yolu son düşən mənəm...

QALACAQ

Əlvida desən də, unut desən də,
Sevda gülşənində izim qalacaq.
Sənin unudulmaz xatiratında
Söhbətim qalacaq, sözüm qalacaq.

Yoxsan, bir müqəddəs qəmə batmışam,
Şəhdi-şəkərinə bir az dadmışam,
Sənin ürəyində ocaq çatmışam,
Alovum sönsə də, közüm qalacaq.

Dindirən olmasa, dinən deyilsən,
Elə yanırsan ki, sönen deyilsən,
Bilsəm də geriyyə dönən deyilsən,
Yenə yollarında gözüm qalacaq.

Şairin dönərmə sevgidən üzü?
Coşub çalxalanır sevgi dənizi,
Tale görüşdürsə yenidən bizi,
Üzünə baxmağa üzüm qalacaq...

–Necə sevim səni, ürəyi daşsan,
Daş ilə axı kim ülfət bağlayar?
–Torpaq var qoynunda heç nə bitirməz,
Daş var ki, qoynunda çaylar çağlayar...

BƏNÖVŞƏ

Çiçəklədin, demək yazdı,
Niyə belə ömrün azdı?
Haqqın var batasan qəmə,
Hələ bu az imiş demə,
Açılan kimi dəririlər,
Sevənlərə göndəririlər.
Kim ki səni sevər, duyur,
Ətrin yaşayır il boyu

Ürəyində o insanın,
Müqəddədir adın-sanın.
Qismətimə sən düşsən,
Nə sevimli bənövşəsən!...

NAR ÇİÇƏYİ

Nar çiçəyi, nar çiçəyi,
İlk eşqin nubar çiçəyi.
Qönçələdin, ləçək açıdın,
Gözümdə yaş çiçək açdı.
Ömrümdə bahara döndün,
Bir cüt çatal nara döndün.
Qoy yaxından görüm səni,
Əl uzadıb dərim səni...

Göz tutdu, cəfası ürəyə düşür,
Ürəyin körpüsü gözlə oynama.
Yaş üstə yaş gəlir, illər ötüşür,
Odu söndürməsən, közlə oynama.

Kövrək duyğuların elə bil neydi,
Neyin qəlbindəki dilində qalmaz.
Məhəbbət yangısı xatalı şeydi,
Elə yanarsan ki, külün də qalmaz...

Üzünə nur saçan təbəssüm hanı?
Görürəm, ürəyin sözlə doludu.
Yenə nə deyiblər qaralıb qanın,
Çöküb aramıza giley buludu.

Uyma indən belə ara sözüne,
Eşqimi gözümdən oxu həmişə.
Sevincin nuruyla gülən üzünə
Qıymaram kədərini kölgəsi düşə...

Kövrəlirəm o ağ əllər çiçək dərəndə,
Özüm də çaşıb qalmışam, səni görəndə
Qar altından baş qaldıran novruzgülü tək,
Az qalır ki, deşib çıxsın köksümü ürək...

QIZLAR

Sevgimi qoydunuz lağa,
Özüm üçün görk etdiniz.
Mənim kövrək hisslərimi
Ürəyimdən hürkütdünüz.

Gözünüz sizi sevəni
Azdırar, yola çıxartmaz.
Qızlar, sizin aranızda
Qarğa da bala çıxartmaz.

HƏYAT YOLDAŞIMA

Çox sağ ol, qəlbimdə odun yaşayır,
Dilimdə müqəddəs adın yaşayır.
Xoşbəxt deyiləmmi, məni özümdən
Daha çox istəyən qadın yaşayır...

İLK GƏNCLİYİM

Gündəliyimi vərəqləyərkən

Mən yazdığım gündəliyin hər səhifəsi
Tarix olub...
Bir sızıltı qopur sinəmdən.
Vərəqləri çevirdikcə ürəyim əsir,
Ömrün ötən çağlarına qayıdıram mən.

İlk gəncliyim, söhbətindən deyiləm doyan,
Gəlmişəm ki, xəbər alam: kefin necədi?
Bu saralmış gündəlikdə heç vaxt solmayan
Sevdamızın çiçəkləri hələ qönçədi.

Mənim dostum, qoşulmusan uçan quşlara,
Yaz gələndə sellər kimi coşub-daşmısan.
Xəyalımın qayıqları dəyib daşlara,
Həqiqətin sərt üzünü görüb çaşmısan.

Qınamıram, o zamanlar uşaq olmusan,
Böyük işə can atanda səhvlerin olub.
Nə yaxşı ki, riyalardan uzaq olmusan,
Sevda adlı bir diyara səfərin olub.

Məhəbbətdən söz açarmış sayrışan ulduz,
Aylı gecə artırarmış eşqin dadını.
Gör nə böyük iş olubmuş, istədiyin qız
Uşaqların yanındaca cəkib adını.

O vaxt sənin aləmində hər kiçik naxış,
Hər adicə təbəssüm də məhəbbət imiş.
Səni xoşbəxt eləməyə bir oğrun baxış,
Bircə şirin kəlmə belə kifayət imiş.

Bir zamanlar işvəsindən ilham aldığın
Həmin gözəl çevrilibdir can sirdaşıma.
Sənin o vaxt kəlməsinə həsrət qaldığın
O qız indi pərvanə tək dönür başıma.

İlk gəncliyim, itib getdin sən ilim-ilim,
Səadətə qovuşmuşam, ömrüm yaz olub.
Uzaq qaçan sevgilinə yetişib əlim,
Ömrün o xoş çağlarısa əlçatmaz olub...

"ÇINAR" RƏQS ELƏYƏNDƏ

Çinar boylu qızlarımız
Çinar kimi yırğalandı.
Çinarların budağında
Tumurcuqlar sırğalandı.

Danışdıra bilsən əgər,
Danışarlar, gülərlər də.
Yarpaq olmaq istəyənlər
Az olmadı gül əllərdə.

Palıd igidlər süzdülər
Çinar boylu gözəlləri.
Hər çinar bir qıza dönüb,
Sanki çinar yarpağıdı
qız əlləri.

A çalğıcı, yanıqlı çal,
Budaqlarda üt yarpağı.
Düşüb qonaydı çiynimə
Birin bir cüt yarpağı...

ÇOBAN QARDAŞ

Uzanıb çay qırağında
Güdək qızları, qızları.
Seyr eləyək oğrun-oğrun
Ay tək qızları, qızları.

Yenə çıxacaq o dağ üstə,
Quşlar sussun budaq üstə,
Haraylasın bulaq üstə
Tütək qızları, qızları.

Nur damcılar dönsün selə,
Xatirələr gəlsin dilə,
Həsret dolu səda ilə
Ütək qızları, qızları...

VƏHDƏT

Qəlbimdə məhəbbət, ürəyində kin,
Tamam fərqlənirik bir-birimizdən.
Bəzən düşünürəm, yaqin maqnitin
Şimal qütbü sənsən, cənub qütbü mən.

Deyirsən: tutmaıq bir-birimizlə,
Bunu düşünmüşəm dərinə dərin.
Deyirəm, əzizim, bir məni dinlə,
Olmurmu vəhdəti əksliklərin?!

Eşqimi inkar etmək mənə ölümdür, ölüm,
İnkarlıq duymamışam yox deyərəkən səsində.
Məhəbbət fəlsəfəsin deyə bilmərəm, gülüm,
Yox inkar demək deyil həyat fəlsəfəsində...

BİRTƏRƏFLİ MƏHƏBBƏT

Milyon təbəssümlə qarşımda dursan,
Yoxdur məhəbbətim zərrəcən sənə.
Unutma, sıfırı milyona vürsan,
Axırı sıfırdır, sıfırdır yenə...

TƏKRAR

Deyirlər ki, bir şeyə baxanda təkrar-təkrar,
Adiləşər həmin şey, baxmağa qalmaz həvəs.
O qara gözlərində söylə, adilikmi var,
Gündə yüz yol baxıram, niyə yorulmuram bəs?

AYRILIQ

Ürək atəşlərə qalanar
Tez ayrılarda.
Sular birləşəndə bulanar,
Biz ayrılarda...

QOŞA SİM

Elə düşünmə ki, bilmir ürəyim,
Nə yuva quşuyuq, axı kimik biz?!
Səndən ayrılmağa gəlmir ürəyim,
Deyirsən, elə bil qoşa simik biz.

Bizə düzenlər də indi olub dik,
İkimiz bir yerdə ola bilmərik.
Qoşa sim olsaq da, kökdən düşmüşük,
Məhəbbət mahnısı çala bilmərik...

SƏN BAXSAN

Elə məst eləyib gözlərin məni,
Dağlar topuğumdan, göy qurşağımdan.
Çəkilib dünyanın çisəyi, çəni,
Ürəyim asılıb göy qurşağından.

Çirkin də gözümdə göyçəyə dönüb,
Sən baxsan, sevinər, ürəyim gülər.
Ürəyim bir ovuc çiçəyə dönüb,
Sənin qədəminə səpilə bilər...

GÖZÜMÜN QAN CİĞİRLARI

Hara atım sinəmdəki bu ağrıları,
Həyatımı indən belə kimə həsr edim?
Gözümdəki qıpqırmızı qan ciğirları
Ayağının izlərini yoxsa həsrətini?

O ciğirlar qan ağlayan bulud gözümdə
İşıq saçan qızıl-qızıl şimşəkdi yoxsa?!
Su ələdin, kömür oldu qızıl közüm də,
Gözlərimi açıb gördüm yanımda yoxsan.

ÜRƏK

Hər tarzənin əlində dinməz qəlbimin simi,
Bundan sonra özünə axtar özgə peşə sən.
Özünü aparırsan niyə sərnəşin kimi,
Ürək qatar deyil ki, minib sonra düşəsən?!

İnsanların əlində oyuncaq deyil həyat,
Yəqin ki, bu hikməti duymayıbsan hələ sən.
Deyirsən ki, adımlı ürəyindən silib at,
Ürək lövhə deyil ki, yazıb, sonra siləsən...

ŞİMŞƏK İŞIĞINDA

Şimşək işığında "çimdi" dağ-dərə,
Sanki alovlanan təndirdi göylər.
Torpaqdan güc alıb qalxan güllərə
Dolu yumruğunu endirdi göylər.

Hədələr göndərdi qardaşın, atan,
Çiçək məhəbbətim boylandı, qalxdı.
O buz yumruqları saya salmadan,
Şimşək işığında gözüne baxdım...

KÖSÖV

Sevən ürəyimə yazılıb adın,
Ürək sevənlərə ən münasib ev.
Sən ocaq görməyən sulu bir odun,
Mən ocaqdan çıxan qara bir kösöv.

Kösövə nə var ki, hər odna yanar,
Kösöv insan kimi danışa bilmir.
Niyə eşq oduna kösöv olanlar,
Başqa bir ocaqda alışa bilmir?!

ALOVA DÖNÜR

Bulud var göylərdə qara-qorxulu,
Buludlar da var ki, dümağ qar kimi.
Yel əscək, üzünü tutar saçların
Ay üzünü tutan buludlar kimi.

Buluddan-buluda axan qığılıcım
Bir dəfə parlayır, sonra tez sönür.
Sənin gözlərindən çıxan qığılıcım,
Mənim ürəyimdə alova dönür...

HAVAM ÇATMIR

Nə vaxtdandır ayrılmışığı,
Məndə buna davam çatmır.
Düzü, yaman darıxıram,
Elə bil ki, havam çatmır.

Demirəm ki, oksigen ver,
Yox, başqadır dərdi-sərim.
Sənin karbon nəfəsini
Arzulayır ciyərlərim...

Sevgisi yoxsa,
Sevilməz aşığı.
Ürək lampadı,
Məhəbbət işığı...

TÜRK MÜĞƏNNİSİ EMEL SAYINA

Həzin bir duyğu kimi
Qəlbimi bürüyürsən.
Sən oxuya-oxuya
Şam kimi əriyirsən.

Dilin necə şirindir,
Mən bu dilin küləsi.
Yanağından axan yaş
Şamın odlu giləsi.

Dinlədikcə nəğməni
Kövrəliyəm, doluram.
Səsinin işığının
Pərvənəsi oluram.

Əlim əlinə çatmır,
Gözüm gözünə baxır.
Səsin yaz yağışına
Dönüb, qəlbimə yağır...

İNADKAR QƏLƏM

Yolarımız ayrı düşüb,
Özün başa düşən qızsan.
Mənim ürəyim doludu,
Sənsə yazılmış kağızsan.

Mənim qəlbim insafıdı,
Könlünü üzmək istəmir.
Ancaq qələmim, yazılmış
Kağızda gəzmək istəmir...

OXUMA, BÜLBÜL, OXUMA

Ürəyindən qopan ahlər
Ürəyimi parçalayır.
Sənin bu kədərli nəğmə
Dərdlərimə dərd calayır –
Oxuma, bülbül, oxuma!

Səsində ki bu yanğı var,
Məni salarsan qana sən.
Sevgilimin sinəsindən
Qopan ürək tək qonasan
Yaxama, bülbül, yaxama!

Ayrılıq düşdü araya,
Bəsdı, səs vermə səsime.
Dözəmmərik bu haraya,
Qəlbimdəki sarı simə
Toxunma, bülbül, toxunma!

Kəsə bilməsən nəğməni
Dimdiyinə gül alarsan.
Səsində od var, işıq var,
Yanıb, yanıb küf olarsan
Ahıma, bülbül, ahıma!
Oxuma, bülbül, oxuma!

ONUNCU GÖZƏLLİK

*"Gözəllik ondur, doqquzu dondur."
Atalar sözü*

Gözəl qız, küçədə gəlsəm qarşına,
Sürməli gözələrin güləcək sənin.
Desəm bənzəyirsən tovuz quşuna,
Bilirəm, xoşuna gələcək sənin.

Düzü, əynindəki o gözəl paltar
Az qalır məni də sala kəməndə.
Doqquz gözəlliyin doqquzu da var,
Onuncu gözəllik çatışmır səndə...

UŞAQ HƏKİMİ

–Gecələr yatmıram sabaha kimi.
–O qədər xəstəsən, yəni, ay oğlan?
Sən böyük, mən isə uşaq həkimi,
Sağalda bilmərəm səni, ay oğlan.

–Mənim tək xəstəyə lazımdı xoş gün,
Sənin də söhbətin ürəkaçandır.
Heç narahat olma, onsuz da eşqin
Uşağa döndərib məni haçandır...

NEYLƏYİM?

Məhəbbətdən az yaz! –
Eşitmişəm
neçələrindən.
Neyləyim,
çəkə bilmirəm
dəmir ayaqlarımı
Məhəbbətin maqnit
küçələrindən...

DİLLƏ GÖZ ARASINDA

Gözün deyir yaxın gəl,
Dilin deyir uzaq gəl. –
Dillə göz arasında
De, neyləyim indi bəs?

SƏNİNLƏ ÜZ-ÜZƏ

Gözlərindəki işıq
varlığımı isidən
Günəşə döndü.
Qönçə təbəssümün
pardaqlanıb açıldı,
Gülüşə döndü...

TƏCNİS

Təbəssümün düzəldibdir bax, işi!
Qurban olum eşqinə də, yara da.
Gör neylədi onun süzgün baxışı? –
Qurban olum eşqinə də, yara da.

Saçındakı ya ənbərdir, ya xına,
Bir gül olub uçub qonam yaxana.
Can atram üzə-üzə yaxına,
Eşqi coşqun bir dənizdi, yar ada.

Vaxtın keçə belə dilbər qızıla,
Bir dəqiqən bərabərdir qızıla,
Yağış yağa, gəlib sənə qısıla,
Ürəyində bir təlatüm yarada...

YAZ GƏTİR

Biganələr doğma sanmaz gəlməni,
Hər yetənə tay eləmə gəl məni,
Deyəcəyin o müqəddəs kəlməni
Gözlərinin bəbəyinə yaz gətir.

Gur işığın pərvanəsi az olmaz,
Qraniti kəsə bilər az almaz,
Bir öpüşlə gözəlliyin azalmaz,
Bir öpüşlə varlığıma yaz gətir...

Əsil yara könül verən yanıyar,
İnanmıram hər yetənə yar uya.
Yenə çəkib qılıncını ayrılıq,
Gen düşməklə unudarmı yarı yar?!

MƏHƏBBƏT NƏĞMƏSİ

Bir bülbül çırpınır sinəmdə.
Oxuduğu nəğmə –
mənim ömrüm.
Evdə oxuyur,
İşdə, küçədə oxuyur...
O bülbülün sevgilisi
sənin sinəndə dustaqdı. –
Bir-birinə söykənəndə
iki qəfəs,
səs-səsə verəcək
bir cüt bülbül...

KÜÇƏMİZDƏN KEÇƏN QIZ

Varlığa nə darlıq –
Gülüşlərini üstümüzə
əndərirsən.
Hamının səndən
umacağı var,
hamıya təbəssüm payı göndərirsən.
Hər baxışınla
özünə bağlayırsan hamını. –
Hər oğul çıxma bilməz belə dünyəndən.
Keçirsən gülümsəyə-gülümsəyə,
elə bil heç xəbərin yoxdu
hamını bəxtəvər elədiyindən...

TELEFON SÖHBƏTİ

–Dilin topuq çalır, yanağın yanır,
Üz-üzə gələndə niyə əsirsən?
Gözündən bir dəli həsrət boylanır,
Məni təkləməyə məqam gəzirsən.

–Nə vaxt ürəyimin odu sönəcək,
Yanıb qovruluram illərdən bəri.
Hönkürsəm, göz yaşım selə dönəcək,
Yuyub aparacaq xatirələri.

–Qəlbimdə məhəbbət çırağı sönüb,
Külle oynamağın nahaqdır, nahaq.
–Mənim ehtirasım ac qurda dönüb,
Səni quzu kimi parçalayacaq...

Bəs nə vaxt dinəcək de, könül tarım?
Mizrabı tutmusan öz ovcunda sən.
Telefon xəttidir bu misralaram,
Bir ucunda sənsən, bir ucunda mən.

Özgəyə qismətmiş bu toy, bu bayram,
Çimirsən məhəbbət yağışında sən.
Bu başda elə hey pıçıldayıram,
Susursan misranın o başında sən.

BU SEVDANIN YOLU

Bu sevdanın yolu sisdi, dumandı,
Əzablarım ürəyinə yatdımı?
El içində rüsvay olmaq yamandı,
Bu halıma sənın qəlbin şaddımı?

Ürəyimə həsrət odu yüklənib,
Bədxahların qulaqları şəklənib,
Baxışların baxışına köklənib,
Oxuyacaq, mizrab tele çatdımı.

El nə deyər? – Ürəyin nə vecinə!
Dağ aşaram bu yanğının gücünə.
Gözlərimin içinə bax, içinə,
Bəbəklərim bəbəyinə yaddımı?

Üzün payız çiçəyini andırır,
Ürəksizdən kənar qaçır, yan durur,
Təbəssümün yaşıl işıq yandırır,
Baxışların alovdumu, oddumu?

Bitişərmə şüşə qəlbi qırsalar?
Bu həsrətin odu məni qarsalar.
Tamarziyiq, qovuşmaqçın vüsala
Kifayətdir ilk cəsarət addımı...

ƏSKİK OLMAZ

Bizim bu yerlərin toy-düyünündən
Kaman əskik olmaz, tar əskik olmaz.
Çay axar, dağların suyu tükənməz,
Mənbəyi var isə, var əskik olmaz.

Gülər zirvəsindən sənə uzaqlar,
Qaynayar köksündən sərin bulaqlar.
Elə ucadır ki, bizim bu dağlar,
Yayda zirvəsindən qar əskik olmaz.

Getməyib kimsəyə borca təbiət,
Verməz nankorlara macal təbiət,
Bilir öz işini qoca təbiət –
Gülün dövrəsindən xar əskik olmaz.

Uzaqlar nə qədər olubdur yaxın,
Qalxıb zirvələrə dörd yana baxın.
İnsan əlləriylə salınan bağı
Üstündən heç zaman bar əskik olmaz.

Bağban ağac əkər şirin bar üçün,
Ürəyim tələsər ilk nübar üçün.
Bir könül oxşayan şux nigar üçün
Şair ürəyində yer əskik olmaz...

Kim deyir ki, eşqin gölü
Mənə dərin, dərin?
Sinəmdə qönçələr açıb,
Gözəl, dər indi, dər indi.

Dolandım dərəni, dağı,
Ov bərəyə gəldi yaxın.
Niyə onun qaş-qabağı
Çənə büründü, büründü?!

Elə bil heç qız deyildi,
Ürəkdəki nə meyildi? –
Çeşmə üstünə əyildi,
Sinə göründü, göründü...

Ayna sular alovlandı,
Yanaqlar elə bil qandı.
Öz əksinə baxıb, yandı –
Nələr çəkmişik gör indi?!

Güneş tək çıx otağından,
Gülüş axsın dodağından.
Güneş meynə budağından
Asdı üzümü, üzümü.

Göy sulara düşdü əksin,
Qabardı sevdalı köksün.
Bəxtəvərəm, od nəfəsin
Qarsdı üzümü, üzümü.

Əhsən bahar küləyinə –
Çiçəklərin bəbəyinə,
Sevənlərin ürəyinə
Yazdı sözümü, sözümü...

ABŞERON GÖZƏLİNƏ

Ala gözlü, qələm qaşlı
Bir gör neylədi, neylədi?
Elə baxdı, ağlım çaşdı,
Bilməm yer nədi, göy nədi?!

Lal könlümə səda düşdü,
Kösöv idim, oda düşdüm.
Ötən çağlar yada düşdü,
Yaram göynədi, göynədi...

Qoşa gözək sizin bağı,
Almanı neynirəm axı?
Abşeronun yaraşığı,
Yarım, meynədi, meynədi.

Qıvrım tellər dəstə-dəstə,
Üzü göyçək, boyu bəstə.
Gül dodaqdan gülab istə,
Canım, mey nədi, mey nədi?!

İnaddan əl üzməmişən,
Taleyindən küsməmişən...
Subaylıqdan bezməmişən,
Onda bəs bu giley nədi?!

ALDANA-ALDANA

Dost gəlişi toya döndü,
Ömrün qışı yaya döndü,
Dərələrdə çaya döndü
Bulaq bollana- bollana.

Bax bu kəndin göyçəyinə,
Bənzəyir dağ çiçəyinə,
Qonub onun ləçəyinə
Dodaq ballana, ballana...

Gözlər bir cüt ülkər idi,
Dil-dodağı şəkər idi,
Ürəkləri çəkər idi
Buxaq sallana-sallana.

Daha çarə yoxdu mənə,
Gör kim ürcah çıxdı mənə?
Oğrun-oğrun baxdı mənə
Yanaq allana-allana.

Ürəyini oda saldı,
Nə biləydi boş xəyaldı? –
Bir həftə də artıq qaldı
Qonaq aldana-aldana...

DÖNÜB

Al şəfəqli günlərimiz
Çiskinə, yağışa dönüb.
İçin-için ağlamış,ıq,
Dərd kirpikdə yaşa dönüb.

Son baharın gülü solub,
Qara gözlərimiz dolub,
Ömrümüz əfsanə olub,
Qız-gəlinlər quşa dönüb.

Tapdamış,ıq xəzəlləri,
Yarpaq imiş qız əlləri.
Duymamış,ıq gözəlləri,
Ürəyimiz daşa dönüb.

Gəncliyimiz çıxıb gedib,
Yaş bizi pərişan edib.
İllər ötüb, aylar ötüb,
Ömrün yazı qışa dönüb...

MƏNİ

Zaman bərkə, boşa çəkib,
Nehrə tək çalxadı məni.
Bir gözələ ürcah oldum,
Yolumdan saxladı məni.

Ürəyimdə eşqin dağı,
Dolandım aranı, dağı.
Gözəllər işvəylə baxıb,
Köksümdən oxladı məni.

Vuruldum ota, yarpağa,
Gözlərim döndü bulağa.
Bağ saldım, ana torpağa
Bənd etdi, bağladı məni.

Güllər gülür gözlər kimi,
Eh, o gözlər gözlər kimi?
Lalələri közlər kimi
Yandırdı, dağladı məni.

Dərd içimi paraladı,
Məni məndən araladı.
Özümünkü yaraladı,
Özgələr ağladı məni.

Qüdrətini, Tanrı, gördüm,
Neçə qızı qarı gördüm,
Öz saçım da qarı gördüm,
Qocalıq haqladı məni...

DÜNYANIN XOŞBƏXTİ

Bəsdir qəhərləndin sən dönə-dönə,
Yanağından axan dürmü, incimi?
Mehriban gözlərin dikilsin mənə,
O qonur gözlərdə alım dincimi.

Əzablı hicrandan heç vaxt küsmədim,
Cocuq deyildim ki, yolumdan dönəm.
Göz yaşları olsa da hələ qismətim,
Dünyanın ən böyük xoşbəxti mənəm.

Yetər susduğumuz, ürəkdə söz var,
Bizi usandıran sükut deyilmi?
Mənimçin tökdüyün o inci yaşlar
Xoşbəxt olmağıma sübut deyilmi?

QAPIMIN AĞZINDA ÖPÜŞƏN QIZLAR

Hər sizə baxanda ürəyim sızlar,
Hərdən yada salın barı bizi də!
Qapımın ağzında öpüşən qızlar,
Bağrıma basıram ikinizi də...

Həsərin oduna hey yanırınsız,
Sevdalı ürəyim daşdan ha deyil!
Öpüşə-öpüşə boylanırınsız,
Yandıq verirsiniz mənə elə bil.

ZARAFATLAR

1

–Ani təbəssümüm də
Yayınmasın gözümdən.
Seyr elə qamətimi,
Söylə, gözələmmi mən?
–Gözəl sözü düzəlib,
Ay qız, "göz", "əl" sözündən,
Göz görür, əl çatmasa,
Nə bilərəm gözəlsən?

2

–Ürəyim nurla dolur
Görcək günəş üzünü.
–Oğlan, günəşə baxma,
Qamaşdırar gözünü.
–Ay qız, olma narahat,
Ehtiyatla baxaram.
Gözüm qamaşsa əgər,
Gün eynəyi taxaram...

3

–Mən səni sevirəm divanə kimi.
–Səndə ürək hanı? – Ya sən, ya heykəl...
–Əgər inanmırsan, məhəbbətimi
Bir möhür öpüşlə təsdiqləyim gəl...

4

Od var gözünüzdə, elə baxmayın,
Sısqa suları da daşdırarsınız.
Gözəllər, bəzənib yola çıxmayın,
Maşın sürənləri çaşdırarsınız...

MƏHƏBBƏT

Ürəyə nur kimi girdi,
Çıxanda döndü qılınca.
Hicrana dözə bilmədi,
Qan düşdü onun dalınca...

Ürəyə nur kimi girdi,
Ömür işığa boyandı.
Ürəkdən tikan tək çıxdı,
Ürək dözmədi, dayandı...

KİMSƏDƏ YOXdUR GÖZÜM

Kimsədə yoxdur gözüm,
Sənsən söhbətim, sözüm.
Ulduza necə baxsın
Aya öyrəşən gözüm?

İtmisən ilim-ilim,
Dərddən tutulub dilim.
Heyvanı necə dərsin,
Nara öyrəşən əlim?!

XALLI QIZ

Əfsunlayır bənizində xal adamı,
Bu gözəllik dənizində xal adamı?!

Gəmiləri qər q olan bir dənizçi tək,
O adaya tullayıbdır məni külək.

Atma məni dalğalara, nə günahım?
O adadır son ümidim, son pənahım...

Mənim dəli istəyimi gözlərin duyub,
Ayaqların qaçmaq istər sahil boyunca.
Gözlərini gözlərimə gözətçi qoyub,
Qoymursan ki, əndamını süzüm doyunca.

Öz-özünə vurularsan əksinə baxsan
İntizarlı gözlərimin qarasında sən.
Bilirsən ki, balıq kimi çırpınacaqsan
Əvvəl-axır qollarımın arasında sən...

LƏNƏT ŞEYTANA

Qızların dövrəsinə
Düşdü bir qoca kişi.
Qocaya sataşmaqdı
Ərgən qızların işi.
Qızların əllərində
Qoca bir topa döndü.
Toxunduqca gül əllər,
İncəlib sapa döndü;
Qəlbi əsdi qocanın,
Ürəyi tel-tel oldu.
Göyü buludlar aldı,
Yağış yağdı, sel oldu.
Onu ələ saldılar:
Qoca yıxıl, qoca, yat!
Doğrudurmu, deyirlər
Arpa yemir qoca at?
Lənət deyib şeytana,
Qoca girdi meydana...

TƏCNİS

–Bu vaxtacan mən bilərdim buz səni,
Naz satardım, göynədərdi bu səni,
Zorla aldın dodağımdan busəni,
Dilin yoxdu, eləyəsən dil-ağız?!

Ürcah oldun mənim kimi sənəmə,
Süd ha deyil, məhəbbətdir sən əmən,
Dillənsənə!...

–Tuş olanda sənə mən,
Nə sehrdir, topuq çalır dil, a qız?!

Şirin yardan xoşdu mənə şirin naz,
Şirinlərin şirini Şirinnaz,
Ruhun olsun, şirin yardan şirin yaz,
Oxuyanda bala batsın dil-ağız...

PAYIZ ÇİÇƏYİ

Xanım ağa, qız ağa,
Maral gəldi duzlağa.
Yazıq hardan biləydi
Düşüb tora, duzağa?!

Xanım ağa, qız ağa,
Düşdün məndən uzağa.
Eşqimiz quzu kimi
Tuş oldu yalquzağa.

Xanım ağa, qız ağa,
Baxışından buz yağar.
Vədəsində açmadım,
Düşdüm qara, sazağa...

BƏLKƏ BU YERLƏRƏ DÜŞMƏDİ YÖNÜM

Gör harda qarşıma çıxdın, ay gözəl,
Güldün, ürəyimin telləri əsdi.
Təzə isinirən bir-birimizə,
Üstümə ayrılıq yelləri əsdi.

Yaman kövrəlmişəm, məni qınama,
Gözlərim dolacaq, bir himə bənddi.
Yetməmiş murada, çatmamış kama
Ayrılmaq özü də bir ağır dərdi.

Tale bircə dəfə üzə güləndə
Qazandıq yaşamaq həvəsini biz.
Deyirsən: – İndi get, bir də gələndə
Çıxarıq bu günün əvəzini biz.

Gülüm, öz hökmü var axı hər anın, –
Bəlkə bu yerlərə düşmədi yönüm?!
Bir də o başına gedib dünyanın
Tək sənə xətrinə gerimi dönüm?!

HARA GEDİM

Ala gözlər cüt ulduzu andırdı,
Məni görcək, rəqib çaşdı, yan durdu.
Təbəssümün yaşıl işıq yandırdı,
Yola düşdü həsrətimin qatarı.

Sanki çaydır, hey qıvrılır, yol axır,
Tutub onu, gedib tapdım bulağı.
Məqsəd deyil, vasitədir yol axı? –
Hara gedim, yollar səndə qurtarır...

SEVİNC YAŞLARI

Üz-üzə duranda bəxtim açılır,
Sehri bir ayna olur gözlərin.
Özüm də bilmirəm heç səbəb nədir,
Hər məni görəndə dolur gözlərin.

"İnsan həyatını sevgi bəzəyir" –
Deyəndə çatılır qara qaşların.
Gülün üstündəki şəhə bənzəyir
Sənə gözündəki sevinc yaşları.

TANRICA

Nə yaxşı ki, insanların
İmdadına Tanrı çatır.
Göyü çəkib yer üzünə
Bax, qurubdur Tanrı çadır.
Bitirdiyi çiçəyə bax,
Qoparmağa əlim gəlmir.
Ölmüşə bax, nə göyçəkdi,
Qız deməyə dilim gəlmir,
Göydən enən tanrıcadır...

KİTAB OXUYAN QIZ

Hərdən köks ötürür o qız dərindən,
Nədir oxuduğu? – Baxıram ona.
Gözləri kitabın sətirlerində,
Ürəyi atlanır bizim balkona.

Kağızı üzünə rübənd eləyib,
İntizar gözləri dönübdür közə.
Fikrində hər sətiri kəmənd eləyib,
Tullamaq istəyir bir dilbilməzə...

BİR GÖZƏLİN TOYUNDA

Tamadamız arıtladı içini,
Dedi: – Ömür sürüb gedir köçünü.
Hünərin var geri qaytar elçini,
Nə zamandır, qız qoşulub qaçacaq.

Nə yaxşıdır qız evindən söz almaq,
Nə çətindir qız köçürmək, qız almaq,
Səadətdir bu ocaqdan köz almaq,
Evinizə qızımız nur saçacaq.

Bu yastanlar, bu güneylər, bu dağlar,
Qara zurna qah-qah çəkər, ud ağlar,
Bir-birinə toxundumu dodaqlar,
Gizli-gizli mətləbləri açacaq.

Qədəhiniz silə olsun, ay ellər,
Ürəyiniz pilə olsun, ay ellər,
Pis günümüz belə olsun, ay ellər,
Di tələsin, vaxt quş olub uçacaq...

QARMON

Ay Əlabbas, Əlabbas,
Yarının bağı daşdı.
Qarmonunun səsinə
Kəkliklər qaqqıldaşdı.

Ay Əlabbas, Əlabbas,
Qarmonunun dilləri,
Barmaqlarına həsrət
Sevgilinin əlləri.

Ay Əlabbas, Əlabbas,
Mən dərdliyəm, sənə nə?
Qarmonun sevgilinmi
Baş qoyubdur sinənə?

Ay Əlabbas, Əlabbas,
Göydə ulduz sayrışır,
O qarmon sevgilinin
Nəfəsi nəğmə olur,
Axıb çaya qarışır.

Ay Əlabbas, asta çal,
Rəqib duyar qan elər.
Sənin qarmon sevgilin
İki qol arasında
Dartınar, fəğan elər...

Nur doldu gözümə,
Açıldı üzümə
Bir ömrün səhəri.

Ay keçdi, il keçdi,
Bir körpə gül seçdim
Sevməkdən ötəri.

Sevgilim gursaçdı,
Ömrümə nur saçdı
Taleyin ülkəri.

Neyləyim indi mən? –
Eşq imiş sən demə
Həyatın cövhəri...

Kiridi coşanlar,
Sən demə xoş anlar
Olurmuş ötəri.

Boğuldum tüstümə,
Ələndi üstümə
Dünyanın kədəri.

Ömrümüz talandı,
Məhəbbət qalandı,
Biz isə gedəri...

Dİ SAĞ OL, ƏZİZİM

Yenə o ağ əllər əlimdə idi,
Yenə o gözlərə baxırdı gözüm.
Elə ki, nəfəsin üzümə dəydi,
İşardı kül altda uyuyan közüm.

Bu dəli sevdaya nə əvvəl, nə son? –
Baxıb gülümsədin, titrədi ürək.
Sevindim, tək qalan yazıq Robinzon
Ağ yelkən görəndə sevindiği tək.

Danışa bilmədik doyunca neçin?
Deyəsən bizimlə tale əyibdi.
Mənim dodaqlarım ağ əllər üçün
Eh, bilsən nə qədər qəribəyibdi?!

Titrədi, sən də qabardı sinən
–Özünü ələ al, – dedin, – toxtaq ol!
Biganə deyilmiş ürəyin mənə,
Bu həyəcan üçün, dostum, çox sağ ol!

Tez-tez gəl görüşək...
–Eh, bunun üçün
Nə qədər bəhanə uydurum axı?!
Yedim ürəyimi mən için-için,
Gör bizə kənardan neçə göz baxır?!

Güldün qəmli-qəmli: –De, neyləyim bəs? –
Sevirsən, hər şeyə dözəsən gərək.
Burda dayanmağın əbəsdir, əbəs,
Di sağ ol, əzizim, görüşənədək...

YENƏ DƏ

Yenə də çıxaydıq seyrə ikimiz,
Yenə də yağaydı bahar yağışı.
Yuyunub göylərin göz yaşında biz,
Baxaydıq göz-gözə, lap yaxşı-yaxşı.

İslanmış əlimiz olsa da bumbuz,
Dəycək bir-birinə yenə yanaydıq.
Bir vaxt kölgəsində oturduğumuz
Ağacın altında daldalanaydıq.

Yenə səs salaydı o şən damcılar,
Yarpaqlar üstündən hey sıza-sıza,
Bizim üstümüzə düşən damcılar
Yenə qarışaydı pıçiltımıza...

AXTARIRAM

Bir söz söyləyəndə od tutub yanan
Yanaq axtarıram, üz axtarıram.
Hələ gecikmişəm bu axtarışda,
Elə bilməyin ki, tez axtarıram.

Keçib neçə dolay, döngə gəlmişəm,
Sevdasız qəlblərlə cəngə gəlmişəm,
Soyuq baxışlardan tənğə gəlmişəm,
Ruhumu isidən göz axtarıram.

Ümitsizliyimi verib yuxuya,
Axtardım, aradım mən duya-duya,
Lağ edən də oldu, dedilər guya
Ovu itirmişəm, iz axtarıram.

Bircə təbəssümlə ruhum isindi,
Şirin duyğularım dindi, nə dindi!
Dediyim gözəli tapmışam, indi
Qəlbimi açmağa söz axtarıram...

UTANMAQDAN KEÇİBDİ

Baxanlar nə düşünər,
Ay oğlan, göz eləmə.
Cızdağımı çıxartdı,
Vallah, bu "Nazelemə"!

Ağrın alım, asta çal,
Utanıram mən axı?!
Toyxanaya girəndən
Od tutubdur yanağım.

Sümüklərim göynəyir,
Cavanların həsrəti
Ürəyimə köçübdür.
A zurnaçı, zirək çal,
Utanmaqdan keçibdir...

Bağların nur saçan limonu varsa,
Qərib gəmilərin limanı varsa,
Tufanlar qoynunda üzməyə dəyər,
Ürəyin görüşmək gumanı varsa...

SƏHƏRLƏR

Səhər sevdasıyla güler üfüqlər,
Həsretli gözümdə yar işıq olar.
Gecənin qoynundan sıyrılan səhər
Ömrümə, günümə yaraşır olar.

Dan yeri rəng alar zərrin şəfəqdən,
Dünyanın üzünə təbəssüm qonar.
Günəş gülümsəyib qalxar üfüqdən,
Köksümdə sevdalı bir ürək yanar.

Yolumun üstündə dağ var, dəniz var,
Qarşından ağ günlər səsləyir bizi.
Hələ neçə-neçə səhərimiz var,
İşıqlı sabahlar gözləyir bizi...

TƏZƏ İL

Musiqisi Cavanşir Quliyevindir

Kaman gətir, saz gətir,
Şirin bir avaz gətir.
Dön zəfərlər ilinə,
Üreklərə yaz gətir.

Nəqarat

Təzə il, ay təzə il,
Gəlməyəsen gözə, il!
Uğurlu qədəminlə
Ömrümüzü bəzə, il!

Tez gəl, bizi sevindir,
Yolu, izi sevindir.
Doğmaları gözləyən
Dağı, düzü sevindir.

Nəqarat

Üzlərə işıq gətir,
Gözlərə işıq gətir,
Kül altında uyuyan
Közlərə işıq gətir.

Nəqarat

Sevincdən əsir dilim,
Xoş gördük, təzə ilim.
Gəlişinlə yurdundan
Dərd itsin ilim-ilim.

Nəqarat

Yaxamı külək açsın,
Qədəmin ürək açsın.
Sevənlərin qəlbində
Arzular çiçək açsın.

Nəqarat

BAKIM

Musiqisi Nailə Mirməmmədlinindir

Bəxtinə sökülüb dan,
Taleyi gülür üzə.
Sahil bağı çırağban,
Qız qalası möcüzə.

Öz doğma şəhərimin
Hüsnünə mən bir baxım!
Xəzərimin boynunda
İşıqlar boyunbağı.

Nəqarat

Gözəlliyi önündə
Dünya-aləm baş əyir.
Nə qədər ki, Bakı var,
Azərbaycan yaşayır.

Qiblegahım, əzizim,
Sevgilim, qəlbi pakım.
Anam Azərbaycanın
Döyünən qəlbi Bakım.

Heykəlləri babamın
Ruhu kimi dikəlib.
Bir obanın, bir elin
Gözü ona dikilib.

Gözəlliyi, şöhrəti
Yayılib eldən-elə.
Onu dünya tanıyır,
Adı düşübdür dilə.

Nəqarat

SEVGİDƏ GERİYƏ YOL YOXDU

Musiqisi Nailə Mirməmmədlinindir

Qəlbimdə yurd salan təmiz sevgiyə
Niyə yuxarıdan aşağı baxdın?
Məndən üz döndərib uydun özgəyə,
Elə düşündün ki, açıldı baxtın.

Nəqarat

Üstümdən ayrılıq yelləri əsdi,
Məni kül elədi həsrətin ahı.
Sədəqə umursan, ancaq əbədi,
Sevgidə geriye yol yoxdu axı?!

Gülünü soldurdu çiçəkli bağın
Soyuq baxışların bir şaxta kimi.
Mənim ürəyimə vurduğun dağın
Yarası göynəyir bu vaxta kimi.

Nəqarat

BAXIŞLAR

Musiqisi Qismət Əliyevindir

Ömrümdən bir durna qatarı keçdi,
Mənim görüşümə ay özü gəldi.
Sevdağ günlərin baharı keçdi,
Sevginin çiskinli payızı gəldi.

Nəqarat

Mehriban gözlərin mənə baxırsa,
Neyləyər tufanlar, yağışlar mənə.
Sanıram dünyanın bəxtəvəriyəm,
Baxışlar bir dünya bağışlar mənə.

Qəlbimə nur saçan təbəssüm oldu,
Həyatım bir şirin əzaba döndü.
Könlümün telləri sarı sim oldu,
Nəmli kirpiklərin mizraba döndü.

Nəqarat

GƏRAYLI

Ürəyim quş tək çırpınar
Kəndə axşam düşən vaxtı.
Qəlbə arzu qönçələyər
Sevənlərin nişan vaxtı.

Yağış yağar, çisəkləyər,
Yalançılar gerçəkləyər,
Gözümdə yaş çiçəkləyər
Bərgüşadın daşan vaxtı.

Şeh düşər gül yanağına,
Bal qonar yar dodağına.
Dönər nanə yarpağına
Ürək şelr qoşan vaxtı.

Bəxt ulduzum aya dönər,
Ömür qızıl toya dönər.
Özü də bir çaya dönər
Yusiföglü coşan vaxtı...

NƏĞMƏLƏR

Budaqlarda xışıldayan
Yarpağın da nəğməsi var.
Küləyin də nəğməsi var,
Torpağın da nəğməsi var.

Bülbüllər oxuyan zaman
Dinləməyə can atmışıq.
Nəğmələrin gözəlini
Onlar yox, biz yaratmışıq.

Təbiətin səslərini
Heyran-heyran dinləmişik.
Elə ki, dərd qönçə tutub,
İçin-için inləmişik.

Qarğının bağırını dəlib,
Düzəltmişik ağlar neyi.
Yazdığımız mahnılarla
Mat qoymuşuq yeri, göyü.

Ömrümüzə bəzək olub
Qəlbimizdən qopan səslər.
Hissimizdən, duyğumuzdan
Sehr, əfsun tapan səslər.

İnsan nəğmələr altında
Ətə dolub, qana dolub.
Biz nəğməsiz doğulsaq da,
Nəğmə bizə qanad olub.

BİRDƏN BİRƏ

Ömrün payızı gəldi, xəzan oldu diləklər,
Şum saldı ötən qayğılar alnımda, üzümdə.
Əsdi qara yel, yarpağımı tökdü küləklər,
Bərk narahatam, dünyada yoxdur bir izim də.

Yazdıqlarımı uf demədən pozdu bu dünya,
Bizdən gələcək nəsle qalan sözdü bu dünya,
Bilməm nə üçün rəngi qaçıb, bozdu bu dünya?
Gördüm onu, öz halıma mat qaldım özüm də...

Tutqundu hava, göydə nə gün-ay, nə də ulduz,
Mən hey gəzirəm qəmli çəməndə yenə yalqız.
Şehli çiçəyə bənzədi qarşımdan ötən qız,
Birdən-birə boz dünya gözəlləşdi gözümdə...

Səndən sənə, ey sevgili canan, gileyim var,
Səndən mənim, ey sərv-i-xuraman, diləyim var.

Lazımmı axı etirafım? - Arxayın ol ki,
Mən bəxtiyaram, sən kimi bir şux mələyim var.

Ömrüm boyu heç olmamışam kimsəyə möhtac,
Nə yaxşı ki, süfrəmdə halal duz-çörəyim var.

Büllur kimi safdır ürəyim, sən ki bilirsən,
Kimsə deyə bilməz ki, mənim bir kələyim var.

Yoxsulluğumu dərd eləmə, qəlbini sıxma,
Nə yoxsa da, sevdəylə dolu bir ürəyim var...

Coşuram mən hələ, nəğmə deməyə var həvəsim,
Heç kəsə bənzəmir aləmdə bilirsən ki, səsım.

Saçımın qarına yox, könlümün ahənginə bax,
Səni gördüm, gözəlım, bil ki, tükənməz həvəsim.

Üzünə hey toxunan adicə bir meh ha deyil,
Nəfəsımdır, nəfəsımdır, nəfəsımdır, nəfəsım.

Qınama gəl mənı meyl etsəm ala gözlülərə,
Gözələ gözmü yumar söylə, Füzulı nəvəsi?

Yoxa çıxsam, dolaşıb elləri axtarma nahaq,
Rafiqəm, sən onu bil, dünyada yoxdur əvəzım...

Gəldi baharım, bağda ağaclar çiçək açdı,
Baxdımsa hara, gördüyüm işlər ürek açdı.

Nəğmə ilə doldu ürəyi, titrədi birdən;
Coşdu, oxudu, sirrini bülbül gülə açdı.

Nur gəldi mənım gözlərimə, ruhum isındı,
Yel vurdu, sənin sinəni birdən külək açdı.

Şeytan kimi qəlbimdə təbəssüm oyadıb yaz
Bu yaşlı çağında başıma bir kələk açdı...

Gen qaçma, gülüm, sən bu yerin çən-çisəyindən,
Gəl dəstə tutum mən sənə dağlar çiçəyindən.

Şümşad qolunu mən elə gül saplağı sandım,
Gördüm yapışıb əllərim o ağ biləyindən.

Nəbzi döyünür barmağım altında, İlahi,
Müjdə gətirir sevgili arzu-diləyindən.

Güldün üzümə, könlümü sevda ilə yaxdın,
Qəlbim oxuyur, bülbülə dönmüş fərəhindən...

Girsə gözəlim bağıma, mütləq gülüm iylər,
Eylərsə əgər dərdimə dərman, gülüm eylər.

Əskik eləməz cövrünü bizdən gecə-gündüz,
Oğrun baxışıyla ürəyi yar, dilim eylər.

Gəlməz yaxına ovçudan ürkmüş bala ceyran,
Gen qaçmaq ilə sevgili canan zülüm eylər.

Yaxşı bilərəm, qəlbimi kimdir salan oda,
Neylərsə mənə, özgəsi yox, sevgilim eylər...

KÖNLÜMÜ

Baxışın eləyib viran könlümü,
Sənin həsrətinlə vuran könlümü.

Qəlbimə tükenməz eşqinlə nur saç,
Qoyma ki, bürüsün toran könlümü.

Həyəcan ömrümün mənası olub,
Sənin həsrətindir saran könlümü.

Gəl tutub əl-ələ yaylağa qalxaq,
Qorxutmaz acı bir boran könlümü.

Qəlbim dağ-dağ olur dağ yada düşçək,
Ovuda bilməyir aran könlümü.

Bizsiz yetim qalan ulu yurd yeri
Rahat buraxmayır bir an könlümü...

DƏRD MƏNİ ÜSTƏLƏYİB, BAYATIYA KÖKLƏDİ...

Çən gəldi, çisəklədi,
Gözlərim çiçəklədi.
Dərd məni üstələyib,
Bayatıya köklədi.

Yağış deyiləm yağam,
Bu dərdə dözdüm, dağam.
Həsretin dörd əli var,
Mənimsə birçə yaxam.

Bənövşə dərdin, əlim,
Ta nədi dərdin, əlim?
Üzülmür ki, üzülmür
Yaxamdan dərdin əli.

Bir uca dağam hələ,
Zirvəsi ağam hələ.
Dərddən qaça bilmirəm,
Keçibdir yaxam ələ.

Qoymurlar yazam, ata,
Qatırlar qazamata.
Dərd çayır tək kök salıb,
Gücüm yox qazam, atam.

Çoban, döndər naxırı,
Yox bu işin axırı.
Su çuxuru axtarar,
İnək-camiş axuru.

Ayrı düşdüm köçümdən,
Qaldım boran içində.
Saxsağan kəklik ovlar,
Qış çovğunlu keçəndə.

Ceyran qaçdı, vazıdı,
Bu necə avazıdı?
Birdən ovçunu gördüm,
Sifətim avazıdı.

Bu, arxın qırağıdı,
Orda bitən qarğıdı.
Kəsib tütək düzəltdim,
Qarğı məni qarğıdı.

Yaxşılığa yar oldum,
Yetimə qahmar oldum.
Qoynumda bəslədiyim
Çevrildi şahmar oldu.

Gözün himə bənddimi?
Sözün şəkər, qənddimi?
Sən cavansan, mən qoca,
Fələk büküb qəddimi.

Gəzdim dağı, dərəni,
Gül sandım heyvərəni.
Səsım tutub dünyanı,
Yoxdur bir hay verənim...

Dur çıx göz qabağına,
Girmə özge bağına.
El dərdi çəkən, közü
Eşməz öz qabağına.

Dinmədi, dil utandı,
Ocaqda kül utandı.
Gül üzünü görəndə,
Çəməndə gül utandı.

Bağrım şənə-şənədir,
Qəlbim titrək nanədir.
İnsan rahatlıq gəzir,
Ölüm bir bəhanədir.

Çəməni sanki dibçəkdi,
İçi dolu çiçəkdi.
Ay doğdu, kainatı
Qızıl suyuna çəkdi.

Vurğun könlüm sərxoşdu,
Sanmayın Ay naxoşdu.
Onun solğun üzünü
Seyr eləmək nə xoşdu?!

Mənə baxsa yaxından,
Keçərdim günahından.
Ayın üzünü saralıb,
Sevənlərin ahından.

Qəlbim əsdi, ay adam,
Könül verdin aya da.
Göylər mavi dənizdi,
Qoynundakı Ay – ada.

Ürəyimi incəltdi,
Məni yordu, dincəltdi.
Ay işığı qəlbimdə
Neçə sevgi cücərtdi.

Məni salıb yar oda,
Ölsəm də bu yaradan –
Bu sevgini qəlbimə
Çox görməsin yaradan.

Göyertmişəm səməni,
Aparın Qarsa məni.
Qorxuram ayrılığın
Alovu qarsa məni.

Ürək yaxan Arazdı,
Qəmli axan Arazdı.
Bizi ayrı salanda
İnsaf, mürvət, ar azdı.

Gözdə qalan arzuyam,
Təbrizə tamarziyam.
Kirpiyimdən qopan yaş
Yağ kimi damar suya.

Yandı, daş gilələndi,
Gözdə yaş gilələndi.
Arazın bu tayından
O taya gül ələndi.

Araz gurdu, dərindi,
Nəfəsini dər indi.
Qədəmlərimə həsrət
Qalan Xudafərindi.

Başında cuna gəzir,
Bir qərib sona gəzir,
İki od arasında
Bilmirəm su nə gəzir?

Dərd əl çəkmiş yaxamdan,
Tanrım, keç günahımdan.
Niyə dəmir tikanlar
Əriməyir ahımdan?

Yolumuz haçalandı,
Zülfün ürək çalandı.
Bircə yol səni gördüm,
Ömrümə il calandı.

Boşaldı eşq bədəsi,
Qədir bilməz bədəsil.
Mən göz açıb yumunca,
Gəldi hicran vədəsi.

Nura, işığa acam,
Açılar sabah haçan?
Güneşin həsrətində
Qovruldu sabahacan.

Dərd mənim ağam oldu,
Naşı oldum, xam oldum.
Qönçə ikən qıymadım,
Açıldı, vağam oldu.

Görməyib qoşa məni,
Basmayın daşa məni.
Sinəmdəki arzular
Döndərib qışa məni.

Qızılgül həşəm oldu,
Solan bənövşəm oldu.
Yollarını göz dikib,
Ağlamaq peşəm oldu.

Nurlu səhəri gördüm,
Qızıl yəhəri gördüm.
Yabının güdazına
Gedən kəhəri gördüm.

Yordu bu yollar məni,
Üzdü bu yollar məni.
Yarın tənəli sözü
Qürbətə yollar məni.

Əlində bu səməni,
Yar gəlib busa məni.
Qışdan yazı çıxarda
Bir odlu busə məni.

O gül təzə-tərdimi?
Əlin çiçək dərdimi?
Dostlarım can hayında,
Kimə deyim dərdimi?

Yun saymayın qəzili,
Haqq üzölmür, nəzilir.
Dərdin çiyində durur
Bu dünyanın özülü.

Qoyma heç bir şərt mənə,
Həyat olub sət mənə.
Onsuz yaşayammaram,
Doğmalaşib dərd mənə.

Əbədidir bu kədər,
Ürək qəmli, mükəddər.
Dərd dəvəni əridib,
Qarısqaya yük edər.

Dərd kükrəyib hey gəlir,
Qollarıma hey gəlir.
Sözləri cilalayib,
Yonmuşam qəm heykəli.

Dərd bol, sevinc kəm oldu,
Ağlar gözüm nəm oldu.
Sözdən bir qala tikdim,
Pəncərəsi qəm oldu.

Dərd üzük, qaşı mənəm,
Gözünün yaşı mənəm.
Bu dünya qəm gölüdü,
Dibinin daşı mənəm.

Bağrım başı qan olub,
Haqq diləyim danılıb.
Qəm çəkicə dönübdür,
Ürəyim zindan olub...

NİSGİLLİ BAYATILAR

—Dərd mənim sevgilimdi,
Bağrım dilim-dilimdi.
Baladan ayrı düşmək
Ölümdən də zülümdü.

—Bu dünya ələk-vələk,
Döyür bizi qar, külək.
Zülümlər çəkirik ki,
Ölümün qədrin bilək.

–Oğlum, qara bağlaram,
Ürəkləri dağlaram.
Dilim qurusun, sənsiz
Gecə-gündüz ağlaram.

–Göz yaşını sil, dönməz,
Ay qayıdar, il dönməz.
Ölüm haqdır, ölürəm
Söyləməyə dil dönməz.

–Simi yox saz kimiyəm,
Döşü xəlbir gəmiyəm.
Qayıt gəl, oğlum, sənsiz
Bir yığın sür-sümüyəm.

–Neft yanar, qora girsə,
Balıqlar tora girsə.
Ölüm nəhəng saraydı,
Kim çıxar ora girsə?

–Bilərsən qolda gərək,
Bənövşə kolda gərək.
Niyə durmusan, oğlum,
Yolçular yolda gərək.

–Yaram sızlar, oy, anam,
Yatsam, çətin oyanam.
Bir yol varmı ki, gedəm
Ölümdən də o yana?

–Qamətinlə öyündüm,
Ömrüm-günüm üyüdü.
Elə demə, ay oğul,
Bağrım dünyən-düyüdü.

–Dağlar var dağım üstə,
Sarı yarpağın üstə.
Hər qəbir bir nıdadı,
Ana torpağın üstə...

SEVGİ DUYĞULARI

GÖZÜNDƏN BOYLANAN HƏSRƏT

Gözəlliği sevsəm belə
Hər gözəldən pay ummadım.
Gözündən boylanın həsərət
Gözlərimdən yayınmadı.

Ürəkdən sevnələr üçün
Görüş inci, görüş dürrü.
Ömrün dolanbac yolunda
Bizi tale görüşdüdü.

Söylə, sevgi göylərimin
Bədrənmiş ayısanmı?
Ömrün ixtiyar çağında
Mənə Tanrı payısanmı?

Qəlbimdən qopan harayın
Sədası sən olacaqsan.
Bəlkə son sevgi nəğməmin
Nıdası sən olacaqsan?!

06.05.2008

GÖZÜN AYDIN, YUSİFOĞLU

Nədənsə ömrün uzununu
Yol çəkib nəmli gözlərin.
Uzaq-uzaq üfüqlərə
Dikilib qəmli gözlərin.

Dayanıb öz qismətini
Gözləməkdən bezməmişən.
Saçlarına dən düşsə də,
Ümidini üzməmişən.

Gözlərin işıq arayır, -
Yenə buludlar qaralıb.
Uzaq yollara baxmaqdan
Gözünün kökü saralıb.

Taleyinə, qismətinə
Bir sevdalı yar gəlirmiş.
Aylar, illər arxasından
Gecikmiş bahar gəlirmiş...

Gülsün sevgi çəmənzarın,
Öz çiçəyin, gülün gəldi.
Gözün aydın, Yusifoğlu,
Axır ki, sevgilin gəldi...

07.05.2008

HİCRAN BULUDLARI

Bu ayrılıq qəlbimizi
həmişə yandırır yaxacaq. –
Üstümüze qara-qara
hicran buludları çöküb, –
Tezliklə həsrət yağışları
yağacaq...

07.05.2008

Tale yenə də
sevdalı ürəyimə
çalın-çarpaz bir
dağ çəkdi.
Bu sevginin sevincini
dadmamış
üstümüze ayrılıq dumanı
çökdü.
Sənə kim dedi axı
sevgi alovuna gir, yan?!

290

Sən dünyanın o başında
qalacaqsan giryan,
Mən dünyanın bu başında
giryan...

07.05.2008

BU GÜN GÖRÜŞÜMƏ GƏLMİŞDİN...

Bu gün həsrətimə olmuşdun qənim,
Bu gün görüşümə gəlmişdin mənim...

Dağ çəkdik hicranın sərt ayazına,
Süzdük məhəbbətlə mavi dənizi.
Min şükürlər olsun qismət yazana, –
Gördük bu dünyada cənnətimizi...

Unudub dünyanı, deyil özündə,
Sevdalı şairə bəxti yar olub.
Əllərim əlində, gözüm gözündə,
Dodağım üzündə bəxtiyar olub...

Üşüyən qəlbimin əridi buzu,
Arzular cücərdi yağın yağışla.
Tanrım, yalvarıram, günahımızı
Qəlbimizdə olan eşqə bağışla!

Bu gün həsrətimə olmuşdun qənim,
Bu gün görüşümə gəlmişdin mənim...

08.05.2008

ŞİMŞƏK ÖMRÜ

Yoxsa bu eşq olacaqdır qənim ömrümə? –
Sevdaların əllərində qəlbim oyuncaq...
Şimşək kimi qəfil gəldin mənim ömrümə,
Bu sevgiyə şimşək ömrü yaraşmır ancaq...

09.05.2008

291

HƏSRƏT BULU DLARI

Baxışlarından görürəm
Sevgi köksünə dağ çəkib.
Sənin qara gözlərinə
Həsərət buludları çöküb.

Günəş boylandıqca keçir
Kölgə sağa, kölgə sola.
İstəmirəm ki, ömrünə
Bu məhəbbət kölgə sala...

Öz titrək dodaqlarımla
Kirpiyindən yaşı dərdim.
Sən mənə sevinc, səadət,
Mən sənə göz yaşı verdim...

Gözlərin gözümə baxır,
İndicə şimşək çaxacaq.
Həsərət buludları dolub,
Yenə yağışlar yağacaq...

Boran, qar neyləyəsidir
Sevən qəlbin işığına?
Bir gün vüsal sevincimiz
Dönəcək göy qurşağına...

10-11.05.2008

ƏSİR AYRILIQ YELLƏRİ

Sənin ömrün qabaqdadı,
Kədərənə, sev, gülümsə!
Mən sənin ilk sevgilinəm,
Sən mənim son sevgilimsən...

İçimi göynədən həsrət
Ürəyimdə yuva qurub.
Sən eşq göyündə təzəsən,
Mənə gəl-gəl deyir qurub...

Gözlərimdə dəli sevdə,
Saçlarımda dən ağlayır.
Əsir ayrılıq yelləri,
Sən ağlama, mən ağlayım!

Nə vaxtacan ürəyimdə
Həsərət yükü daşıyacam?
Qəlbim əsir, heç bilmirəm
Sənsiz necə yaşayacam?!

11.05.2008

QƏM KÖLGƏSİ

Hicran döyür qapımızı:
Sənin üzündə kölgə,
Mənim üzümdə kölgə...
Görüşdürüb ayırmaqla
Tanrı bizə
caza verir bəlkə?!
Bəlkə də
ilahi bir sevgi gərək imiş
ürəyimin zülmətini əritmək,
lal sükutunu
dindirmək üçün...
Bəlkə də Tanrı səni
mənə hədiyyə göndərmiş,
perikib uçan ilhamımı
geriyə döndərmək üçün...

11.05.2008

FÜRSƏT

Durub uzaqdan uzağa
Boylanırıq qərrib-qərrib.
Tanrı bizə xoşbəxt olmaq,
Həzz almaq fürsəti verib...

Belə imkan düşəcəkmi
Bir də bizim əlimizə?
Nəyə görə zülm edirik
Sevgi uman könlümüzə?

Qəlbinə yaxın buraxma
Duyğusuzu, ürəksizi.
Bu fürsəti əldən versək,
Bağışlamaz ürək bizi...

12.05.2008

SEVGİNİN ƏVƏZİ

Ağlımın öyüdü hədərmiş, hədər,
Qəlbimin səsini dinləmişəm mən.
Ağlım söz kəsəndən bu vaxta qədər
Sevgi əzabıyla inləmişəm mən.

Sənin də həsrətdən göynəyir için,
Axır ki, qismətin üzünə güldü.
Heyrətə gəlmişəm, eşqimin gücü
Səni uzaq yoldan saxlaya bildi...

Üzük barmağında bir yükmüş sənin, -
Qızıl qandal imiş yoxsa qolunda?!
Gör eşqin nə qədər böyükmüş sənin,
Bu cür qurban verdin onun yolunda?

Könül istəyimi əzə bilərəm,
Üzü ağ çıxaram dardan, çətindən.
Mən sənsiz bir təhər dözə bilərəm,
Sən imtina etmə səadətindən.

Sərgərdan qalmısan yol ayrıcında,
Sevgi alov saçır sənin canında.
Qorxuram bir dəli sevda ucundan
Üzüm qara ola Tanrı yanında...

Yaralı köksümdə düyünlər, dağlar,
Oduma, közüme yazığım gəlir.
İçimdə sevgilər qəbristanı var,
Arabir özümə yazığım gəlir...

Yenəmi ayrılıq yelləri əsdi? –
Baş-başa qalmışığı əzablar ilə.
Sevgidən təmənnə ummaq əbədi,
Sevginin əvəzi sevgidir elə...

16.05.2008

SEVGİ MÜHARİBƏSİ

*"Sevgi müharibəyə bənzəyir, onu başlamaq
asan, dayandırmaq çətindir" – Sizi müharibəyə
səsləyirəm...*

Bir məktubdan

Başı sevgi havasıyla
dumanlanan bir qız
mənə ultimatum göndərib.
O, hələ müharibənin
nə olduğunu bilmir,
mənimsə ürəyimi
sevgi qoşunları
viranəyə döndərib...
Bəbəkləri işim-işim
ışıldayır,
Baxışlarında
tufan qoxusu var.
O hələ bilmir ki,
ışığa can atan ürəyin
ütülmək qorxusu var.
Mənə sevgi müharibəsi
elan eləyiblər;
içindən həsrət qoşunları
keçən ürəyim
həmişə səfərbərdi,
həmişə mətindi...

Ancaq bilirəm ki,
bir qız ürəyini fəth eləmək
Ölkə fəth eləməkdən
qat-qat çətindi...

17.05.2008

İŞİĞA DOĞRU

Mənə qovuşmaq arzusuyla
göynəyir için.
Yalnız işıq sürəti
kifayət edərdi
Aramızdakı aylar,
illər hasarını aşib,
mənə yaxınlaşmaq üçün.
Sən təptəzə açılmış
bir çiçəksən,
Mən üstünə sarı xal düşən
yarpağam.
Sən günəşə can atırsan,
Mənimse gözüm dikilib
torpağa...
Bəbəklərindəki həsrəti
Viranə ürəyim hiss eləyir.
Sən işığa doğru
boylanırsan,
Mənimse sevgi çırağım
his eləyir...
Günəşə çatmaq
mümkün deyil, əzizim, -
Ancaq işığı
hamıya bəs eləyir...

17.05.2008

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Allaha sarı gedən yol

Allahü ekbər.....	3
Ey göyün, yerin sahibi.....	4
Kamil olan insan gerek. Hər bələdan, hər qəzadan.....	5
Tanrı dərğahına gedən yol.....	5
Elə bilməyin. Çoxdan keçibdir.....	6
Adsız şeirlər... Dəniz təkçə mənim idi.....	7
Tanrı payı. Adsız şeir.....	8
Biz köçəndə.....	9
Tanrım, şükür kərəminə.....	10
"Tanrım, mən qulaq asmışam".....	11
Biz öz taleyimizin ağası deyilik ha.....	12
Allah istəsə əgər.....	13
Şahdağın ətəklərində.....	14
Yağış simfoniyası. Nabranın bulaqları.....	15
Günəbaxan. Adsız şeirlər.....	16

İki ürək bir olanda

Sevgi fəslinin yağışı.....	17
Kimliyini bilməsəm də.....	18
Adsız şeirlər.....	19
Sevgi dənizi. Adsız şeirlər.....	21
Titrek səslərimiz. Adsız şeirlər.....	27
Mənim olmaq istəyən gül.....	28
Elə bil bahardı bu.....	29
Adsız şeirlər.....	30
İndi bildim.....	31
Yenidən üz-üzə gəldik.....	32
Get işinin dalınca.....	33
Zarafat. Adsız şeirlər. İki ürək bir olanda.....	34
Tanrım, keç günahlarımdan.....	35
Ürəyimə düşən damla.....	36
Elə bil Tanrı səni... Məni yaşamağa qoymayan qadın.....	37
Adsız şeirlər... Milyonçu sail. Sən adlı bir dayanacaq.....	38
Bu da tanrı qismətiymiş.....	39
Adsız şeirlər.....	40
Sevgi körpüsü.....	41
Adın tək vefalı olsan.....	42
Mənim sevgimdən qiymətli... Avtoqraf.....	43
İki odun arasında. Qönçəni öpüb oyadan... Sənli sabahlar.....	44
Eşqin qarlı yollarında.....	45
Adsız şeirlər.....	46

Bir çətirin altında. Səsin elə titrəyir ki... Adsız şeir.....	47
İndən belə. Adsız şeirlər.....	48
Səndən umacağım nədir görəsən.....	49
Yol ayrıcında.....	50

Sms yağmurunda

Meyxana de, meyxana.....	52
Bu millət gedir duza. Bu şəhərin nəyi pisdı.....	53
İt ömrü.....	54

Yurd həsrəti

Ay Allah. Üz-üzə.....	55
Tərəzinmi xarab olub, pərvərdigar.....	56
Qara meymun.....	57
Sən hönkürdün. Çağadır hələ.....	58
Yuxular görürmüşük. Sən demə.....	59
Laqeydlilik ulu xalqın belini büküb.....	60
Aydınlardır çıxardan milləti aydınlığa.....	61
Boz dünya.....	62
Dəyirman. Qalx ayağa.....	63
Hara gedir bu millət.....	64
Necə yazacaq.....	65
Seçilə bilməsəm də.....	66
Bu millətin başına bir ağıl qoy, İlahi.....	67
Ürək fəğan qoparı.....	68
Vəzifə dəyirmanı.....	69
Öz dərdinə gülən xalq. Qəlbimə dammışdı ki.....	70
Ay Bərgüşad, ay Həkəri.....	71
Saman çöpü.....	72
Qubadım.....	73
Qaçqın rübailəri.....	74
Bu ilin baharı.....	75
Bu qışın qarı da beləcə yağdı. Vətən dərdi.....	76
Yuxumda boz qurd ulayır.....	77
Həsret qaldığımız yerlər. Ocaqları sönen yurdum.....	78
Xocalı şəhidlərinə.....	79
Papağımız yerə düşüb.....	80
Kirpikdən asılan daşlar. Qaçqın heykəllər.....	81
Vətən uğrunda. Şəhid məzarları. Bu necə dünyadı.....	83
Satır. Olurmu.....	84
Gorun çatlasın, Koroğlu. Qaldı.....	85
Qaranquş seyid quşudu.....	86
Qərib diyar. Hacılıylək.....	87
Ana torpaq, köklə məni. İnsan xasiyyəti.....	88
Kəsilmiş qol haqqında ağı. Ön cərgə.....	89
Fəhləyə məktub.....	90

Ananın səsi.....	91
Ayaqlar altından bəbəkələrəcə. Dəyirman.....	92
Nə var, nə yoxdur.....	93
Heykəllərin göz yaşı.....	94
Yumaq. Sən çaldın.....	95
Sinədə.....	96
Sığınıb.....	97
Ömrümün ilk ünvanı.....	98
Elə bil min ildi yaşayıram mən.....	99
Çəmənlərdə gül-çiçəyə.....	100

Alnıma yazılan yazı

Ömür kitabı. Şeir yolumuzdan elədi bizi.....	101
Şair. İşıqdı şair.....	103
İlk şeirlərimi çap eləyənlərə.....	104
Şair oyuncağı. Həkimlə söhbət.....	105
Söz. Bu təyyarənin yükü söz.....	106
Şairlər. Söz.....	107
Dünyanın ən gözəl sözü.....	108
Təmizlik.....	109
Alnıma yazılan yazı.....	110
Doğma yerlərdə.....	111
İşıqla baş-başa. Başıma düşən ay.....	112
Həyat davam edir. Sənin göz yaşına qiymədi tanırım.....	113
Dünyadan ayrılmaq istəmir ürək. Şəfqət bacısı.....	114
Bağışla məni, ustad. Xəstəxana pəncərəsindən süzülən işıq.....	115
Ömür yolu.....	116
Qırx yaşım.....	117
Qayğılar.....	118
Bu payız. Dərd.....	119
İnsan zəriflikdə çiçək. Əbədi ünvan. Gidi dünya.....	120
Dünyadan dördəlii yapışdıgımıza görə. İndən belə. Zarafat.....	121
Beləsi. Dincliyimi əldən alıb bu durna köçü.....	122
Ürəyimə giley məktubu.....	123
Bu dünyanın dərdlərinə vuruldum.....	124
Kağız-kuğuz arasında. Şeir dəftərimi gördüm yuxuda.....	125
Yaşamaq.....	126
Nadanların gözündə.....	127
Utandır. Daha.....	128
Qalıb.....	129
On iki dekabr. Halal qanım çağladı ki.....	130
Ay işığı.....	131
Yaylım mövsümü. O qədər öpdüm ki.....	132
Ömür keçir. Mənim balalarım.....	133
Elə yaşa. İzin qalsın.....	134

Sən ömrünün bu çağında. Biz təzədən doğuluruq.....	135
Ötən günlər-gələn günlər. Qismət.....	136
Ağ vərəqlər. Ağ kağızla üz-üzə.....	137
Bir ömrün xəritəsi. Dil açan vərəqlər.....	138
Napakların arasında olsa da... Şair ömrü.....	139
Yarpaq. Kros yarışı. 1950 ildən sonra.....	140
Dünyanın ən gözəl üzü. Bizə nə.....	141
Şeirsiz günlərim. Dərd mənim qəlbimi elə deşib ki.....	142

Bu dünya bir nağıldı

Dedilər.....	143
Atamın mindiyi atlar.....	144
Ata qəbri. Adsız şeirlər. Ana qəbrindən qopan ah.....	145
Ölümə. Ağrı. Ömür ocağı.....	146
Bu dünya bir nağıldı. Bəxt ölkəri axtarıq.....	147
Hər ürəyə özü boyda.....	148
Olmaz. Düşmüşük haqqın dalınca.....	149
Gərək. Məndən sonra qalan dünya.....	150
Bu dünya.....	151
Mən ki mahnı oxumazdim. Muğam. Mizrab simə toxundumu.....	152
Qulu Əsgərovun səsi.....	153
Alim Qasımova. Aşıq var... Aşıq ölüb, saz yaşayır. Sözsüz mahnı.....	154
Döndərib suyun yönünü. Dərd qəlbimin sakinidi. Azadlıq yolunda.....	155
Sonuncu kəlmə.....	156
Yesenini oxuyanda. Vaqif İbrahimə.....	157
Dərd. Qağayı sevgisi.....	158
Tuş gəlib. Gündə bir cürə paltar. Həsretimdən solan çiçək.....	159
Qarmağımdan qaçan balıq. Qərib düymə.....	160
Bəxtəvərik.....	161
Var.....	162
Arzu sonsuz, ömür gödək.....	163
Vədəsiz güllər dərirsən... Ömrümüzü oğrun-oğrun talayan.....	164
Alabaş.....	165
Qadınlara.....	166
Utanan səs. Azərbaycan qadını.....	167
Val satan qız.....	168
Bir senzora məktub.....	169
Qaraçı. Bu baharın son yarpağı.....	170
Alnımıza yazılanlar. Duza gedirsən.....	171
Dağda çaylaq daşı.....	172
Bir olanlar . Heç Allah qoyardımı.....	172
Qoru məni. Zamanın dəyirmanı. Dərd.....	173
Adsız şeirlər.....	174
Yaxşı adam. Pis adam.....	176
Kobud adam. Bir körpə ağ sevinc.....	177

Nə zamandan əhli-bəşər olmusan. Bir harnə.....	178
Qatır. Həyat. Acı həqiqət. Güllüə.....	179
Ölümsüz ad. Günəş bulud arasından. Arpa. Bayquş.....	180
Kordumu. Qrad-qırat. Təklük. Təkliyi sevən adam.....	181
Bəlkə mənim üzümə... Şeir.....	182
Həyat eşqi. Alça ağacı. Şair qəlbi.....	182
Yalıqlıq. Dalğa və sahil.....	183
Rübai. Dördlüklər.....	183

Torpaq nəğməsi

İllər keçər. Bu dağlar mənim də beşiyim olub.....	186
Eldədi.....	187
Qalxan.....	188
Günəşə doğru.....	189
Bir qaya hellədim. Zirvə.....	190
Ana torpaq.....	191
Maşın gedir Qəçreşə.....	192
Nə yaxşı ki.....	193
Ucalır insan oğlu. Dağ dağa oxşayır.....	194
Yardımlı dağlarında.....	195
Çıxdıq sizin dağlara. Qara torpaq girir yuxuma daha.....	196
Yandır ata ocağının çırağını.....	197
Torpaq üstündə doğulan yaşıdılarım. Lahıc yollarında. Ömrün iki anı.....	198
Şəmkir lövhələri. Şəhərdə yaşayan kənd adamlarına.....	199
Qanlıca yaylağında.....	200
Quruyan ağac. Körpüdən çaya baxanda.....	201
Bu çəmənin çiçək gözü. Gözəlliğin dili laldı. Bahar yaradır.....	202
Şeh. Söyüdüüm.....	203
Necə qərib sayım özümü burda.....	204
Alma-Ata gözəlinin. Payız gəlib Oğuz.....	205
Mənim körpə tumurcuğum.....	206
Payız suları.....	207
Payızda yaşıl yarpaq. Payız.....	208
Oldum yollarda ərəsən. Bəzən düşünürəm.....	209
Şamaxıdan qayıdıram. Gir dənizə, oğlum.....	210
Üç bacı. Tut ağacı.....	211
Adsız şeirlər... Mən səni əkmışəm.....	212
Şabaş.....	213
Bahar aparmışdıq orabana biz.....	214
Dağlar düşünürdü.....	215
Dağ payı. Əbədi qonşular. Zirvədə bitən palıd.....	216
Yaşılıq nəğməsi. Daşlı dərə.....	217
Bənövşə.....	218

Əsgər nəğmələri

Biz əsgər gedirik.....	219
------------------------	-----

Əsgər paltarı. Əsgər şineli. Əgər əsgərsənsə.....	220
İki əsgər. Təlimdə.....	221
Əsgər məzarları. Polada dönmüşəm.....	222
Anama məktub.....	223
Vətənin keşiyində.....	224
Estafet. Sevgilisi əsgər olan qızlara. Ayaq döyəndə də.....	225
Etiraf. Tələs, ay qatar.....	226
Günlərim. Quşbaşı qar yağır. Dəmir kimi. Sağlıqlar söyləyəndə.....	227
Can sağlığı. Əsgerliyə nə var.....	228
Gedir.....	229

Aylı nəğmələr

Nə bilərdik.....	230
Aylı nəğmələr. Mən yuxuya gedən kimi.....	231
Ayım. Aylı gecə.....	232
Ayla üz-üzə. Aydınliq gecələrdə.....	233
Etibarlı dost.....	234
Yarpaqların arasında çiçəkləyən ay.....	235
Kor ay. Qapını açdım.....	235
Yaşıl işıq. Ay. Solğun ayı sındırdılar.....	236

Yaxşı ki dünyanın sevənləri var

Füzuli meydanı.....	237
Şairin gözündən çıxan göz yaşı. Könlüm.....	238
Dörd fəsil. İtdin o dağın arxasında. Yaxşı ki.....	239
Quş dimdiyindən düşən sevdə.....	240
İstəyirəm. Qan bahasına. Sevgi. Adsız şeirlər.....	241
Qalacaq. Necə sevim seni. Bənövşə.....	242
Nar çiçəyi. Adsız şeirlər.....	243
Qızlar. Həyat yoldaşıma. İlk gəncliyim.....	244
Çinar rəqs eləyəndə. Çoban qardaş.....	246
Vəhdət. Eşqimi inkar etmək.....	247
Birtərəfli məhəbbət. Təkrar.....	247
Ayrılıq. Qoşa sim. Sən baxsan.....	248
Gözümün qan cığrıları.....	248
Ürək. Şimşək işığında. Kösov.....	249
Alova dönür. Havam çatmır. Sevgi yoxsa.....	250
Türk müğənnisi Emel Sayın. İnadkar qələm.....	251
Oxuma, bülbül, oxuma. Onuncu gözəllik.....	252
Uşaq həkimi. Neyləyim. Dillə göz arasında.....	253
Səninlə üz-üzə. Təcnis. Yaz gətir.....	254
Əsil yara könül verən. Məhəbbət nəğməsi.....	255
Küçəmizdən keçən qız.....	255
Telefon söhbəti. Bəs nə vaxt dinəcək.....	256
Bu sevdanın yolu.....	256

Əskik olmaz.....	257
Kim deyir ki, eşqin gölü.....	258
Günəş tək çıx otağından.....	258
Abşeron gözəlinə.....	259
Aldana-aldana. Dönüb.....	260
Məni.....	261
Dünyanın xoşbəxti.....	262
Qapımın ağzında öpüşən qızlar.....	262
Zarafatlar.....	263
Məhəbbət. Kimsədə yoxdur gözüm. Xallı qız.....	264
Mənim dəli istəyimi... Lənət şeytana. Təcnis.....	265
Payıq çiçəyi. Bəlkə bu yerlərə düşmədi yönüm.....	266
Hara gedim. Sevinc yaşları.....	267
Tarıca. Kitab oxuyan qız. Bir gözəlin toyunda.....	268
Qarmon.....	269
Nur doldu gözümə... Di sağ ol, əzizim.....	270
Yenə də.....	271
Axtarıram. Utanmaqdan keçibdi.....	272
Bağların nur saçan limonu varsa... Səhərlər.....	273
Təzə il.....	274
Bakım.....	275
Sevgidə geriye yol yoxdu axı. Baxışlar.....	276
Gəraylı. Nəğmələr.....	277
Birdən-birə.....	278
Səndən sənə, ey sevgili canan, gileyim var.....	279
Coşuram mən hələ, nəğmə deməyə var həvəsim.....	279
Gəldi baharım, bağda ağaclar çiçək açdı.....	279
Gen qaçma, gülüm, sən bu yerin çən-çisəyindən.....	280
Girsə gözəlim bağıma, mütləq gülüm iylər.....	280
Könlümü.....	280
Dərd məni üstələyib bayatıya köklədi.....	281
Nisgilli bayatılar.....	287
Gözündən boylanan həsrət. Gözün aydın.....	289
Hicran buludları. Tale yenə də.....	290
Bu gün görüşmə gəlmişdin. Şimşək ömrü.....	291
Həsrət buludları. Əsir ayrılıq yelləri.....	292
Qəm kölgəsi. Fürsət.....	293
Sevginin əvəzi.....	294
Sevgi müharibəsi.....	295
İşığa doğru.....	296

BU KİTABIN NƏŞRİNDƏ MƏNƏ YARDIMÇI OLAN
DOSTLARIMA DƏRİN TƏŞƏKKÜRÜMÜ BİLDİRİRƏM.
MÜƏLLİF

Rafiq Yusifoğlu
(Rafiq Yusif oğlu Əliyev)

Şeirlər

EŞQİN YOLLARINDA

RƏSSAM:

İLQAR TOFİQOĞLU

KORREKTOR:

LEYLA SALAMOVA
GÜNEL HÜSEYNOVA

Çapa imzalanmış 5.09.2008-ci il
Kağız formatı 60x84 1/16, çap vərəqi 19
Sifariş 256, sayı 500, qiyməti sərbəst

ADPU-nun mətbəəsi
Bakı, Ü.Hacıbəyov küçəsi, 34
Tel: 493-74-10

